UNIVERSITATEA ,,ALEXANDRU IOAN CUZA,, IAȘI

FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ ,,DUMITRU STĂNILOAE,,

LUCRAREA DE LICENȚĂ

Funcții și disfuncții ale familiei în societatea contemporană

COORDONATOR :

Prof. Dr. Alexandrescu Maria

Absolvent,

Ilie Constantin Creangă

2015

Cuprins

Introducere.....3
Capitolul 1. Precizări conceptuale.....6
1.1. Concepte teoretice asupra familiei..... 6
1.2. Definirea familiei din perspectivă religioasă..... 10
1.3. Definirea familiei din perspectivă sociologică.....13
Capitolul 2. Disfuncţiile care afectează familia în perioada contemporană.....20
2.1. Disfuncţii care afectează familia în epoca contemporană..... 20
2.1.1. Internetul și rolul său în promovarea pornografiei și a dezvoltării prostituției..... 22
2.2. Gelozia.....23
2.3. Adulterul.....24
2.4. Celibatul.....25
2.5. Divorţul familiilor.....30
Capitolul III. Schimbarea sistemului traditional de valori familiale si consecintele la nivelul populatiei..... 32
3.1. Psihologia raporturilor parinti – copii in societatile contemporane.....32
3.2. Sistemul de valori familial si fertilitatea in Romania ultimilor ani..... 34
3.3. Starea demografica a Romaniei in contextual European.....40
Capitolul 4. Partea practica..... 46
4.1. Srategii, metode si tehnici de investigaţie.....47
4.2. Obiectivele cercetării.....47
4.3. Desfăşurarea propriu-zisă a cercetării.....48
4.3.1. Prezentarea filmelor documentare..... 48
4.3.2. Subiecţii filmelor documentare.....51
4.3.3. Concluziile cercetarii..... 55
4.3.3.1. Descrierea fiselor de observaţie din documentarul „Născuţi la comandă”.....55
4.33..2. Descrierea fiselor de observaţie din documentarul ”Iarna demografică”..... 57
Concluzii..... 60
Bibliografie..... 64
Anexe.....67

Introducere

Cuplul şi familia sunt, în procesul devenirii şi desăvârşirii de sine, mijlocul şi şansa ca matrice fundamentală a vieţii.

Familia este cea mai importantă instituție, dezvoltarea unei societăți fiind strâns legată de dezvoltarea indivizilor în cadrul familiei. Ea este, așa cum afirmă și Jean Jacquier Rousseau, mai veche dintre toate societățile și cea mai naturală".

Dacă toate instituțiile s-au schimbat în totalitate pe parcursul istoriei, instituția familia a rămas celula de bază a societății., nucleul civilizației, (Wall Durat) și, baza ordinii sociale și de stat, (Victor Branişte). Astfel, familia s-a dovedit a fi cea mai veche și stabilă formă de comunitate umană, cea care asigură perpetuarea speciei umane, evoluția și continuitatea vieții sociale. Desigur, și ea a evoluat în constituirea și organizarea în dimensiunile sale, însă a fost printre puţini le instituții care au supravieţuit bulversărilor istorice și culturale.

Acesta rezistență a familiei în fața nenumăratelor provocări este pusă de foarte multe persoane pe scena caracterului mistic al originii ei. Creștinii și iudaic consideră că familia a fost întemeiată în paradis de către Dumnezeu. Alte păreri de natură filosofică, consideră că Divinitatea, a creat la început un singur trup care avea două fețe, ulterior acesta despărțindu-se în două. Cele două jumătăți capătă existențe diferite, dar se caută mereu până când formează miticul întreg. Este vorba bineînțeles de mitul androginului.

Motivul care m-a determinat să aleg această temă îl reprezintă schimbarea socială accentuată, ceea ce a condus la o percepţie socială în rândul populaţiei tinere din ce în ce mai diversificată şi mai complexă asupra comportamentului social.

Pornind de la adevărul că, pentru majoritatea dintre noi, cea mai mare parte a vieții se desfășoară în cadrul unei structuri familial sau de model familial, recunoscute instituțional sub numele de căsătorie, ne putem da seama de utilitatea studierii acestei tematici.

În societatea contemporană, în special în ultimii le decenii, familia a suferit profunde transformări. Schimbările care au intervenit în interiorul ei sunt atât de importante, încât și termenul de familie a devenit tot mai ambiguu, el tinzând să acopere astăzi realități diferite de cele caracteristice generațiilor precedente. Aceste modificări au fost generate de noi fenomene și curente cum ar fi secularizarea religioasă, revoluția sexuală, creșterea numărului de divorțuri, migrația și efectele ei negative asupra familiei, ideile promovate de feminismul radical cu privire

la raporturile dintre femei și bărbații etc. Asistăm la o pluritate de forme nemateriale sau cum sunt numite de alții simulare familiale ca: coabitarea (sau concubinajul), căsătoria de probă, familia monoparentală. Societatea a început deja să pună semnul egal între aceste forme și familia clasică. În foarte multe țări există o legislație care protejează aceste forme sau care garantează anumite drepturi. Chiar dacă aceste forme au existat și în trecut mai mult sau mai puțin, se observă o creștere foarte mare a numărului de persoane care ajung să trăiască în, afară, familiei clasice.

Se pune problema cum trebuie noi să percepem aceste modificări. Există două direcții din acest punct de vedere: persoanele care consideră că familia este, bolnavă, sau este, rănită, că aceste trece printr-o criză, fără precedent și persoanele care văd în aceste noi forme și structuri familiale o adaptare la noile realități și nevoi ale societății actuale, considerând că familia se află în tranziție. Moderniștii, îi acuză din acest punct de vedere pe tradiționaliști, partizanii familiei nucleare că fac o mare confuzie între degenerare și diversitate.

Ambele tabere sunt de acord că există niște efecte ale acestora schimbări: scăderea natalității, creșterea divorțialității (și implicit a numărului de familii monoparentale), creșterea numărului de copii născuți în afara căsătoriei (și implicit a sexualității premaritale). Dar există diferențe în a interpreta aceste efecte, de exemplu, tradiționaliștii consideră că sexualitate premaritală este un efect negativ, iar tradiționaliștii consideră că este ceva normal având în vedere faptul că tinerii de dezvoltă mult mai repede decât în trecut.

Aceste diferențe au la bază percepția diferită a normalității. Tradiționaliștii sunt de părere că există niște, *valori morale*, familiale care trebuie respectate, afirmând că astăzi există o criză a moralității. Moderniștii relativizează noțiunile de moral și normal. Fiecare are dreptul să aibă principiile lui morale personale. Chiar dacă ambele tabere au dreptatea lor, totuși astăzi oricine poate observa că există în societate o puternică, *incertitudine morală*,.

Biserica pune această criză a valorilor morale pe seama secularizării, a îndepărtării de Dumnezeu. Ea nu poate fi de acord cu această, *libertate morală*, nu în sensul suprimării liberului arbitru, de a accepta sau nu un adevăr și niște principii, ci în privința relativizării valorilor. Se poate observa astfel o strânsă legătură între țările puternic secularizate și problemele de ordin familial sau social. De exemplu în cazul Belgiei, numărul divorțurilor în partea francofonă a țării, care este mai puțin religioasă, este mai mult mai mare decât în partea flamandă, mai conservatoare.

Astfel am structurat lucrarea de față în 4 capitole, precedate de o *Introducere*, iar la final adăugând *Concluziile* şi *Bibliografia*.

În primul capitol, „*Precizări conceptuale"* a-m urmărit definirea termenilor cheie al lucrării (familie, relație de cuplu, căsătorie), prezentarea funcțiilor familiale și a modificărilor din cadrul acestora, precizarea principalelor disfuncții ale rolului conjugal și a perspectivei Bisericii Ortodoxe, cu privire la familie și cuplu.

În capitolul al doilea intitulat "Disfuncțiile care afectează familia în perioada contemporană", se prezintă cauzele și factorii care au generat sau favorizat noile modificări ale familiei (libertatea sexuală, creșterea divorțialității, internetul, gelozia).

În capitolul trei denumit „Schimbarea sistemului traditional de valori familiale si consecintele la nivelul populatiei" prezinta metamorfoza suferita de sistemului de valori ale familiei traditionale, pornind de la analiza raportului parint – copii in zilele noastre si continuand cu decrierea tipurilor de convetuire mai des intalnite, cum este concubinajul sau familia monoparentală, aratand efectele acesteia asupra populatiei, influenta asupra fertilitatii si asupra mediului demografic.

În capitol patru ce reprezinta partea practică a lucrarii s-a facut analiza a două filme documentare,"Născuți la comandă - Blestemul Evei" si "Iarna demografică".

Cercetarea de faţă a plecat de la premisa că în domeniul vieţii familiale, dar şi de la nivelul individului s-au petrecut numeroase schimbări, care m-au determinat să mă întreb asupra stabilităţii familiei. Astfel ipotezele care stau la baza lucrării de față sunt:

1. Există factori și probleme care influențează negativ familia dar implicit și societatea.
2. Familia trece printr-o criză generată mai ales de relativizarea valorilor morale, familiale și a modificării percepției asupra importanței individului în detrimentul familii (ca o comunitate de indivizi).

În realizarea acestei lucrări, m-am bazat pe consultarea literaturii de specialitate, cărţi, articole, şi documente electronice, tocmai pentru stabili o fundaţie sănătoasă a lucrării, pentru a reuşi să explic diferiţe de termeni într-un mod cât mai complet şi mai elaborat. De asemenea, pe lângă acestea am folosit și cărțile teologice, cu ajutorul cărora am prezentat viziunea teologiei în legătură cu subiectele tratat în lucrare.

Capitolul 1. Precizări conceptuale

1.1. Concepte teoretice asupra familiei

Problematica familiei, prin complexitatea sa, a suscitat în ultimele patru decenii multiple abordări de pe poziții complementare şi interdisciplinare. Aparținând unor orientări conceptuale diverse sub aspectul analizei specificului și funcțiilor familiei, numeroși autori au întreprins studii comparative şi transculturale privind structurile şi tipurile familiale, rolul de soţ-soţie, dinamica relațiilor conjugale și de grup familial. Studiile asupra familiei s-au intensificat în ultimul timp, urmărindu-se evidențierea evoluției relațiilor intra familiale, a structurii rolurilor familiale şi a fenomenele de psihosociologie. Familia a devenit subiect şi obiect predilect al cercetărilor inter - şi multidisciplinare, între care cele de psihologie socială, sociologie, asistenta socială şi psihologică atât a părinţilor cât şi a copilului au devenit prioritare.

„Familia reprezintă, în orice societate o formă de comunitate umană alcătuita din cel Putin doi indivizi, uniți prin legături de căsătorie şi/sau paterne, realizând, mai mult sau mai Putin, latura biologică şi/sau cea psihosociala”[1].

Logic că transformările semantice ale cuvântului familii, pun în evidență variabilitatea istorică a instituției pe care o desemnează. Cuvântul a apărut pentru prima dată la Roma, cu o semnificație diferită de ceea ce înseamnă astăzi ”*familia”*. Cuvântul *”familie”* provine din latinescul *tumulus*, care se trecea prin, servitor, și a desemnat, ansamblul sclavilor și a servitorilor care trăiau sub același acoperiș, iar mai târziu casa în întregime, care reprezenta stăpânul, soția, copii și servitorii., Pater Familial,[2] era soțul, stăpânul casei și cel mai autoritar și respectat membrul al familiei. El era proprietarul unui patrimoniu, al unor liberți, și clienți, precum și stăpânul sclavilor. În legenda familie române, viața unei, matore familial, era o închisoare onorabilă, dominată de sentimentul de demnitate. Prin extensie, familia a ajuns să cuprindă și *agenţi* (rudele pe linie paternă) și ”*corupţi”* (rudele pe linie maternă). Familia adeverit în limbajul curent sinonimă cu ”*gens”*, care desemnează comunitatea formată din toate rudele de același sânge sau, altfel spus, un clan, o mare familiei patriarhală. Aceste diferite

[1] Iolanda Mitrofan, C. Ciupercă, *Incursiune în psihosociologia şi psihosexologia familiei*, Editura Press, Bucureşti, 1998, p. 17
[2] Flirin Duță, *Psihologia Familiei*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998, p.3

cercuri de apartenență au variat ca dimensiune în funcție de epocă, de devenirea socială, de împrejurări[3].

Familia este definită în Dicționarul general al Limbii Române ca, formă de comunitatea umană întemeiată prin căsătorie, care unește pe soți și pe copii acestora prin relații strânse de natură biologică, economică și spirituală; grup mai larg, cuprinzând pe toți cei care se trag dintr-un strămoș comun[4].

Cea mai răspândită definiție a familiei este dată de către sociologul Murdock, pentru care, **familia** este un, grup social caracterizat printr-o locuință comună, cooperare economică și reproducere. Include adulți de ambele sexe, cel puțin doi dintre aceștia întreținând relații sexuale aprobate social, și unul sau mai mulți copii, proprii sau adoptați.

Familia este definită în ”*Psihologia Cuplului și a familiei”,* de către Voinea Maria, ca fiind o structură dinamică, în permanent proces de modelare și remodelare, constând în ansamblul relațiilor dintre membri ei, uniți prin căsătorie, origine (filiație sau rudenie prin descendența dintr-un autor comun), și adopție. Astfel membrii grupului familial locuiesc împreună (sunt confidenţi), comunică și interacționează unii cu alții în funcție de rolurile familiale adoptate, au o viață economică, interese, norme și valori comune, ei creând și menționând un mod de viață și o mentalitate comune.[5]

Familia este grupul cel mai important dintre toate grupurile sociale deoarece ea influențează și modelează persoana umană. Unii merg chiar mai departe și susțin că acțiunea ei asupra persoanei e atât de mare, încât ea egalează acțiunea celorlalte grupuri sociale. Aceasta este cu deosebire cazul cercetărilor care vin dinspre psihanaliză, psihologia socială și sociologia susținând că familia este: adevăratul laborator de formare a persoanei. Transformarea individului în persoană adică în individ cu, status social, este întâi de toate opera familiei.

În această lume plină de greutății, familia este cea care prin înțelegere, încredere, respect și iubirea reciprocă reușește să-l îndeplinească, ea fiind tot odată unul dintre lucrurile de pe această lume pentru care viața capătă un sens; un lucru pentru care merită să mori și să trăiești în același timp; un lucru minunat ce nu poate fi definit prin cuvinte; ceva plin de mister, ceva ce

---

[3] Philippe Aries, George Duby, *Istoria vieții private*, Editura Meridiane, București, 1994, pp. 78-84
[4] Murdock, Vasile Breban, *Dicționarul General al Limbii Române*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1987, p. 357
[5] Maria Voinea, *Psihologia cuplului și a familiei*, Editura Performantica, Iași, 2004, p. 23

întruchipează binele, și de asemenea modul și locul în care copii își regăsesc atât stăpânirea de sine cât și încrederea și respectul în propria persoană.

Știința sociologică o reprezintă ca un, grup de persoane, legate direct prin relații de rudenie, ai cărei adulți își asumă responsabilitatea pentru creșterea copiilor,. Relațiile de rudenie sunt legăturile de sânge care se înfiinţează fie prin căsătorie fie prin descendență[6].

Familia este o formă superioară de comunitate, care are la bază relațiile sociale și biologice în care are loc circulația eredității biologice, psihologice, având scopul de a pregăti generațiile viitoare în vederea participării la dezvoltarea societății[7]. Fără îndoială că familia, în primul mediu de viață al copilului exercită influența considerabilă asupra dezvoltării acestuia. Istoria familii, cu probleme ei specifice care-i conferă o notă proprie în raport cu toate celelalte, contribuie în mod hotărât la conturarea profilului personalității copilului acest, candidat la umanitate, cum admirabil îl definește Pierot[8].

Cercetările din domeniul științelor educației, studiile sociologice, cele din domeniul antropologiei și istoriei civilizației demonstrează elocvent faptul că familia reprezintă, cea mai importantă curea de transmisie a valorilor și a normelor culturale, după cum sublima Merton Robert și Segalen M. Ea este într-adevăr o realitate persistentă și structurală de o importanță majoră menționa Telleri F. care plănuiește și stabilizează din punct de vedere psihosocial personalitatea umană.

Astăzi familia îi se solicită răspunsuri concrete și adecvate provocărilor timpului la nivel de amabilitate, coeziune, credibilitate, competență, eficiență în organizarea vieții familiale și educația copiilor. Este oportun să precizăm că definirea familie comportă cel puțin două direcții de abordare: sociologică și juridică. Specificitatea vieții de familie este dată tocmai de această multitudine a relaţiilor ce iau naștere în familie, relaţii fiziologice, economice, psihologice, morale, afective și care comportă anumite particularități în viața de grup[9].

În general, viața desfășurata de indivizi în cadrul instituțional al familiei cuprinde două elemente esențiale: o latură biologică, constantă, rămasa în forma aproape neschimbată de-a lungul timpului și o latură socială, veșnic schimbătoare, reprezentând morala, educația, aspectele economice, juridice, psihosociale etc.

---

[6] Tereza Bulai, *Fenomenul migrației și criza familială*, Editura Lumen, Iași, 2006, p. 9
[7] Ibidem, p.9
[8] Iancu, Stancu, *Psihologia școlarului*ui, Editura Polirom, 2000, p. 23
[9] Ibidem

Din punct de vedere sociologic, familia reprezintă" exemplul tipic de grup primar", caracterizat prin puternice relații de tipul" face to face", prin asocierea intimă a tuturor membrilor ei. Plecând de la aceasta definiție putem aduce în discuție o serie de tipologii. Una dintre ele face deosebirea între „familia de origine" şi „familia de procreare". Familia de origine (consangvina) reprezintă familii în care te naști şi crești; familia de procreare (conjugală) este aceea constituita prin propria căsătorie.

După gradul de cuprindere a grupului familial, familia poate fi nucleară (șot, șotie, copiii acestora), extinsă (care mai cuprinde şi alte rude) sau cu un singur părinte, în care copii locuiesc cu un tată sau o mamă, care este divorțat (a), necăsătorit (a) sau văduv (a).

După modul de exercitare a autoritarii, sistemele familiale pot fi: patriarhale, matriarhale sau egalitare. În sistemul patriarhal autoritatea în cadrul familiei este deținuta de bărbatul cel mai în vârsta (familia extinsă) sau de șot (familia nucleară). În sistemele matriarhale, autoritatea în cadrul familiei este deținuta de femeia cea mai în vârsta sau de șotie. În prezent, este foarte răspândit sistemul egalitar, puterea şi autoritatea fiind relativ egal distribuite între șot şi șotie.

Familia nu este probabil la fel de recunoscuta acum că în trecut, dar ea încă reușește să se menţină printr-o multitudine de cai. Așa cum au existat modele vechi, așa au apărut şi altele noi, pe care trebuie să învăţăm să le recunoaștem, să le sprijinim şi să le valorizam.

Familia – ca grup social de bază, unit prin legături de rudenie sau căsătorie - este prezentă în toate societățile. În mod ideal, familia le oferă membrilor săi protecție, companie, siguranța şi permite socializarea acestora. Structura familiei şi nevoile acesteia variază însa de la o societate la alta.

Complexitatea acestei forme de comunitate umană, determinată de multitudinea şi varietatea de relații care se stabilesc între cei care o compun, precum și între familie ca entitate distinctă și societatea, la care se adaugă evoluția în timp a trăsăturilor sale caracteristice, face dificilă încercare de a defini familia într-o formă atotcuprinzătoare. Familia, este o realitate biologică, prin unitatea ce se realizează între bărbat și femeie și prin procrearea; este o realitate socială fiindcă prin ea se realizează o comunitate de viaţa dintre cei ce o compun; este o realitate juridică, fiindcă realitatea reglementează prin norme juridice cele mai importante relații din cadrul ei[10].

[10] Emse, Florian, *Dreptul familie*, Editura Lumina Lex, București, 1997, p. 3

Familia este cel dintâi cadru social, psihologic şi sociologic de care fiecare om are nevoie ca să trăiască. Ea este mediul cel mai prielnic pentru naşterea, dezvoltarea şi desăvârşirea fiinţei umane. Familia este prima societate naturală. Este un oficiu înalt al respectului, demnităţii, al libertăţii interioare, al seninătăţii constructive. Mediul familial oferă siguranţă, linişte, afecţiune, seninătate, care constituie o atmosferă prielnică pentru dezvoltarea normală şi echilibrată. Datorită familiei, omul nu este izolat în lume, fără rădăcini în trecut, fără reazem în prezent şi fără speranţă în viitor.

1.2. Definirea familiei din perspectivă religioasă

Cea dintâi formă a vieţii de obşte, familia, este celula de bază a societăţii omeneşti. Căsătoria, instituţie naturală şi socială, devine Taina, prin binecuvântarea Bisericii. Această Taină se numeşte "Cununie", întrucât atunci când este săvârşită se pun cununi pe capul mirelui şi miresei. Pentru Biserica Ortodoxă, "nunta este Taina în care un bărbat şi o femeie, învoindu-se în mod liber să trăiască împreună toată viaţa, pentru a se iubi unul pe altul, a naşte şi a creşte copii şi a se ajuta reciproc, primesc - prin preot - harul care sfinţeşte legătura lor şi ajuta la atingerea scopului ei". Instituirea familiei în paradis; urmările păcatului strămoşesc asupra familiei

În Sfânta Scriptură ni se spune că, la început, Dumnezeu a făcut cerul şi pământul (Facerea I, 1). Din referatul biblic al creaţiei, reţinem deci ca "cerul" înseamnă lumea nevăzută a îngerilor, iar "pământul" înseamnă lumea văzută. Toate făpturile zidite de Dumnezeu "erau bune foarte" (Facerea I, 31). Putem spune că înainte de Moise, fiecare cap de familie avea dreptul de a aduce lui Dumnezeu jertfe şi ofrande. Aşa au făcut Cain şi Abel, Noe, Iacob, Moise şi toţi cei asemenea lor. Fiecare cap de familie aduna în sine toate aspectele slujirii preoţeşti, şi anume: invocarea numelui lui Dumnezeu (rugăciunea), aducerea de jertfe, binecuvântarea şi săvârşirea circumciziei. Multe dintre aceste acţiuni au continuat să fie săvârşite de capul familiei şi după instituirea preoţiei mozaice. Faptul că înainte de Moise nu exista un cin preoţesc bine delimitat fata de restul poporului reiese şi din modul în care Dumnezeu numeşte poporul lui Israel. „De veţi asculta glasul Meu şi de veţi păzi legământul Meu, dintre toate neamurile Îmi veţi fi popor ales, ca al Meu este tot pământul; îmi veţi fi împărăţie preoţească şi neam sfânt!" (Ieşire 19, 5-6). Această conştiinţă exista în rândul poporului lui Israel, precum reiese şi din revoltă lui Core, Datat şi Aviron, împotriva lui Moise şi a lui Caron: "Toată obştea şi toţi cei ce o alcătuiesc sunt

sfinţi şi Domnul este între ei. Pentru ce vă socotiţi voi mai presus de adunarea Domnului!" (Numeri 16, 3).

Aşadar, familia se întemeiază - potrivit învăţăturii creştine - prin cununie, adică prin legătura dintre bărbat şi femeie, binecuvântată de Dumnezeu în faţa sfântului altar, aşa după cum prevede însăşi Legea Noului Testament şi Vechiul Testament.

Dragostea dintre părinți și copii se arată prin creșterea și educația lor. Învățătura, educația copiilor creștine a constat întotdeauna din învățătura științelor vremii, a dogmelor și a moralei creștine, a regulilor de bună purtare în viața și a bunei-cuviințe după cum precizează Părintele Stăniloaie[11]. De aceea, copii trebuie îndreptați de timpuriu spre bine și virtute, pentru a nu se desprinde cu răul. Părinți nu trebuie să se gândească cum să-și lase copii bogați, ci virtuoși.

Tot ce fac părinții pentru copii lor, pentru educația lor, fac din dragoste. Din ea izvorăsc și celelalte virtuți pe care părinții sunt datori să le sădească și să le cultive în inima copiilor: temerea lui Dumnezeu (ps. 33, 11; Efes. 6, 4), ascultarea (I tim. 3, 4), purtarea cuviincioasă (Pilde 22, 6), credința puternică (Îs, 28, 19) și mai ales poruncile. Părinții sunt chemați să vegheze creșterea morală și religioasă a copiilor. Educația morală trebuie să o facă părinții, învățând pe copii deprinderile și faptele bune, pentru a-i ajuta să scape de anarhia instinctelor și tendințelor spontane, pentru a îndepărta egoismul natural și a-i ajuta să devină mai buni. În lumina Sfintei Scripturi, părinții mai sunt datori să-și binecuvânteze copii (Fac. 48, 15-16; Evr. 11, 20-21), să-i mângâie (1 Țes. 2, 11), să-i supravegheze (Sirah 16, 1-5), să le asigure cele de trebuință (Mt. 7, 9-12; II Cor. 12, 14; I Tim. 5, 8), să se roage pentru ei, iar când sunt răi să-i mustre sau chiar să-i pedepsească (Sirah 30, 1-2, 8, 12), încredințați fiind că binecuvântările lor îi însoțesc în viață, ca și blesteme și păcatele lor (Ieș. 20, 5; 34, 7; Num. 14, 18; Deut. 5,9; Ps. 111, 1-2)[12].

Familia creștină este şcoala virtuților. Cea mai bună creștere pe care o pot da părinții copiilor este cea morală și religioasă. Fiecare copil este o ființă metafizică, un mic filosofic religios care se roagă cu drag lui Dumnezeu, îi place biserica, pune întrebări despre lume și viață, vrea să cunoască toate, căutând rațiunea ascunsă a lucrurilor. Toți copii au o frescă pornire spre Dumnezeu, spre religie. Educația religioasă cuprinde practica vieții în rugăciune, iubirea lui Dumnezeu și de aproapele. Cu îndrumări sănătoase, creșterea în, cei șapte ani de acasă, lasă

[11] Pr. Prof. Dr. Dumitru Popescu, *Iisus Hristos Pantocrator*, EIBMO, Bucureşti 2005, p. 180
[12] *Sfânta Scriptură*, Editura Institutului Bliblic şi de Misiune Ortodoxe Române, Bucureşti, 2001

inima și în mintea copiilor umane și amintiri nesterse. O bună educație acasă dezvoltă sentimente religioase pe care și cea școlară nu le mai poate nimici.

Familia creștină este inclusă în misiunea Bisericii; este o prelungire a Bisericii în lume și o aducere a lumii în Biserică. Toți părinții sunt datori să-și îmbisericească copiii, să-i împrietenească cu Duhul lui Dumnezeu și să-i crească sub aripile bisericii, așa cum a fost îmbisericită și crescută Maica Domnului. Grija educației copiilor nu aparține numai familiei, ci și școlii, societății și Bisericii. Toate instituțiile poartă obligațiile și răspunderile creșterii, îngrijirii și ajutorării mijloacele materiale și morală de care dispun. Educația este cea mai sănătoasă și temeinică se dă copiilor când toate așezămintele, care răspund pentru creșterea și educarea lor, își armonizează interesele și principiile lor cu scopul pe care îl au în vedere: formarea caracterului religios moral. Cu oameni de caracter moral și de convingeri religioase nu se va destrăma nici o societate și nu se va închide nici o biserică.

Copilul este crin, iar în neprihănirea lui vede îngerii lui Dumnezeu., Dați-mi ochiul unui copil pe toată viața și nu voi vedea decât lumina fericită a raiului dumnezeiesc,. Iubirea și rugăciunea revelează copiilor pe Părintele lumii și al oamenilor; iubirea și rugăciunea îi fac să-L îndrăgostească și să-i primească în suflet, pe toată viața, icoana Lui sfântă, ocrotitoare, mântuitoare. Copii trebuie desprinși de mici cu rugăciunea și cu datinile religioase. Exemplul părinților are un rol decisiv în formarea deprinderilor religioase, traducând în acte vii și concrete formula abstractă a datoriei. Astfel, părinții trebuie să-și facă rugăciunile împreună cu copiii, aceștia trebuie duși la biserică, învățați să facă Semnul Cruci, să îngenuncheze, să spună rugăciunile și să le cânte cântări religioase, să ducă daruri la Sfântul Altar, să aprindă lumânări la biserică, să se împărtășească.

O învățătură, o mustrare, o poruncă din partea celor care cârmuiesc viața casnică sunt mijloacele educative bune, folositoare. Dar ceea ce zidește este viața tăcută a părinților, exemplul lor de fiecare zi. Faptele lor în fața copiilor sunt o predică mută, dar cu urmaţi hotărâtoare, fie în bine, fie în rău. Învățătura vorbește urechilor. Pilda vorbește ochilor și inimii. Poți pune la îndoială sinceritatea unei vorbe, dar poți să nu dai crezare la ceea ce vezi că face aproapele tău, tatăl tău, mama ta. Nici o lecție biblică, nici o învățătură nu va fi în stare să înlocuiască pildele de evlavie ale părinților, care vor face ca duhul credinței și al omeniei să străbată până în măduva oaselor, până în sângele copilașilor.

În lumina Sfintei Scripturi, copii datorează recunoștință părinților, iar acestea se arată prin întreținere și ajutor când au nevoie, prin cuvinte cuviincioase, prin respect. Sfântul Chiril al Ierusalimului scrie:, Prima virtute a creștinilor este de a cinsti pe părinți, a răsplătiri ostenelile celor ce le-au dat viață și a le procura din toată puterea cele trebuincioase tihnei lor. Chiar dacă i-am răsplătit cu mai mult, nu vom putea însă niciodată să-i naștem.,

Am încercat, în cele spuse până acum, să subliniez sensul teologic al vieţii de familie, vocația sa originară, așa cum este ea înțeleasă în orizontul revelației creștine și, în același timp, am sugerat doar câteva principii de viață spirituală care luminează și înfrumusețează relațiile dintre membrii fiecărei familii care trăiește în Hristos și în Biserică. În lumina acestor principii, familia creștină depășește dimensiunea sa excursiv instituțională, juridică, socială, pentru a intra în orizontul teologic și sacramental, în orizontul darului lui Dumnezeu și al iubirii dintre Hristos și Biserică.

1.3. Definirea familiei din perspectivă sociologică

În sens sociologic, familia ca formă specifică de comunitate de viață, de sentimente, interese și aspirații ne apare ca o realitate socială distinctă, ca un grup primar al societății în care manifestă multiple relații, fundamentale, fiind cele de căsătorie și rudenie. Specialitatea vieții de familie este dată tocmai de această multitudine a relaţiilor ce iau naștere în familie, relaţii fiziologice, economice, psihologice, morale, afective și care comportă anumite particularități în viața de grup[13].

Ca orice instituție, şi instituția familiei își are funcțiile ei. Desigur, de-a lungul timpului, acestea s-au manifestat în mod diferit, având nuanțe proprii şi intensităţi distincte.

Funcțiile familiei reprezintă totalitatea responsabilităților ce revin familiei în cadrul arhitectonicii de ansamblu a activității economico-sociale într-o anumită perioadă istorică determinată[14]. De-a lungul timpului, numeroși sociologii au fost interesați și au realizat cercetări cu privire la funcționalitatea familiei. S-a ținut cont de fiecare membru al familiei, de familie ca grup, ca unitate distinctă în raport cu societatea globală. După finalitatea, studiile au evidențiat existența a două tipuri de funcții externe și interne[15].

---

[13] Ibidem
[14] Iolanda Mitrofan, Nicolae Mitrofan*, Familia de la A....la Z*, Editura Științifică, București, 1991, p. 156.
[15] Tereza Bulai, op. cit., p. 13.

Funcțiile externe asigurând în principal, dezvoltarea firească a personalității fiecărui membru al grupului, socializarea și integrarea corespunzătoare în viața socială.

Din rândul celor externe fac parte:

- Încadrarea în condiții normale a persoanelor mature apte de muncă în viața de producție;
- Integrarea în social al vieții de familie.

În mod ideal, orice familie ar trebui să îndeplinească toate aceste funcții, însă adesea există mulți factori care perturbează gradul de funcționare a acestora. Este de ajuns să existe în exercitarea unei singure funcții pentru a apărea perturbări și ale celorlalte funcții. Implicit, tot echilibrul familiei este perturbat, apărând numeroase disfuncții la nivelul sistemelor familiale.

Funcțiile interne contribuie la crearea unui regim de viață intim să asigure tuturor membrilor un climat de securitate, protecție și afecțiune.

Familia îndeplinește patru funcții, considerate de majoritatea psihologilor ca fiind „fundamentale”:

- Funcția economică;
- Funcţia socializatoare;
- Funcția educativă;
- Funcţia **biologică și socială**.

Familia, pentru a exista, trebuie să-şi asigure venituri suficiente (cel Putin) pentru satisfacerea nevoilor de bază. Atâta timp cât reușește acest lucru, ea se poate concentra mai mult asupra realizării celorlalte funcții. În caz contrar, se pune în pericol, nu numai realizarea acestora, ci însăşi existenţa familiei că instituție socială. Tocmai de aceea, se considera că funcția economică deține locul central în constelația celor patru funcții.

Funcția economică are o influență deosebită asupra problemelor generale ale familiei. La baza modificărilor de funcționalitate și structură a familiei stă de multe ori lipsa părinților pe fondul fenomenului migrației externe favorizat de şomaj și sărăcie[16].

De-a lungul timpului s-au înregistrat schimbări profunde în această funcție. De exemplu, în societatea tradiționala, ea cuprinde trei dimensiuni:

1. Componenta productivă (producerea bunurilor şi serviciilor necesare traiului familiei);
2. Componenta profesională (transmiterea ocupațiilor de la părinţi la copii);

[16] Tereza Bulai, op. cit., p.14.

3. Componenta financiară (administrarea unui buget de venituri şi cheltuieli);

Prin trecerea de la familia existenta la cea nucleară sau la alte forme atipice ale ei, s-au redimensionat componentele funcției economice, atât în ceea ce privește producția de bunuri, cât şi în administrarea bugetului de venituri şi cheltuieli. Astfel, familia nu mai este o unitate productivă autosuficienţa, membrii ei fiind dependenți de veniturile câştigate în afara gospodăriei.

Apoi, s-a modificat şi componenta privind pregătirea profesională a descendenților. Transmiterea ocupațiilor de la părinţi la copii se întâlneşte din ce în ce mai rar, şi aceasta datorită deplasării locului de muncă al individului din interiorul familiei în exterior, în întreprinderi şi servicii sociale.

Nu în ultimul rând, latura financiară a cunoscut şi ea importante modificări. Astfel, familia contemporană este caracterizată printr-un buget dezechilibrat, datorat surselor sporadice de venit şi/sau cheltuieli exagerate într-o anumită direcție (de obicei cheltuieli referitoare la subzistenţă).

Funcția de socializare în familie se realizează prin intermediul proceselor de învățare care pun bazele sentimentului apartenenței la un sex. Cristian Ciupercă împarte aceste procese de învățare în trei mari categorii:

- Imitația diferențială ce pleacă de la faptul că la copii există tendința de a imita modele de același sex în mai mare măsură decât pe cele de sex opus;
- Întărirea diferențială care are la bază premisa că i se impune copilului prelucrarea unor comportamente de rol asemănător părintelui de același sex, dar în același timp sunt valorizate negative orice încercări ale acestora de a imita gesturi, de a adopta comportamente ce aparțin modalităților de examinare a celuilalt sex;
- Autorealizarea pornește de la premise că din momentul în care copilul s-a identificat cu un sex el caută în mod activ informații despre modul în care femeia și bărbatul trebuie să se poarte.

Părinții sunt principalii responsabili de formarea copiilor că indivizi, pentru că rolul lor mai ales la vârste fragede este determinat în raport cu celelalte instanțe sociale existente. El pot crește sau diminua încrederea în sine a copiilor, creativitatea și dezvoltarea aptitudinilor, talentele sau pasiunile acestora. Personalitatea viitorului adult este determinat în mare măsură de modul în care părinții înțeleg să-i ofere afectivitatea, să-l educe și să-l formeze.

Timpul liber în familie reprezintă timpul liber familial petrecut în comun de către membrii grupului familial. Hotărârile și deciziile comune ale soților privind timpul liber și relaționarea cu prietenii, rudele constituie un indicator principal al nivelului de funcționalitate al cupluri conjugal. Viața și activitatea cupluri conjugal presupune acțiune și interacțiune, confruntare și nu în totdeauna cei doi soți când cad de acord asupra unei decizii. Relațiile deficitare cu grupul de prieteni, colegi, etc. al unuia sau ambilor soți favorizează disfuncțiile conjugale, cresc riscul pentru conflict. Opțiunile pentru grupurile diferite ale soților, sau exercitarea unei presiuni puternic atractive din partea unui grup sau a unor persoane exterioare, conduc la unele conduite disfuncționale pentru evoluția cuplului: evaziunile extraconjugale de diverse formule (lucide, excese alcoolice, etc.)

Funcția educativă continuă să aibă răspunderea în formarea aptitudinilor de bază ale copiilor, de a modela personalitatea lui. Din acest punct de vedere nici un specialist nu poate oferi copilului ceea ce îi dă mamă în primii ani de viață. La nivelul familie cel mai important rol îl au părinții. Formele concrete prin care familia își exercită funcția educativă asupra copilului sunt:

- În prima copilărie prin calitatea modelului lingvistic și a mediului familial ce influențează dezvoltarea gândirii;
- În perioada școlarizării prin puterea modelului pe care părintele îl oferă în direcția dezvoltării armonioase, normale a copilului.

În cadrul educației la nivelul familiei, cel mai important rol îl au tatăl și mama. Emilia Bătrâna studii rolul educativ celor doi părinți sunt:

- Mama este pentru copil primul intermediar al său cu lumea, de aceea este necesar ca ea să răspundă la timpul potrivit primelor sale necesități afective și biologice;
- Mama este pentru copil un permanent exemplu de cum să trăiești și cum să te porți; copilul vede și înțelege lumea, așa cum o vede și o exprimă mama; prin ea copilul ia contact cu viața;
- Absența sau insuficiența dragostei materne face copilul nefericit, dar dragostea maternă exagerată poate fi nocivă;
- Absența mamei din familie, impusă de sarcinile profesionale micșorează rația de afectivitate la care copilul are dreptul;

- În perioada pubertăţii când copilul trece prin schimbării fiziologice și psihologice profunde, prezența mamei este absolută necesară;
- În adolescență când se produc numeroase modificări de valori morale, comportamentale, influența mamei este hotărâtoare;
- Primele convingeri ce stau la baza caracterului și comportamentului uman se formează sub influența mamei;
- Rolul tatălui, deși redus la prima copilărie, merge crescând în aceeași măsură în care cel al mamei scade; începând de la șapte ani cele două roluri au o importanță egală, ele descrescând paralel până când copilul atinge autonomie care îi permite să înlesnească relațiile copilărești cu părinții prin relații de la adult la adult[17].

Educația în familie reprezintă ansamblu de influențe exercitate asupra copiilor în vederea pregătirii și formării lor pentru viață. Din acest punct de vedere familia reprezintă unul dintre cei mai importanți factori educativ. Calitatea și efectele educației în familie condiționează întreaga evoluție a tânărului. Unele staterii educaționale se pot solda cu o serie de consecințe negative:

- Severitate excesivă, cu rigidități, interdicții însoțite de brutalitate, comenzi rigide, amenințări și pretenții exagerate. Toate acestea au ca efecte: instalarea unei oboseli cronice, teama de eșec, de insucces și pedeapsa; indiferența accentuată față de ceea ce trebuie să întreprindă sau în ceea ce privește relaționarea cu cei din jur: atitudini de protest și revoltă.
- Atitudini super protectoare, în care părinții depun eforturi de a proteja copilul, de a-l menaja într-o manieră exagerată, grija și afectivitatea lor constituind o sferă protectoare cu pereți multiple. Drept consecinţe ale acestei atitudini se pot contura: detașarea între imaginea de sine și posibilitățile reale ale copiilor[18].

Părinții trebuie să constituie un suport socio-personal pentru copil. Tipul de conducere parentală se modifică de-a lungul traseului ontogenetic al copilului, îmbrăcând forme din ce în ce mai nestructurate, pe măsura maturizării acestuia. Dacă la vârsta preșcolară părinții trebuie să asigure o ambianță riguros structurală și un stil oarecum imperativ de conducere, în perioada școlarității mici raporturile devin prioritate de consiliere și ajutor. La vârsta gimnazială individul trebuie să preia treptat o serie de responsabilități, începând cu adolescența și tinerețea misiunea familiei începe să se diminueze, relația devenind predominant de informare reciprocă.

[17] Ibidem, pp. 14-15.
[18] Iolanda Mitrofan, Nicolae Mitrofan, op. cit., Editura științifică, București, 1991, pp. 127-128.

Familia reprezintă factorul al socializării morale şi integrării sociale a copilului, al satisfacerii trebuinţelor sale psihologice şi sociale. Ea reprezintă matricea care imprimă adolescentului cele mai importante și mai durabile trăsături morale și de caracter.

Carențele apărute în exercitarea rolului parental educativ antrenează compartimente indezirabile, deviante, conflicte de adaptare și integrarea socială. Din această perspectivă există trei tipuri de familii:

- Familii înalt educogene

Aceste familii sprijină educarea tinerilor, le asigură condiții pentru realizarea unei pregătiri profesionale și culturale adecvate, pentru petrecerea timpului liber în mod util, realizând legătura cu școala pentru a asigura control al activităților din acesta sferă;

- Familii educogene satisfăcătoare

Familiile satisfăcătoare educând asigură copiilor condiții subiective și obiective de educația familială, se preocupă de reușita lor profesională, dar fără a organiza și controla sistematic activitățile acestora.

- Familii nesatisfăcătoare educogen

Aceste familii se caracterizează printr-un climat psihic necorespunzător, prin relații reci sau de indiferență, slab control parental[19].

Funcția biologică și socială constă în satisfacerea cerințelor și necesităților sexuale ale partenerilor cuplului conjugal, procrearea copiilor și asigurarea necesităților igienico-sanitari de dezvoltarea biologică normală a tuturor membrilor din familie. Numai funcție economică diferă de la o societate la alta și se concretizează în interesele comune determinate de: regimul juridic al comunității de bunuri, obligația legală de întreținere între membrii familiei, solidaritatea acestora în ajutorul acordat membrilor de familie aflați în nevoi din cauza incapacității de a munci[20].

În sistemul familial, interacțiunile didactice conjugale polarizează și determină preponderent sensul evoluției și finalitățile bio psiho socio educaţionale ale nucleului familial. Diada conjugală deține o poziție prioritară generativă în interiorul microgrupului familial, ea reprezentând subsistemul a cărui semnificație funcțională influențează major funcționalitatea tuturor celorlalte subsisteme nucleare familiale: mamă-fiică, tată-fiu, mamă-sa, tată-fiică, și

[19] Ana Munteanu, *Incursiuni în Creatologie*, Editura Augusta, Timişoara, 1994, p.120.
[20] http://articole.famouswhy.ro/familia_-_funcțiile_familiei, accesat la data: 19.06.2015.

relațiile de frații. Deci orice criză sau disfuncție ale acestui subsistem afectează și celelalte subsisteme enumerate mai sus.

Iubirea conjugală este, creația comună a două personalități, unul prin intermediul celeilalte, în situația specifică și complexă a partenerialii maritale, al cărui cad tu sigur, socialmente recunoscut și respectat este căsătoria.,

Dragostea asigură trei funcții importante:

- Servește interesele procreative ale societății;
- Satisface o serie de nevoi personale cu caracter general-uman: nevoia de intimitate, de apropriere, de gratificare sexuală și de familie; sau nevoi particularizate: nevoia de stătut, de recunoaștere socială și de validare personală;
- Asigură revitalizarea, echilibrul și dezvoltarea personalității.

Atunci când experienţa iubirii este trăită incomplet sau inautentic, ea are efecte dezechilibrate: o nedorită dependență față de partener, o lipsă de încredere în sine și în parteneriat, sentimentul unei limitări ca individ sau pierderea unui timp prețios pentru propria personală[21].

Disfuncţiile sexuale sunt cauzate de factori de ordin psihic și/său biologic. Barierele psihologice pot bloca o relație de iubire. Asumarea sănătoasă și conștientă a rolului sexual afectiv, procreativ și parental constituie pilonul educației, psihologiei și psihosociologiei relației conjugale. Educația vizează maturizarea și dezvoltare afectivă corespunzătoare adulților, profilaxia și corecția deficitelor conjugale[22].

[21] Iolanda Mitrofan, *Cuplu conjugal - armonie și dizarmonie*, Editura Științifică și Enciclopedică, Bucureşti, 1989, pp. 108-114.
[22] Cox, D. F., *Human intimacy. Marriage, the Family and its meanings*, Editura West Publishing Company, 1990.

Capitolul 2. Disfuncțiile care afectează familia în perioada contemporană

2.1. Disfuncții care afectează familia în epoca contemporană

Putem spune că societatea contemporană favorizează declinul familiei nucleare, oferind în schimb o largă varietate de alternative. Astfel, dacă societatea tradițională era relativ rigidă în materie de stabilitate a valorilor, tip de familie sau stil de viața, societatea modernă modifica fundamentul solid al familiei, conferindu-I noi roluri şi destinații. Prezentul impune şi tinde să generalizeze variate tipuri de relații bărbat – femeie.

Astăzi, individul poate fi căsătorit, divorțat, văduv, celibatar, poate trăi "împreuna cu cineva", "pe lângă" cineva sau "printre relațiile cuiva". Cu alte cuvinte, tranziția către noua eră în care omul urmează să se autodepăşească, aduce cu sine proliferarea fără precedent a stilurilor de viața nenucleare, a neoformațiilor familiale, substitute sau simulacre familiale, anticipând un viitor din ce în ce mai incert al conceptului clasic de structură a familiei. Astăzi se foloseşte tot mai mult conceptul de *restructurare a familiei*, concept care se referă la noile tipuri de familii, la particularitățile şi disfuncțiile acestora. Din această perspectivă, dacă familia nucleară a dominat o vreme contemporaneitatea, viitorul nu va mai aduce dominația unei singure forme de convieţuire, ci o pluralitate de configurații familiale.

În prezent, se structurează şapte tipuri constitutive ale familiei restructurate, evident raportate la familia nucleară: celibatul, concubinajul, cuplul fără descendenți, familia monoparentală, căsătorie deschisă, familia reconstituită şi familia reorganizată. Fiecare configurație tinde să maximizeze unele funcții (celibatul – funcție economică, căsătorie deschisă – funcție sexuală) şi să minimizeze sau chiar să ignore altele (cuplurile fără descendenți – funcția de socializare, familia monoparentală – funcția sexuală etc.).

Societatea contemporană pune accent foarte mare pe conceptele de democrație cu valențe mai mult politice şi pe cel de libertate cu implicații profunde pe plan social, mai ales începând cu secolul XX, în vest după războaiele mondiale şi regiunile totalitare şi în est după prăbuşirea Uniunii Sovietice şi a comunismului. Pe lângă acest fapt, trebuie să mai ținem cont şi de procesul de secularizare religioasă, care duce implicit la decadență revoluție sexuală, prin scoaterea sexualității şi imunității din cadrul căsătoriei, în afara ei prin promovarea mai ales în mass-media relaţiilor sexuale libere, perversiunilor etc.

Această interpretare greșită a libertății a dus la un dezechilibru în societate în general, și în familie în particular. Tot mai multe persoane văd în Biserică o instituție învechită care promovează valori care nu se mai potrivesc în lumea contemporană. Biserica învață că relațiile sexuale nu sunt interzise ele fiind modalitatea prin care cei ce se iubesc aduc la viață rodul iubirii lor, copii. *Iubirea trupească, exprimare a iubirii duhovnicești, trebuie să fie treaptă spre deplina unire a soților, în Hristos*.[23] Astfel iubirea învață că relațiile sexuale pot avea loc în cadrul căsătoriei, ele trebuind să aibă un caracter altruist, soții încercând să evite formele ei perverse și abuzul. Noțiunea de abuz nu se referă la aspectul cantitativ ci calitativ, adică la folosirea greșită a funcțiilor sexuale.[24]

Acest tip de persoană întâmpină mari dificultăți atunci când trecut de tinerețe încearcă să-și întemeieze o familie, prin incapacitatea de relaționare și prin uralitizarea sentimentală la care ajunge ca să numai vorbim și de urmele care le-au lăsat acest stil de viață:

- Sterilitate;
- Boli cronice;
- Îmbătrânirea.

Din păcate, mass-media, muzica, moda vestimentară încurajează acest stil de viață ce poate fi caracterizat ca imoral și superficial. Vitalismul poate fi deja clasat ca un curent, ce se referă la trăirea clipei, la căutarea intensității, la libertinaj și lipsă de orice constrângere.

O altă problemă este sexualitate prematură, care produce schimbări pe plan fiziologic și psihologic; astfel auto satisfacerea sexuală mai ales la bărbați prin eliminarea hormonilor se slăbește organismul, care are nevoie de aceștia pentru o dezvoltare armonioasă. Pe plan fiziologic mai putem aminti și de sterilitatea care poate surveni, iar pe plan psihologic dificultățile de vizionare cu persoanele de sex opus pe care le vede doar ca obiecte, și dificultăți în relațiile sexuale pe care acesta le va avea cu cineva.

Cristian Ciupercă în ”*Viitorul familiei perspective și ipoteze”,* analizează consecințele nevoii de libertate în privința raporturilor interumane, libertatea de a face ceea ce vrei generează singurătate, iar dependența izolează și sângerează. De aceea, dorința adâncă de autonomie tinde să se combine, paradoxal, cu convingerea că viața nu are sens dacă nu e împărtășită cu alții.

---

[23] Pr. Ioan C. Teșu, *Patima desfrânării și lupta împotriva ei; frumusețile căsătoriei și ale familiei creștine*, Editura Credința strămoșească, 2003, p. 111
[24] Ibidem, p.111

Totuși, de multe ori ezităm să ne exprimăm sentimentul că avem nevoie unul de celălalt, de teamă că dacă am face-o, ne-am pierde astfel independența.[25]

Cauzele care provoacă unele disfuncţii ale familiei sunt: internetul, gelozia, adulterul, celibatar, şi divorţul

2.1.1. Internetul și rolul său în promovarea pornografiei și a dezvoltării prostituției

Revoluția sexuală este promovată prin toate mijloacele mediatice posibile: prin cărți; ziare, radio; telefon, dar mai ales prin televizor și internet. Astăzi principalul canal prin care se promovează pornografia este internetul. Peste 80% din industria site-urilor de pe web au un caracter pornografic.

Industria pornografică are câștiguri imense, ca urmare a numărului mare de consumatorul. Tragic este faptul că foarte mulți sunt minori. Cercetările arată că peste jumătate dintre minorii care au un calculator şi internet navighează pe site-uri pornografice. Majoritatea site-urilor nu sunt gratuite, având tarife lunare mai mari decât cele practicile de exemplu de bibliotecile virtuale.

Ceea ce este foarte grav este faptul că foarte multe site-uri promovează pedofilia, acestea conținând poze cu adulți care întreţin relații sexuale cu minorii. Serviciul de criminalitate informatică din cadrul Poliției Române a raportat mai multe cazuri de astfel de tineri români care pentru anumite sume de bani acceptau să fie pozați de către străinii veniții în căutarea de materiale.[26] Astfel dintre cele 579 de infracțiuni 'on-line' înregistrate, peste 30 de cazuri au fost de pornografie infantilă. Dintre copii racolații se află și mulți copii ai străzii care l-au frecventau internet cafe urile. Astfel și rețele de tip download, conțin numeroase materiale pornografice accesibile oricui/oricând, unele dintre ele fiind realizate chiar de antrenori cu o simplă cameră foro digitală. Au apărut chiar materiale înregistrate în școli de către elevi.O nouă formă de prostituţie virtuală este video-chatul. Internetul, ziarele și zidurile clădirilor sunt pline de anunțuri prin care se caută tinere cu aspect fizic plăcut pentru comunicat doar pe internet cu

[25] Cristian Ciupercă, "*Viitorul familie-perspective și ipoteze"*, în CALITATEA VIEȚII, XII, nr. 1-4, 2000, p. 138.
[26] Cristina Rotaru, "*Copii racolați de pedofili prin interne"t*, în Ziarul Click din 18 martie 2006

domni generoşi.[27] Munca fetelor nu se opreşte de cele mai multe ori însă doar la comunicare, un indiciu în acest sens fiind căutarea persoanelor peste 18 ani

2.2. Gelozia

Gelozia constituie un alt factor important care determină violenţa domestică mai ales când soţul, în concordanţă cu prejudecăţile sexiste, experimentează un profund sentiment de posesivitate asupra femeii, solicitându-i o fidelitate absolută[28].

Gelozia este una din sentimentele care presupune o gamă extrem de variată de trăiri afective, de la simple reacţii adversative până la crime. Ea reprezintă o reacţie sau o stare steatogenă ce consta în răirea dureroasă a unei purtări posibile, reale sau imaginare, în cadrul relaţiilor de dragoste. Suntem geloşi pe ceea ce posedam şi invidioşi pe ceea ce posedă alţii, iar adevărata gelozie este cea amoroasă. Trăirea geloziei constituie o situaţie de frustrare, în încercarea de împiedicarea a relaţiilor sociale afective, sexuale ale partenerului său presupusului partener. Cel ce trăieşte acest sentiment îşi schimba comportamentului, devine suspicios, spionează, investighează utilizând toate mijloacele permise şi nepermise[29].

O formă patologica a geloziei este delirul de gelozie prin apariţia în conştiinţa agresorului a ideilor obsedante, delirante, apărute uneori pe fondul unei stări paranoide determinate de o alterare procesuală a persoanei. Această formă de gelozie este întâlnită în stările de alcoolism, toxicomanie, afecţiuni cerebrale, gelozia morbidă prin demente şenile, schizofrenie, etc.

Acţiunile agresive ale bolnavilor, devin mai accentuate sub influenţa incidentelor şi centurilor familiale, când unii din membrii familiei sunt suspectaţi de complimente la adresa altor familii, de atenţie neîntemeiată fata de bărbaţii sau soţiile altora, apariţia dezarmoniei sexuale la unul dintre soţi, avantajul şi atenţia oferită altor persoane[30].

---

[27] "STUDIO angajează fete pentru activitatea de videochat, condiții foarte bune de lucru, zonă centrală, procente atractive. Cerințe: vârsta minim 18 ani, engleză mediu. Relații la ...." anunț preluat din Ziarul Evenimentul de Iași 20 Iunie 2015.

[28] M.S. Rădulescu, *Sociologia violentei (intra) familial,* Editura luminal lex., București, anul 2001, p. 23

[29] C. Păunescu *, Agresivitatea si conditia umana*, Editura Tehnica, București, anul 1994, p. 34

[30] Opera N., Turcanu C., Bălan G., *Acțiunile aggressive ale bolnavilor cu delir de gelozie* in vol. coord. de T. Pirozynschi, Patologia Agresivitati intrafamiliale, Revista medico-chirurgicala (supliment), Socola, Iași, anul 1991, p. 45-56

2.3. Adulterul

Adulterul este fapta unei persoane căsătorie de a avea relaţii sexuale cu cineva din afara căsătoriei. Originile etimologice ale cuvântului provin de la latinul adulterare - a altera sau a corupe. Adulterul este de cele mai multe ori principalul motiv de divorţ atât în cazul femeilor cât şi a bărbaţilor în toate culturile.

În majoritatea codurilor penale antice sau medicale adulterul este incriminat şi pedepsit cu asprime. De cele mai multe ori, însă, adulterul săvârşit de către bărbaţi era tratat cu indulgenţă sau socotit scuzabil pe când cel săvârşit de femei era motiv întemeiat de divorţ şi sancţionat imediat.

Chiar şi astăzi, în societăţile islamice fundamentaliste femeile vinovate de adulter pot fi ucise prin lapidare în piaţa publică. Şi în unele state occidentale adulterul este prohibit de lege fiind pedepsit cu pedepse care constau fie în amendă fie în câţiva ani de închisoare i însă de obicei pedepsele sunt simbolice. În plus proba adulterului care constă în realizarea flagrant delictului este dificil de făcut.

Chiar dacă există o diferenţă semnificativă între procentul de bărbaţi şi cel de femei care săvârşeşte un adulter studiile mai recente arată că aceste diferenţe tind să se micşoreze. Explicaţia tipică pentru acest fapt este că femeile de azi au mai multe oportunităţi să se implice într-o relaţie de adulter spre deosebire de cele din trecut care erau într-o proporţie mai mare casnice.

E. D. Macklin considera că implicarea într-o relaţie de adulter depinde de următorii factorii:

- Oportunitatea percepută - adică faptul de a avea un partener disponibil şi un loc privat pentru întâlnire.

- Faptul de a fi pregătit de a profira de oportunitate - aici contând foarte mult şi nevoile nesatisfăcătoare de independentă, apropierea emoţională şi sau intimitatea fizică, precum şi dorinţa de a le satisface în afara mariajului.

- Aşteptări asupra satisfacţiei faptul de a fi atras de cineva şi de a crede, pe baza experienţelor anterioare sau a conversaţiilor avute cu alţii, că adulterul va fi plăcut.

- Aşteptări asupra consecinţelor negative - credinţa că există puţine şanse ca partenerul său oricine altcineva să afle de relaţie sau dacă cineva află că nu vor fi plăcut.

Majoritatea cercetărilor arată că doar puţini dintre cei interveniţi (între 10 şi 15%) declară că relaţia respectivă a avut vreo însemnătate pentru ei iar în cazul femeilor factorul cel mai important nu a fost sexul ci posibilitatea de a dezvolta o prietenie intimă, de a împărtăşi secrete şi de a avea sprijin emoţional.

I. At water[31], care a efectuat un studiu asupra femeilor căsătorite ce se implica în relaţii extraconjugale, susţine că bărbaţii şi femeile se implica în relaţii extramaritale din motive diferite. Femeile care au astfel de relaţii declara că stima de sine şi încrederea au crescut în urma adulterului şi raportarea un sentiment de independentă, putere şi energie. Motivul pentru care s-au implicat în aceste relaţii este de natura emoţională. Femeile caută în relaţiile extraconjugale dragoste, înţelegere, respect şi împărtăşirea acelaşi valori şi ţeluri intelectuale.

Bărbaţii căsătoriţi care se implica în relaţii de adulter au declarat că principalul motiv au fost insatisfacţiile privind sexul marital şi convingerea că soţiile nu le pot satisface toate necesităţile sexuale. Deseori ei relatează o scădere drastică a numărului de relaţii sexuale conjugale care, chiar dacă nu a fost acompaniata şi de scăderea afecţiunii arătată de şotii, a fost determinată în alegerea lor.

2.4. Celibatul

Persoanele acre aleg modul de viaţă celibatar, doar pentru anumită perioadă sau chiar pe viaţă sunt din ce în ce mai multe. Modul de viaţă celibatară reprezintă după unii specialişti o formă anormală de familie iar pentru alţii o alternativă non maritală.

Termenul celibatar, poate fi interpretat din cel puţin două puncte de vedere:

a) Religios, persona celibatară optând pentru acest mod de viaţă ca urmare a unor principii de ordin religios; există două categorii de persoane celibatare, cele care îşi dedică viaţa în totalitate lui Dumnezeu, alegând calea monahismului sau a preoţiei (preoţii catolici de exemplu) şi cele care trăiesc fără partener şi nu întreţin relaţii sexuale. Totuşi, Biserica îndeamnă persoanele celibatare care nu doresc să se retragă într-o mănăstire, să se căsătorească şi să aibă copii decât să trăiască în singurătate.

b) Socialjuridic, persoana celibatară fiind persoana necăsătorită, din punct de vedere legal, şi care nu este implicată într-o relaţie stabilă, din punct de vedere social. Celibatul nu

[31] I. Atwater, *The extramarital connection: Sex, intimacy and identitity*, New York: Irvington, 1982;

înseamnă abstinenţă sexuală neapărat, persoana alege un astfel mod de viaţă având chiar libertatea totală, fiind uneori adeptul stilului „sex fără obligaţii”.

Poziţia societăţii faţă de modul de viaţă celibatar a variat de la o operă la alta, în funcţie de factorii economici, sociologii, sociali, demografici şi culturali. Astfel în Imperiul Roman, celibatarii erau consideraţii anormali, fiind sancţionaţi prin lege mai ales cei care aveau un comportament sexual libertin fără a avea copii, atât de necesari Imperiului pentru dezvoltarea economică şi demografică. Astfel de prevederi legislative au existat mai ales în timpul Împăratului Augustin, care sancţionau pe cei „rebeli” şi răsplăteau pe cei care se căsătoreau şi aveau copii. Să nu uităm că în acea perioadă speranţa medie de viaţă rar atingea 25 de ani (doar bărbăti dintr-o sută reuşeau să atingă onorabila vârsta de 50 de nai).

Totuşi existau categorii sociale pentru care modul de viaţă celibatar era considerat normal şi chiar indicat: filosofii (deşi uneori erau sfătuiţi să lase posterităţii fii care să aibă aceeaşi minte strălucită ridicând nivelul intelectual al populaţiei), atleţii (care prin intermediul relaţiilor sexuale pierdea o importantă sursă de energie, fiind semnalate chiar cazuri de străluciţi sportivi în timpul castităţii care după ce s-au căsătorit sua şi-au început viaţa sexuală nu au mai reuşit performanţe), oficianţii cultului (inclusiv vestalele câteva fiind caste doar o perioadă de timp) etc.[32]

Astăzi persoanele celibatare nu mai sunt blamate, numărul acestora crescând vertiginos în ultimele decenii; cel mai mare număr de celibatari a fost înregistrat în România, în 2004- 1. 644.804 bărbaţi şi 1.093.647 femei.

Conform studiilor sociologice, tinerii românii nu se mai căsătoresc în jurul vârstei de 20 de ani, ci pe la 30 de ani. La fete există şi opţiunea carierei înainte de toate, caz în care ele amână căsătoria (frecvent sunt cazurile când femeile nasc, pentru prima oară la 35 de ani). Ţările cu un număr mare de celibatari sunt Germania, Franţa, SUA (între ani 1970-1978 numărul persoanelor în vârstă de 14-34 ani singure s-a triplat, crescând de la 1,5 la 4,3 milioane, iar astăzi a ajuns la 100 de milioane), Marea Britaniei (unele sunt de trei ori mai multe persoane celibatare decât acuma 40 de ani, iar până în 2021 se preconizează că 35 % din populaţie va fi celibatară)[33].

Celibatarul ignoră sentimente din cele mai profunde şi mai nobile, cum sunt: iubirea conjugală, iubirea maternă sau paternă, iubirea frăţească, iubirea filială, sentimentul unei colaborări continue şi organice. Datorită familiei, omul nu este izolat în lume, fără rădăcini în

[32] Petre Brow, *Trupul şi societate*, Editura Rao, Bucureşti, 1999, pp.20-21;
[33] Cristina Mariana, *Afacerea burlacilor*, în Revista Business din 26 octombrie 2006

trecut, fără reazem în prezent şi fără speranţă în viitor. S-a constat că cei fără familie sunt gata pentru orice aventură. În familie se deprind disciplina şi spiritul de iniţiativă şi se cultivă sentimentul demnităţii, dreptăţii, iubirii, respectului şi ajutorului, sentimentul sacrificiului, care sunt elemente de bază ale vieţii sociale.

Mass-media şi opinia publică, care acum ceva timp idealizau familia, promovează în prezent modul de viaţă celibatar, susţinut şi de unele curente şi mişcări (de exemplu mişcarea feministă, care îndeamnă femeile la o viaţă independentă). Mentalităţile sunt complet schimbate în epoca contemporană, un individ împlinit fiind acela care are o carieră de succes, studii înalte, situaţie financiară bună etc. Deci pentru foarte multe persoane, împlinirea lor nu se mai află în sânul unei familii.

Totuşi rezultatele unor cercetări sunt optimiste privind această atitudine „anti-familie" a celibatarilor „întăriţi" cum îi numeşte Petru Iluţ. Un studiu a lui Shorttrack din anul 1987, arată că numărul celibatarilor „extremiştii" este de fapt foarte mic şi că majoritatea persoanelor singure tânjesc după o legătură afectivă sigură şi de durată[34].

Numărul de persoane celibatare din perioada contemporană nu poate fi pus doar pe seama unor avantaje pe care acest mod de viaţă le poate avea. Există mai multe cauze pentru care o persoană alege să nu se căsătorească sau să nu aibă o relaţie de lungă durată.

Specialiştii disting două categorii de cauze:

- Cauze obiective: de ordin sexual (vaginism, infantilism genital, impotenţă, frigiditate etc.), de ordin psihoemoţionale (stări depresive, sociologie, complexe de inferioritate sau superioritate - în cazul unei feministe care consideră că bărbatul este inferior, lipsa unor aptitudini pentru parteneriat), de ordin material (lipsa locuinţei, constrângeri economice, nerealizare pe plan profesional);
- Cauze subiective: existenţa unei imagini şi percepţii eronate asupra familiei, a sarcinilor, rolurilor pe care aceasta le presupune, lipsa de curaj în asumarea responsabilităţilor familiale şi parentale, psiho traume (datorate conflictelor conjugale grave din cadrul familie de origine sau abuzului atât fizic cât şi psihic său emoţional).

Când vorbim de consecinţele modului de viaţă celibatar, în afara unor dezavantaje strict personale, trebuie să ne referim şi implicaţiile demografice. Numărul mare de persoane celibatare generează o scădere a nupţialităţii şi implicit a natalităţii, ducând la grave dezechilibre

[34] Petru Iluţ, *Sociopsihologia şi antropologia familiei*, Editura Polirom, 2005, p. 195

demografice. În cazul acestora consideră că au o viaţă sexuală mult mai intensă şi împlinită decât ar fi avut în cadrul unei căsnicii, unde totul ar fi devenit monoton şi plictisitor. Aceştia, apreciază totodată că nu ar fi reuşit să se descurce la fel de bine la muncă, dacă ar fi fost căsătorite. Datorită varietăţii şi schimbărilor numeroase din viaţa celibatarilor, se minimalizează funcţia de solidaritate[35].

Tot legat de acest mod de viaţă există şi numeroase mituri. Dintre cele care nu sunt dovedite prin cercetări putem aminti:

- Persoanele singure sunt mai legate de părinţi şi rude;
- Persoanele singure sunt mai egocentrice (uneori celibatarii, având mai mult timp la dispoziţie se pot implica în programe de binefacere);
- Cei singuri au mai mulţi bani decât cei căsătoriţi.
- Persoanele singure sunt mai fericite;
- Persoanele singure văd condiţia lor ca o alternativă veritabilă de viaţă (sunt foarte puţine celibatari „extremişti", majoritatea văzând singurătatea ca pe o stare tranzitorie).

Dintre miturile care au fost deja confirmate de cercetători putem aminti:

- ✓ Persoanele singure nu se apropie pre mult de societatea căsătoriţilor (majoritatea prietenilor fiind la rândul lor celibatari şi căsătoriţi).
- ✓ Cei singuri au mai mult timp (faţă de o persoană căsătorită care are mai multe responsabilităţi).
- ✓ Persoanele celibatare sunt de obicei însingurate.

Dacă pentru majoritatea creştinilor, atunci când optează pentru o viaţă celibatară, se poate vorbi de conştientizarea unei vocaţii, strâns legată de relaţia personală cu Dumnezeu, pentru celibatarul care nu-şi pune probleme religioase putem vorbi de nişte avantaje ale acestui mod de viaţă.

Putem aminti posibilitatea unei cariere de succes sau a promovării rapide pe plan profesional, posibilitatea unui comportament sexual libertin caracterizat prin lipsa obligaţiilor şi diversitate, independenţă financiară, autosuficienţă, libertate de experimentare şi de schimbare, posibilitatea de a se deplasa şi de avea un mod de viaţă „normal": o viaţă mondenă mult mai intensă (participă la petreceri, merg la restaurante, discoteci, spectacole), îşi permite mult mai des un concediu în străinătate.

[35] Ibidem, pp.53-54

În tabelul de mai jos prezentam succint principalele avantajele modului de viaţă celibatar comparativ cu avantajele unei căsătorii.

Tabel nr. 1 Avantajele modului de viaţă celibatar comparativ cu avantajele unei căsătorii.

Avantajele modului de viaţă celibatar	Avantajele căsătoriei
- oportunităţi profesionale; - libertate din punct de vedere al relaţiilor sexuale; - viaţă modernă activă (petreceri, excursii etc.) - autosuficienţă - liberate de experimentare şi de schimbare	- securitate din punct de vedere economică - sex regulat cu un singur partener - împlinire pe plan familial - suport afectiv din partea partenerului şi al copiilor - protecţie din partea partenerului stabil.

Sursă: Adaptare proprie

Din categoria dezavantajelor putem aminti de:

- ✓ singurătate;
- ✓ unele persoane singure pot fi chiar „workshopul”[36],
- ✓ îmbolnăvirii deseca urmare a schimbării partenerilor de sex (pericol de infecţie HIV),
- ✓ incapacitatea de a se maturiza, program dereglat,
- ✓ sunt singuri de sărbători, şi lipsa sprijinului la bătrâneţe;

Un studiu al unor sociologi englezi în frunte cu Mike Murray a demonstrat că persoanele celibatare suferă adesea de depresie, tendinţe suicidale, insomnii, se îmbolnăvesc mai uşor şi trăiesc mai puţin decât persoanele căsătorite (rata de mortalitate pentru bărbaţi celibatari cu vârste cuprinse între 30 şi 59 de ani este 2,5 ori mai mare decât cea înregistrată în rândul bărbaţilor căsătoriţi).

[36] Dependente de muncă.

2.5. Divorţul familiilor

Nu cu prea mulţi ani în urmă divorţul era dezaprobat, fiind condamnat din motive morale şi religioase, iar cei căsătoriţi, dar nefericiţi, rămâneau împreună de dragul copiilor.

Însă în ultimii ani, normele lumii s-au schimbat radical. În prezent divorţul este acceptat pe scară largă.

Destrămarea familiei sau divorţul este definită de ştiinţele juridice şi sociale ca modalitatea prescrisă socială şi juridică de disoluţie a căsătoriei. Divorţul, este potrivit Dicţionarul Explicativ al limbii române, *de facerea pe cale legală a unei căsătoriei*. Acest termen provine din latinescul divorţuri şi din termenul din limba franceză *divorce.*[37]

În primul rând când trebuie să facem diferenţă între încetarea căsătoriei şi desfacerea ei. Astfel, conform Codului Civil *căsătoria încetează prin moartea unuia dintre soţi sau prin declararea judecătorească a morţi unuia ei.* Căsătoria de desface ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti atunci când, datorită unor motive tehnice, raporturile dintre soţi sunt grave vătămare şi continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.[38]

Mai trebuie făcut distincţie între destrămarea oficială (juridică) şi cea neoficială numită şi informală, în al doilea caz partenerii deşi nu mai au viaţă comună nu se desparte din cauză problemelor de locuit, a copiilor şi a profesiei. Petru Iluţ, identifică în acest sens trei tipuri de disoluţie materială:

- Depăşirea în fapt, dar cu locuinţă comună;
- Separarea totală (partenerii locuiesc separat) dar fără divorţ;
- Despărţirea juridică - divorţul.[39]

O altă clasificare a divorţului valabilă peste tot în lume este:

- Divorţul sancţiune, prin care unul sau ambii parteneri sunt culpabilizaţi;
- Divorţul constatare, prin care se oficializează despărţirea dintre parteneri, care a avut loc cu mai mult timp în urmă;
- Divorţul prin consimţământ reciproc, ambii soţi îşi manifestă dorinţa de a se despărţi.

Bohannan (1970) distinge şase etape în procesul de disoluţie al cuplurilor conjugale[40]:

---

[37] Academia Română , *Dicţionarul Explicativ al limbii române,* Editura Universul Enciclopedia, Bucureşti 1998
[38] Ion Gureşoae, *Divorţul şi efectele sale juridice*, Editura Gir Press , Bucureşti, 1997, p.3
[39] Petru Iluţ, *Sociopsihologia şi antropologia familiei* Editura Polirom, 2005, p. 169
[40] Ibidem

- Emoţională;
- Legală,
- Economică, parentală, comunitară şi psihologică.

Problemele cu care se confruntă cuplurile conjugale pot fi din aceste domenii, conflictul extinzându-se rapid dintr-o dimensiune în alta.

1. Divorţul emoţional, poate avea loc cu mult înainte ca un cuplu să se separe fizic, caracterizându-se prin distanţa sau răcirea afectivă între partenerii;
2. Divorţul legal consfinţeşte desfacerea juridică a căsătoriei;
3. Divorţul economic realizat prin partaj (separarea bunurilor);
4. Divorţul parental, se referă la acordarea custodiei, a îngrijirii copiilor minori şi a dreptului la vizită a acestora,
5. Divorţul social, se referă la contactele cu prietenii şi cu rudele partenerilor;
6. Divorţul psihic vizând reabilitatea individului, independent după divorţ.

În afară de cercetărilor experţilor din orice domeniu care evidenţiază idea familiei de astăzi care "suferă" sau idea că noile schimbări sunt normale, iar familia se va adapta treptat la noile realităţi sociale, datele statistice sunt foarte concludente: a crescut enorm numărul divorţurilor, a celibatarilor, a grupurilor comunitare sexuale etc.

Capitolul III. Schimbarea sistemului traditional de valori familiale si consecintele la nivelul populatiei

3.1. Psihologia raporturilor parinti – copii in societatile contemporane

Schimbarea este astăzi omniprezentă în toate aspectele vieţii sociale; astfel, schimbarea nu mai este privită cu reticenţă şi teamă, dar este percepută ca o sursă generatoare de alternative.

Pe măsura evoluţiei societăţii, raporturile părinţi-copii sunt tot mai mult definite printr-o dimensiune emoţională şi, ca urmare, creşte interesul părinţilor pentru educarea descendenţilor.

Demograful francez Ph.Aries afirmă că familia se transformă în măsura în care se modifică relaţiile cu copilul[41].

Relaţiile între părinţi şi copii presupun un mecanism deosebit, filtrat social, ele au la bază statuarea comunicării în care se realizează un model, un pattern de conduită. În cadrul acestor relaţii părinţii încearcă şi de multe ori mulţi dintre ei reuşesc să socializeze copiii, contribuie la modificarea şi perfecţionarea stilului de interrelaţionare din copilărie; ambele părţi ale ecuaţiei au nevoie de deprinderi, abilităţi sociale pentru facilitatea intercomunicării.

In toate societăţile au existat şi vor exista legături între părinţi şi copii, mamele se ocupă în special de copii la vârste mici, în toate societăţile copiii vor considera părinţii responsabili de necesităţi, reuşite şi insuccesele lor[42].

Este foarte bine ştiut faptul ca relaţia părinte-copil poate fi considerată cea mai importanta dintre relaţiile care se pot forma, în general, între oameni. Pe lânga faptul că este o legătură definitivă şi indestructibilă,ea ar trebui sa fie şi cea mai strânsă şi puternică legatură posibilă între oameni. Nimic pe lumea aceasta nu se compară cu o relaţie reuşită şi plină de înţelegere, respect şi iubire, aşa cum este relaţia dintre părinţi şi copiii lor.

Relaţiile interpersonale cu părinţii au un rol pivot în dezvoltarea individului şi a tipului de relaţii pe care le va stabili ulterior cu alţi indivizi de-a lungul vieţii. În orice relaţie, inclusiv în relaţia primară cu părinţii, există două dimensiuni, raportul dintre care se poate modifica în timp: dimensiunea afiliativă, descrisă prin apropiere şi ataşament; dimensiunea individualizantă, caracterizată de distanţare, de autosusţinere[43].

---

[41] Elisabeta Stanciulescu, *Sociologia educaţiei familial*, Editura Polirom, Iaşi, 1997, p. 48-57
[42] Pavel Petroman, *Psihologia familiei*, Editura Eurobit, Timişoara, 2003, p. 13
[43] Pavel Petroman, op. cit., p. 197

Dar pentru ca această relaţie să fie reuşită, este nevoie de mult efort şi răbdare depuse de copii, dar şi de părinţii lor. Este foarte important ca fiecare dintre ei să conştientizeze şi, de asemenea, să înţeleagă poziţia în care se află şi, care sunt condiţiile ce trebuie îndeplinite, şi limitele, ce nu trebuie depăşite.

Familia reprezintă mediul care asigură copilului protecţie, afecţiune şi confort psihic, constituind factorul primordial al formării şi socializării copilului. Părinţii deţin în acest sens rolul deosebit atât în fi xarea celor mai adecvate deprinderi comportamentale cât şi în asigurarea unor condiţii psihologice. Formarea şi consolidarea unor raporturi armonioase dintre părinţi şi copii solicită, din partea părintelui, aptitudinea de a întreţine dialogul cu copilul şi de a-l valorifi ca sub raport afectiv prin căldură, comunicare şi dragoste. Cea mai mică deteriorare în echilibrul afectiv provoacă tulburări în psihicul copilului, atât îmbinarea tiranică cât şi indiferenţa, fi ind profund resimţite de acesta.

O consecinţă a comportamentului inadecvat al părinţilor este şi subminarea sentimentului de siguranţă, devenind imposibilă senzaţia de ocrotire, necesară unei structurări echilibrate a personalităţii. Pentru a descrie prima relaţie de dragoste între mamă şi copil este utilizat conceptul de ataşament, cel care îşi pune amprenta asupra viitorului tip de relaţionare din perioada adultă. Ataşamentul influenţează stima de sine, aspiraţiile şi abilitatea de a atrage şi menţine o relaţie sănătoasă, succesul sau eşecul relaţiei mamă-copil, fi ind răspunzător de calitatea relaţiilor viitoare[44].

Spre deosebire de copiii acceptaţi de părinţi, cei care simt respingerea acestora se caracterizează prin instabilitate afectivă, iritabilitate, lipsă de interes pentru şcoală, antagonism social, perceperea autorităţii ca dură şi ostilă. Mai mult, aceşti copii manifestă frecvent comportamente agresive, revoltă, ostilitate, înclinaţie spre vagabondaj şi furt[45].

Părinţii se constituie în continuare în factori activi de socializare chiar dacă s-au modificat uneori radical conţinuturile socializării în această trecere pe care o realizează societatea noastră de la tradiţional la modernism sau chiar la postmodernism.

Raportul părinţi-copii studiat sub semnul socialului pune accent pe perspectiva şanselor şcolare şi sociale. Familia are tendinţa de a se reproduce socioprofesional. Profesia părinţilor

[44] Carmen Ciofu, *Interacţiunea părinţi-copii*. Editura Medicală Almatea, Bucureşti, 1998, p. 39
[45] Maximilian Boroş, *Părinţi şi copii*. Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992, p. 55

determină motivaţia intrinsecă a copiilor spre orientarea profesională[46]. Părinţii investesc în cariera şcolară a copiilor lor pentru că le doresc acestora o viaţă mai bună.

Viitorul unui popor întreg stă în mâinile părinţilor, pentru că acesta depinde de copiii noştri şi de lumea pe care ei o vor construi şi-şi vor întemeia viziunea zilei de mâine. Transformările sociale, politice şi economice au condus la o redefinire a instituţiei familiei şi la reconstrucţia spaţiului privat. Familia a continuat să reprezinte un refugiu şi un mijloc de suport pentru membrii săi nu doar împotriva intervenţiilor agresive şi a controlului statului, dar şi împotriva problemelor şi a stării de nesiguranţă generate de tranziţie.

Tendintele actuale evidentiaza insa schimbari profunde in formarea, structura si disolutia familiei prin atitudinile noi ale individului vizavi de casatorie, familie si copil.

3.2. Sistemul de valori familial si fertilitatea in Romania ultimilor ani

Societatea ultimei jumatate de secol a readus în atentie problematica familiei si a sistemului de valori familial ca urmare a accentuarii dinamicii transformarilor din cadrul acesteia. În subcapitolul de fata vom încerca sa explicam dintr-o perspectiva socio-demografica mutatiile prin care trece familia moderna.

Criza nuptialitatii, divorturile din ce în ce mai numeroase, aparitia unor stiluri noi de convietuire sunt trei dintre cele mai semnificative schimbari în sfera familiei, vizibile dupa anii ’60, moment de cotitura în istoria celei mai vechi forme de organizare umana, care atesta faptul ca stabilitatea cuplului conjugal si soliditatea familiei prin casatorie este astazi mai degraba un mit decât o realitate efectiva.

În ultimele decenii constatăm schimbări esenţiale în peisajul familial. Modelele familiale, altădată marginale societăţii, devin din ce în ce mai răspândite în ţara noastră, relaţiile conjugale au devenit mai instabile, din an în an creşte numărul şi ponderea copiilor născuţi în afara căsătoriei, formarea familiei şi naşterea copiilor se amână pentru vârsta mai matură.

Viitorul este astazi... Asa ne îndeamna sa spunem estimarile si prognozele specialistilor privind soarta familiei. O serie de cercetatori au lansat ipoteza declinului familiei traditionale si, unii, chiar al celei moderne. Potrivit lor, epoca familiei moderne a apus, a venit vremea sistemului familial postmodern.

---

[46] Iolanda Mitrofan, C. Ciupercă, op. cit., p. 143

Prognozele sunt pesimiste în ceea ce priveste evolutia casatoriei si institutiei familiei. Cel mai adesea explicatiile se grupeaza în jurul schimbarilor din ultimele decenii care au marcat cuplul conjugal si stilul de viata al acestuia. Dovada cea mai vie a degradarii familiei, sustin pesimistii, este aparitia si consolidarea unor tipuri diferite de menaj. Ele sunt privite fie ca alternativa la familia traditionala fie ca elemente destructurate cu rol perturbator asupra valorilor ce guverneaza viata de familie.

„Într-o societate aflata în miscare rapida, în care multe lucruri se schimba în mod repetat, în care totul urca si coboara pe o diversitate de scale economice si sociale, în care familia este iar si iar despartita de camin si comunitate, în care indivizii pleaca din ce în ce mai departe de parinti, de religia de origine, si din ce în ce mai departe de valorile traditionale, este aproape un miracol daca doua persoane se dezvolta în ritmuri cât de cât asemanatoare“. Toffler remarca aici dificultatile în demersurile de a prognoza pe termen mediu si lung evolutia si caracteristicile familiei, precum si directia spre care aceasta se îndreapta[47].

Nu ignoram însa si abordarile optimiste privind viitorul familiei care lanseaza ipoteza tatonarilor în vederea atingerii echilibrului familial. Altfel spus, degradarea familiei si schimbarile survenite în viata de cuplu sunt doar experimente, explorari în vederea atingerii unei noi armonii familiale. Experienta societatilor occidentale ne determina sa afirmam ca tendinta de individualizare se amplifica pâna la un anumit punct. Zbaterile interioare ale individului având ca scop principal atingerea echilibrului suporta consecintele conditionarilor sociale. Constientizând avantajul respectarii normalului social si a firesculi cutumial individul renunta la a mai dori sa domine singur într-un spatiu colectiv. Raportarea permanenta la valorile existente în încercarea de a schimba si a se impune îl determina sa reflecteze asupra dificultatilor si impedimentelor.

Reperul sau valorico-normativ ramâne, în ceea ce priveste viata de familie, indiferent de obiective, acelasi. Optimistii cred ca, în final, vom înregistra o crestere a atasamentului fata de familie, fie ca este vorba de „familie asa cum o stim“, fie ca este vorba de noile tipuri familiale.

În aceeasi nota qvasi-optimista trebuie amintit ca numeroase cercetari au confirmat faptul ca, în ciuda asteptarilor, proportia comportamentelor familiale relativ traditionale a ramas foarte mare.

Putem spune ca e un paradox. În timp ce în ultimele decenii au proliferat alternativele la stilul traditional de viata în doi, totusi ele nu au reusit sa afecteze semnificativ pozitia si rolul

[47] Pavel Petroman, op. cit., p. 199

familiei în societate. Dimpotriva, remarcam o întarire a pozitiei acesteia în comunitate, lucru observat în primul rând prin finalitatea unor stiluri alternative de menaj.

Conform teoriei de modernizare a familiei şi natalităţii, scăderea natalităţii este determinată de transformarea modelului istoric socio-cultural de reglementare a acesteia. În urma dezvoltării istorice a societăţii a avut loc trecerea de la controlul preponderent social, specific societăţii tradiţionale, la controlul individual-familial, în cadrul căruia decizia cu privire la naşterea copilului se ia în funcţie de percepţia individuală cu privire la obţinerea bunăstă- rii familiale în condiţiile schimbărilor rapide în societatea contemporană. Criteriile calitative ale transformărilor moderne vizează, mai întâi de toate, divizarea celor trei tipuri de comportament: sexual, matrimonial, reproductiv, precum şi eficienţa controlului individual asupra fertilităţii pentru a avea copilul dorit şi la timpul dorit

Reducerea natalităţii este însoţită de modificări importante survenite în calendarul fertilităţii, reflectând transformarea modelului comportamentului reproductiv al populaţiei şi schimbarea fundamentală a ciclului de viaţă care s-au produs în ultimele decenii: creşterea duratei studiilor, iniţierea mai tardivă în activitatea profesională şi, respectiv, obţinerea mai târzie a independenţei economice. Este vorba de schimbări care au modificat însuşi tipul de fertilitate al unor generaţii feminine.

Fertilitatea sau rezultatul ei natalitatea unei populaţii sau subpopulaţii caracterizează mulţimea născuţilor-vii în cadrul unei anumite colectivităţi umane, bine delimitate în timp şi în spaţiu. Numărul de naşteri care se înregistrează la o anumită populaţie, într-un an calendaristic depinde atât de factori demografici ca, de exemplu: efetivul şi structura pe vârste şi sexe a unei populaţii, numărul de cupluri conjugale, structura acestora pe vârste, durata căsătoriei, mumărul de copii deja născuţi cât şi factori sociali şi eonomici ai perioadei cum ar fi: condiţiile de locuit, nivelul de educaţie, cel al veniturilor, religia, obiceiurile şi tradiţiile cu privire la dimensiunea familiei, etc.

Fertilitatea reprezintă măsura performanţei de reproducere a femeilor, bărbaţilor sau a cuplurilor conjugale exprimată statistic ca număr al născuţilor vii. Nivelul maxim al fecundităţii unei femei este de aproximativ 20 de copii şi el se atinge în practică doar în mod cu totul excepţional. Opusul fecundităţii este sterilitatea[48].

[48] Mihai Tarcă, Viorel Tarcă, *Elemente de demografie*, Editura Junimea, Iaşi, 2006, p.143

Principalele surse de informaţii pentru măsurarea fertilităţii sunt recensămintele populaţiei şi statistica stării civile, la care se adaugă anumite informaţii obţinute cu ajutorul anchetelor demografice pe bază de sondaj, special organizate care se pot referi la mărimea familiei, la intervalul dintre naşteri, la atitudinea faţă de planificarea familiei, etc.

Studiul complex şi complet al fertilităţii unei populaţii se realizează în mod obişnuit pe baza unui sistem de indicatori care cuprinde următoarele categorii: indicatori absoluţi, indicatori relativi şi indicatori medii[49].

Înainte de a hotărî să devină părinte, individul/cuplul analizează condiţiile existente şi anticipează evoluţiile viitoare. Devine astfel deosebit de important contextul social ,economic şi cultural în care trăiesc indivizii şi care le modelează deciziile.

Factorii care determină fertilitatea în sensul scăderii pot fi clasificaţi după cum urmează:

a) Factori demografici: distribuţia pe sexe; structura populaţiei, în special a populaţiei feminine pe grupe de vârstă; nupţialitatea şi divorţialitatea.

b) Factori medico-biologici: sterilitatea feminină primară şi secundară; sterilitatea masculină; patologia genitală, inclusiv consecinţele medicale ale avorturilor; igiena sexuală.

c) Factori sociali: prelungirea şcolarizării; gradul de angajare a femeilor în activităţile socio-economice; apartenenţa la o anumită categorie socială şi mobilitatea între aceste categorii.

Emanciparea femeii are un rol important în manifestarea acestor factori sociali, astăzi femeia nemaifiind vazută doar în ipostaza de casnică, dar pe lângă nenumăratele avantaje aduse de acest curent de gândire, un principal dezavantaj ar fi că în zilele noastre femeile asigură importanţă nemijlocită carierei şi evoluţiei sale în ierarhia socială amânând cât mai mult decizia de a da naştere unui copil.

d) Migraţia populaţiei – ca fenomenul de masă determinat de factorii politici, economici, sociali sau culturali.

e) Factori legislativi: sistemul de alocaţii pentru copii; programe de protecţie materno-infantilă; politica de planificare familială inclusiv legislaţia privind avorturile.

Această scădere este determinată de scăderea natalităţii şi de creşterea speranţei de viaţă. Scăderea fertilităţii este determinată de factorii care, încă din anii 1960-1970, au declanşat reculul masiv al fertilităţii în aproape toate ţările europene dezvoltate, în condiţiile de progres economic şi social: emanciparea femeii şi participarea crescândă a acesteia la activităţi

[49] Idem, p.145-146

economice în afara gospodăriei, creşterea duratei şi a nivelului educaţiei, mobilitatea socială în creştere, costul ridicat al îngrijirii copilului, etc.

f) Factori subiectivi: pot fi înglobaţi în noţiunea complexă de planificare familială (atitudinea conştientă a cuplului faţă de reproducerea sa).

g) Factori locali-tradiţionali legaţi de specificul dezvoltării istorice a zonei, nivelul cultural, obiceiuri locale, religie. În special în mediul rural, importanţa religiei este destul de mare, avortul fiind destul de controversat, spre deosebire de mediul urban unde există o atitudine pozitivă faţă de metodele contraceptive şi planning-ul familial.

Toţi aceşti factori au acţionat în general coborând nivelul reproducerii, prin intervenţia voluntară a cuplurilor asupra concepţiei.

Un efect opus, dar de o importanţă mai mica, l-ar juca statusul familial. Sub acest raport fertilitatea este favorizată dacă:

- căsătoriile se produc la varsta maximă de fecunditate a femeii (sau cu putin inainte) - deci varsta la casatorie nu este avansata;
- proporţia de femei căsătorite în rândul femeilor din contingentul fertil este ridicată, cu alte cuvinteaca intensitatea casatoriilor sau nuptialitatea este mare;
- familia este stabilă, ceea ce în demografie se traduce printr-o frecvenţă mică a divorţurilor.

Fertilitatea a scazut dramatic în România la începutul anilor 1990, dupa caderea vechiului regim. O evolutie descendentă de mare amploare a fertilitatii a fost comună tuturor tărilor ex-comuniste din Europa Centrală si de Est după 1990, dar viteza, ritmul și magnitudinea acestor evolutii au fost diferite, în functie de contextul politic, economic si social din fiecare tară. În cazul României, s-a mai adăugat un factor: fertilitatea a fost mentinută la un nivel relativ mediu ridicat înainte de 1990 printr-o politică pro-natalistă bazată pe reglementări restrictive în materie de contraceptie și avort. Această politică a fost abrogată la sfârsitul anului 1989 și declinul fertilității s-a instalat rapid, ca o evolutie spontană firească. Noul context economic și social în deteriorare a amplificat doar viteza și proporția declinului.

Declinul fertilității reprezintă o reacție la schimbările sociale complexe din România și nu este determinat numai de criza economică. Schimbările politice, în special din prima jumătate a anilor 1990, reorientarea tendințelor societății, restructurarea economică și socială, devalorizarea normelor culturale tradiționale, nevoia de acumulare de noi cunoștințe si

extinderea modelelor de gândire și de comportare occidentale au contribuit la schimbarea ireversibilă a tendintei fertilității și a modului de formare a familiei. De asemenea, întârzierea căsătoriei în rândul tinerilor, accesul sporit la mijloacele de contracepție moderne și contactul cu media occidentală au avut un impact deosebit asupra mediului social și asupra determinanților fertilității.

În România lui 1956 rata fertilității la o femeie era de 2,9 copii, iar această rată nu a suferit mari modificări până în anul 1989, când rata fertilității era de 2,2 copii, valoare care asigura înlocuirea generațiilor. Rata totală a fertilității (numărul de copii născuți de o femeie în peioada ei fertilă) a coborât la doar 1,3 copii la o femeie în 1995 și s-a menținut constantă până în prezent. Altfel spus, modelul de fertilitate din ultimii 10 ani arată o scădere de aproape un copil la o femeie faţă de ultimele decenii ale perioadei comuniste.

Studiul[50] arată că foarte puţine cupluri îşi doresc mai mult de unul sau doi copii. Mai îngrijorător este faptul că peste 70% dintre cupluri au declarat că nu îşi (mai) doresc deloc copii. Aspectele financiare - situaţia financiară, munca plătită a femeilor sunt determinante în decizia de a (mai) avea un copil, fiind cele care vor avea cel mai mult de suferit la venirea pe lume a unui copil.

Cele mai importante măsuri care ar putea veni în ajutorul cuplurilor de a avea copiii pe care şi-i doresc[51]:

- grădiniţele cu orar prelungit ar permite femeilor să lucreze;

- înfiinţarea grădiniţelor şi a creşelor de către angajator ar da opţiunea părinţilor să fie aproape de copii;

- un program de lucru flexibil ar mări timpul pe care tinerii părinţi îl alocă familiei şi casei;

- crearea unor condiţii de viaţă mai bune, în special facilitarea accesului tinerilor la locuinţe;

- programe de dezvoltare rurală;

- creşterea accesului şi calităţii serviciilor de sănătate a reproducerii, inclusiv planificare familială.

[50] http://onuinfo.ro/mass_media/comunicate_de_presa/424/, accesat la data : 22.12.2015
[51] Idem

3.3. Starea demografica a Romaniei in contextual European

Demografia, din grecescul “demos”-popor, este ştiinţa care se ocupă cu studiul populaţiei din punct de vedere al numărului, structurii şi a dezvoltării. Este împărtită în demografie formală, care se ocupă cu manipularea statistică a datelor demografice, cum ar fi naşterile, decesele şi migraţia, laolaltă cu tehnicile analitice de a măsura aceste evinimente, şi o gamă mai largă de studii ale populaţiei, incluzând aici studiul natalităţii, mortalităţii şi a migraţiei într-un context economic şi social mai larg folosindu-se atât de metode calitative, cât şi de metode cantitative.

Principalii indicatori demografici sunt numărul şi creşterea populaţiei, natalitatea, mortalitatea, fertilitatea, speranţa de viaţă, mortalitatea infantilă, bilanţul migrator şi distribuţia populaţiei pe sexe şi pe grupe de vârstă. Natalitatea, mortalitatea şi creşterea populaţiei sunt exprimate ca o anumită proporţie din populaţia totală. Aceste statistici şi distribuţia pe sexe sunt influenţate de distribuţia populaţiei pe grupe de vârstă. De obicei la naştere sunt mai mulţi copii de sex masculin, la maturitate balanţa este echilibrată, iar în final se deplasează în favoarea femeilor, care tind să trăiască mai mult.

Fertilitatea, asa cum am aratat in subcapitolul precedent este media de copii cărora o femeie le dă naştere. Fertilitatea diferă de la ţară la ţară, variind între şase copii pentru fiecare femeie la mai puţin de unul. Nivelul normal al fertilităţii ar trebuii să fie puţin mai mult de doi copii. Speranţa de viaţă este numărul de ani pe care o persoană ar trebui să-i trăiască dacă se încadreză în standardele stabilite la naştere. Este de obicei exprimată prin media vârstelor întregii populaţii, sau defalcată pe sexe. Mortalitatea infantilă este probalitatea ca un copil să decedeze în primul său an de viaţă. Poate varia de la 100 ‰ la mai puţin de 15 ‰. Această probabilitate depinde în primul rând de nivelul de dezvoltare a ţării respective.

Aceşti indicatori sunt calculaţi folosind o varietate de surse de date, incluzând recensemintele naţionale, registrele civile, bolile şi alte statistici legate de sănătate, emigrările şi imigrările. Deşi acurateţea rezultatelor per total a crescut considerabil în ultimii ani, acurateţea datelor prelevate din surse individuale depind şi de alţi factori. Acurateţea statisticilor referitoare la migraţia oficială trebuie considerată în relaţie cu nivelul migraţiei ilegale, în timp ce registrele civile variază cu promptitudiunea cu care oamenii anunţă naşterile, decesele şi căsătoriile. Recensemintele naţionale sunt afectate de nivelul intelectual şi de acurateţea în răspuns.

Încă din 1950 demografii au fost interesaţi de ceea ce se întâmplă cu natalitatea, mortalitatea, migraţia, numărul şi structura populaţiei. De exemplu, demografii au arătat un interes profund pentru factorii care influenţează planificarea familială în ţările în curs de dezvoltare. Studiile asupra tendinţelor din ţările dezvoltate includ dezbateri dacă natalitatea va rămâne la aceste nivele sau dacă schimbările în structura familială este cauzată de numărul în creştere al divorţurilor.

Mortalitatea şi consecinţele ei sunt la fel de importante şi în ţările dezvoltate şi în cele în curs de dezvoltare. S-au făcut cercetări în diferite direcţii, cum ar fi efectul virusului HIV în ţările africane şi impactul măriri speranţei de viaţă în Europa. Tiparele prezente şi viitoare referitoare la migraţia internă şi internaţională continuă şi ele să fie de o importanţă vitală la nivel mondial.

În ultimii ani populația tarii noastre, precum a înregistrat o tendința constanta de scădere ca rezultat al evoluției nefavorabile a natalității, mortalității si migrației externe.

Populaţia României reprezintă 5,9 % din cea a Uniunii Europene, iar ca suprafaţă România deţine 7,5 % din totalul teritoriului celor 15 state membre. Densitatea medie a populaţiei în România, de 94 locuitori/km^2 , este mai mică decât în Germania, Marea Britanie sau Olanda, dar mai mare de 5-6 ori decât în Finlanda şi Suedia. Densitatea populaţiei din România este mai apropiată de cea a Greciei şi Spaniei.

Fenomenele demografice care au caracterizat ultimul deceniu şi mobilitatea populaţiei au influenţat distribuţia spaţială a acesteia. La nivelul ţării densitatea populaţiei prezintă variaţii însemnate. În multe din judeţele industrializate înainte de 1990, Prahova, Dâmboviţa, Iaşi, Galaţi, densitatea populaţiei se situează cu mult peste densitatea medie a ţării 130-150 loc./Km^2, urmare a fenomenului intens de migraţie rural urban pentru ocuparea numeroaselor locuri de muncă ce au fost create în procesul de industrializare.

Sub aspectul densităţii populaţiei există, de asemenea , diferenţe între regiuni. Fără a lua în considerare regiunea Bucureşti Ilfov care are 1248,4 locuitori/Km^2, ca urmare a prezenţei aglomeraţiei urbane a Capitalei, cea mai mare densitate a populaţiei se înregistrează în Regiunea Nord-Est, circa 104,1 locuitori/Km^2, regiunea care are cel mai mare dinamism demografic din ţară, iar cea mai scazută densitate este în regiunea Vest, 63,4 locuitori/km^2, regiunea cu cea mai mare descreştere a populaţiei şi cu relief muntos pe o mare parte din suprafaţă.

În perioada 1992 - 2015 populaţia României a scăzut cu 1,6%. La 20 octombrie 2011 populaţia stabilă a României era de 20.121.641 persoane, din care 10.333.064 femei (51,4%). Faţă de situaţia existentă in 2002 populaţia stabilă a scăzut cu 1.559,3 mii persoane (din care, 779,2 mii femei)[52]. Scăderea demografică din România se datorează descreşterii puternice a fertilităţii, a mortalităţii şi a emigrărilor, mai ales în perioada 1991-1992.

Mortalitatea infantilă (decese la 1.000 de născuţi vii) în România este printre cele mai mari din Europa, înregistrând 18,4‰ în 2015, faţă de 5,5‰ în 1997. După ce în 2004 valoarea sa urcă uşor(16,8‰), din 2005 tendinţa de scădere devine evidentă şi indicatorul coboară constant de la 15‰ de născuţi vii la 13,9‰ (2006), 12,0‰ (2007), 11,0‰ (2008), 10,1‰ (2009) şi sub 10,0‰ în 2010 (9,8‰), 2011 (9,4‰) şi în 2012, când coboară la 9,0%[53].

Dintre ţările deja membre U.E. şi foste socialiste cea mai ridicată mortalitate infantilă se înregistrează în România, Ucraina şi Moldova (Grafic 1). Comparaţia cu ţările europene care nu au aparţinut lagărului socialist este şi mai defavorabilă pentru ţara noastră.

Grafic 1. Mortalitatea infantilă în unele ţări europene si in ţara noastră

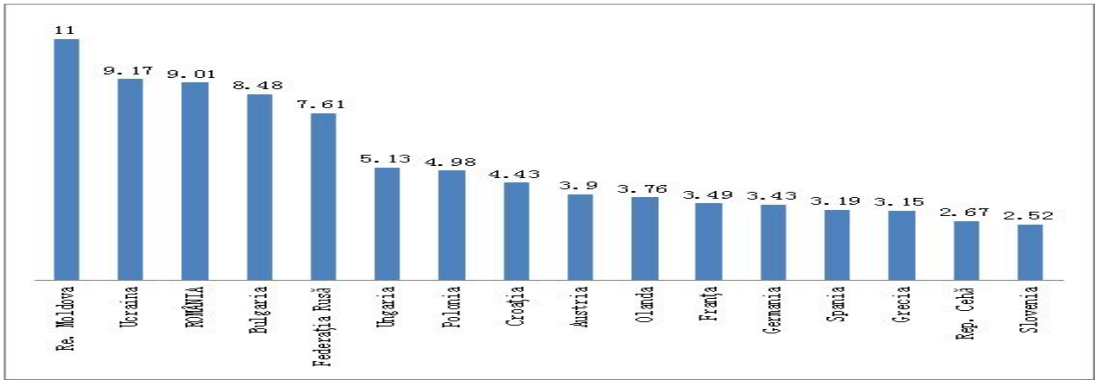

Sursa:
http://www.ccss.ro/public_html/sites/default/files/Mortalitatea%20Infantila%20in%20Romania%20in%20Anul%202012.pdf

Speranţa de viaţă la naştere în România, în 2015, era cu şapte ani mai mică atât pentru bărbaţi, cat şi pentru femei decât media Uniunii Europene, bărbaţi: 67,7 ani în România faţă de 74,9 în Uniunea Europenă şi femei: 74 ani faţă de 81,2 ani în Uniunea Europeană.

[52] http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/REZULTATE-DEFINITIVE-RPL_2011.pdf, p. 1, accesat la data : 23.12.2015

[53] http://www.ccss.ro/public_html/sites/default/files/Mortalitatea%20Infantila%20in%20Romania%20in%20Anul%202012.pdf, p. 3, accesat la data : 22.12.2015

În aproximativ 70% din ţările UE, speranţa de viaţă la naştere a depăşit 80 ani pentru femei şi 77 de ani pentru bărbaţi, în intervalul 2005-2007. Franţa a avut cea mai mare speranţă de viaţă la naştere pentru femei (84,4 ani), în timp ce Suedia a avut cea mai mare speranţă de viaţă la naştere pentru bărbaţi (78,8 ani). La celălalt capăt al scalei, speranţa de viaţă la naştere în UE a fost cea mai mică în România pentru femei (76,2 ani) şi în Lituania pentru bărbaţi (65,1 ani). Decalajul dintre ţările UE cu aşteptările cea mai mică şi cea mai mare de viaţă la naştere este în jurul valorii de 8 ani pentru femei şi de 14 de ani pentru bărbaţi.

Graficul 2. Evoluţia speranţei de viaţă la naştere în Uniunea Europeană

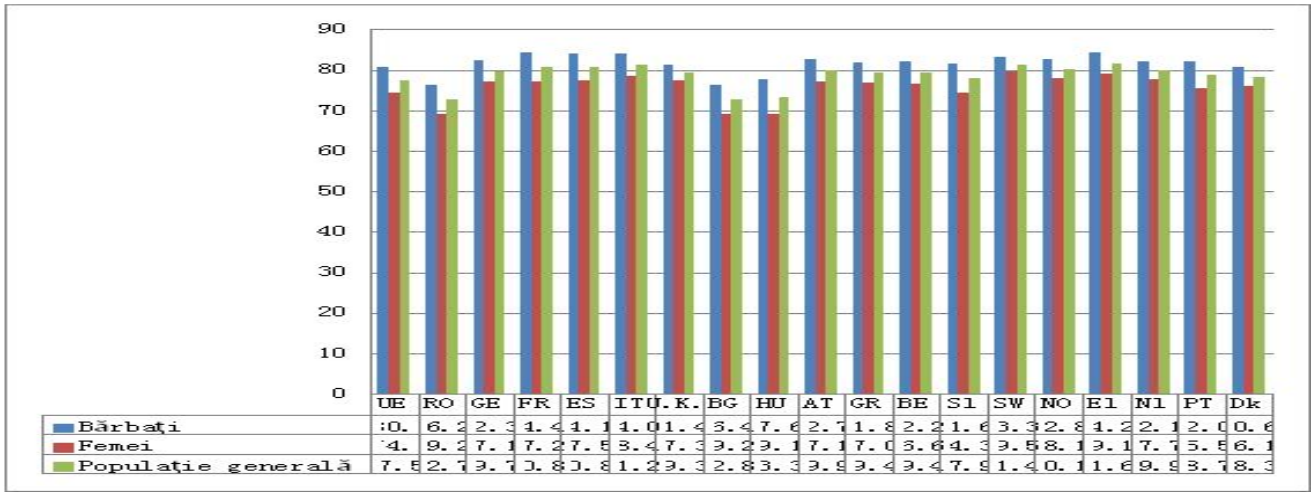

Sursa: http://adatbank.transindex.ro/html/cim_pdf608.pdf.

Structura populaţiei pe grupe de vârstă a înregistrat modificări semnificative, ca urmare a procesului lent, dar continuu, de îmbătrânire demografică, accentuat în ultimul deceniu ca o consecintă a scăderii natalităţii. Ca urmare, ponderea populaţiei sub 15 ani este în continuă scădere, iar ponderea populaţiei vârstnice, de peste 60 de ani, este în continuă creştere.

La 20 octombrie 2011, copiii (0 -14 ani) deţin o pondere de 15,9% în totalul populaţiei stabile, populaţia tânără (15 - 24 ani) reprezintă 12,3%, persoanele mature (25 – 64 ani) formează majoritatea (55,7%), iar persoanele în vârstă de 65 ani şi peste reprezintă 16,1% din total. Persoanele în vârstă de 85 ani şi peste deţin o pondere de 1,3% în totalul populaţiei stabile[54].

[54] http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/REZULTATE-DEFINITIVE-RPL_2011.pdf, p. 4, accesat la data : 29.12.2015

Proporţia persoanelor de 65 de ani şi peste în România era în 2015 de 13,6%, mai mică decât media la nivelul Uniunii Europene, în timp ce proporţia tinerilor, de 17,8% era mai mare cu 1,1% faţă de cea din Uniunea Europenă, ceea ce înseamnă că procesul de îmbătrânire demografică este mai accentuat la nivelul Uniunii Europene, comparativ cu România. În aceste condiţii „presiunea" demografică pe care o exercită atât tinerii, cât şi vârstnici persoane potenţial inactive, asupra adulţilor, persoane potential active oscilează în jurul a 50%, cu o uşoară tendinţă de scădere din cauza diminuării presiunii populaţiei tinere, ca urmare a scăderii natalităţii.

Cu toate acestea, coeficientul de dependenţă demografică înregistra cele mai mari valori în regiunea de Nord-Est, tocmai din cauza celei mai mari „presiuni" a tinerilor de 0-14 ani asupra adulţilor, de peste 31%, în timp ce presiunea cea mai mare exercitată de vârstnici se înregistra în regiunile Sud şi Sud-Vest. Regiunea Bucureşti, deşi remarcată pentru numărul şi ponderea mare a vârstnicilor, din punctul de vedere al dependenţei demografice prezenta o situaţie bună, întrucât proporţia adulţilor, de 72,6% din total în 2015, era cea mai mare la nivelul întregii tări. Capitala a fost mereu un pol de atracţie puternic în migraţia internă, din cauza gradului de dezvoltare economică şi socială a zonei.

Durata medie a vieţii se menţine la valori scăzute în context european. Cu 67,69 ani pentru bărbaţi şi 74,84 ani pentru femei, valorile duratei medii a vietii sunt în România cu mult mai mici chiar faţă de ţări ex-socialiste ca Polonia, cu 69,8 ani pentru bărbaţi si respectiv 78 ani pentru femei sau Republica Cehă cu 71,7 pentru bărbaţi ani si respectiv 78,4 ani pentru femei, ca sa nu mai amintim de ţările Uniunii Europene, în care durata medie a vieţii depăşeste 75 de ani la masculin si 80 de ani la feminin.

Aproape jumătate din populaţie sunt persoane care au starea civilă legală de căsătorit(ă). In 2011 erau căsătoriţi 4.818,4 mii bărbaţi şi 4.868,8 mii femei[55]. Două persoane din 5 nu au fost niciodată căsătorite, persoanele văduve reprezintă o zecime din totalul populaţiei stabile, iar persoanele divorţate deţin o pondere de 4,2%. În uniune consensuală au declarat că trăiesc 745,5 mii persoane.

Distribuţia pe sexe a populaţiei stabile după starea civilă relevă unele diferenţe notabile. Astfel, dacă 29,4% dintre bărbaţii de 18 ani şi peste nu au fost niciodată căsătoriţi, ponderea femeilor aflate în aceeaşi situaţie este de 18,2%. Datorită speranţei de viaţă mai mari la femei,

[55] http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/REZULTATE-DEFINITIVE-RPL_2011.pdf, p. 7, accesat la data : 08.01.2016

ponderea femeilor văduve în numărul celor de 18 ani şi peste este mai mare decât în cazul bărbaţilor (18,4% faţă de 4,5%). La 20 octombrie 2011, 5,9% dintre femeile majore erau divorţate, pondere superioară celei înregistrate în cazul bărbaţilor (4,5%).

Cele mai importante tendinţe în evoluţia populaţiei sunt următoarele:

- scăderea cu o viteza extrem de mare a natalităţii şi respectiv, a fertilităţii feminine;

- nivelul ridicat al mortalităţii, 11,6‰ în 2014 comparativ cu ţările Uniunii Europene;

- mortalitatea infantilă se menţine încă foarte ridicată, în ciuda progreselor înregistrate după 1990;

- menţinerea duratei medii a vieţii la valori scazute în context European 67,69 ani pentru bărbati şi 74,84 ani pentru femei.

- creşterea fluxului migraţiei interne urban-rural.

Fenomenul migraţiei temporare şi/sau permanente, atât interne cât şi externe, a unor categorii importante din populaţia României, în special populaţia înalt calificată şi pregatită s-a intensificat.

Migraţia externă a fost unul din factorii care au contribuit la scăderea numerică a populaţiei, generând un sold negativ de peste 300.000 persoane. După explozia fluxului migraţiei externe din 1990, numărul emigranţilor a scăzut treptat pâna la cifre nesemnificative 9.921 persoane în anul 2001, de 10 ori mai puţin decât în 1990, urmata apoi de o crestere spectaculoasa in perioada 2010 - 2014[56].

Cea mai mare partea a persoanelor care au emigrat sunt din categoria populaţiei în vârsta de muncă îndeosebi tineri şi familii tinere, migraţia în această perioadă având în cea mai mare parte motivaţie economică.

Principalele ţări de destinaţie au fost Germania, către care s-au îndreptat peste 43% din totalul emigranţilor, Ungaria,10,3%, SUA 10,1% şi Canada 7,2%.

Realitatea demografică din ţara noastră poate fi caracterizată prin termenul de criză demografică latentă. Mecanismele care au condus la scăderea populaţiei României cu aproape 1,5 milioane de oameni din 1990 până în prezent şi la deteriorarea structurii pe vârste a populaţiei sunt:

[56] http://media.hotnews.ro/media_server1/document-2015-08-28-20384907-0-19-migrarea-externa-anul-2014.pdf

- fertilitatea, cu o valoare de numai 1,3 copii la o femeie, aceasta este scăzută şi nu asigură înlocuirea generaţiilor. Pentru înlocuirea generaţiilor, fertilitatea ar trebui să fie de 2,1 copii la o femeie;

- migraţia externă, este necunoscută ca dimensiune, dar are valori foarte ridicate, în special migraţia temporară pentru muncă. Dintre cei plecaţi la muncă, 65% au vârste între 20 şi 40 de ani, persoane care pot aduce pe lume copii;

- mortalitatea generală, înregistrează încă valori ridicate în România, deşi s-a stabilizat după 2000 în jurul valorii de 12 decedaţi la 1000 de locuitori. Rezultatele acestor factori sunt: o populaţie îmbătrânită, puţini copii şi tineri şi o populaţie de peste 60 de ani numeroasă şi un raport de dependenţă de 34 de vârstnici la 100 de persoane adulte. Această situaţie are consecinţe economice şi sociale grave şi necesită măsuri urgente de restructurare coerentă a sistemului de asigurări sociale, a celui medical şi a sistemului de educaţie care să ia în considerare realitatea demografică din ţară.

Capitolul 4. Partea practica

4.1. Srategii, metode si tehnici de investigaţie

Pentru realizarea cercetării am apelat la doua tehnici ode specifice acestui domeniu, respective documentarea si observatia.

Tehnica documentară deşi este o tehnică clasică, indispensabilă, nu poate constitui o sursă unică şi nu poate suplini celelalte metode de cercetare. Documentarea asupra temei cercetate mi-a oferit o imagine de ansamblu asupra anumitor aspecte vizate, ţinându-se cont de faptul că în cercetarea realizată această tehnică este o metodă de evaluare, cât şi un proces care se desfăşoară pe toată perioada de realizare a cercetării.

Tipurile de documente studiate au fost cele două filme documentare,"Născuți la comandă - Blestemul Evei" si "Iarna demografică.

Filmul documentar este, de fapt, reprezentarea creativă a realităţii. În filmul documentar, la nivelul aşteptărilor majorităţii spectatorilor, nu există obiectivitate.

Metoda observaţiei reprezinta o metoda de baza, o modalitate de studiu, care sta la baza oricarui tip de experiment. Este cea mai veche metoda de cercetare din psihologie, utilizata atât în studiile de tip cantitativ, cât si în cele de tip calitativ. În cadrul observatiei are loc constatarea si notarea fidela a fenomenelor, asa cum se desfasoara ele în realitate.

4.2. Obiectivele cercetării

În primul rând, ne-a interesat strategiile pe care le aplică familia de cuplu, evoluţia şi continuitatea vieţii sociale. Obiectivul acestei cercetari îl constituie descrierea rolului instituțiilor sociale și medicale în sprijinirea familiei. În acest sens, am formulat următoarele întrebări: Care este relaţia dintre un factor care provoacă o problemă ce influenţează negativ şi pozitiv în familie? Care sunt efectele ale îndeplinirii sau neîndeplinirii funcţiei de reproducere? Care sunt cauzele neîndeplinirii funcţiei de reproducere, din ce ordin sunt cauzele? Cum este definită problemă de mass-media al familiei? Ce condiţii trebuie să îndeplinească fam, ilia pentru a fi asistate? Cum este definită familia în Vechiul şi Noul Testament? Nu este foarte bine dacă se nasc mai puţini copii şi ne impunem? Cum să înfiinţăm asta pe viitor tinerii şi pensionari?

La aceste întrebări am căutat să răspund prin formularea cadrului teoretic şi practic.

4.3. Desfăşurarea propriu-zisă a cercetării

4.3.1. Prezentarea filmelor documentare

Filmul documentar " Blestemul Evei- Născuţi la comandă" este publicat de Moldcătălin în data de 27 decembrie 2013, şi durează o oră şi opt minute şi douăzeci şi trei de secunde care se cheamă Blestemul Evei- Născuţi la comandă, pe situl www.youtube.ro, cu durata de fiecare de 10 minute. În momentul în care vom şti de unde venim....., cu foarte mare precizie, vom ştii şi încotro ne îndepărtăm".

Locul de desfăşurare acţiunii al documentar filmului Născuţi la comandă- este prezentat în cele patru anotimpuri din anul 1966 până în anul 1989 pe data de 25 decembrie, decreţii prezintă cel mai sugestiv, fără doar şi poate, condiţiile în care viaţa se desfăşura după adoptarea decretului ce interzicea avortul. În bucăţii de 60 de minute şi 23 de secunde de film, sunt mărturiile femeilor care au trecut prin drama avortului atentă ilegal, declaraţilor celor care făceau avorturi sub supravegherea atentă a securităţi, dar sunt prezenţi şi „copii- minune" ai vremii.

Femeile care nu reuşesc să facă un avort, „conform legii" apelau la măsuri disperate: încercau să îşi provoace singure o pierdere de sarcină, folosind suc de lămâie şi mai multe metode, sau riscau un chiuretaj practicat de amatorii de pe urma căruia se alegeau cu infracţie grave. Erau fete care plecau din spital fără ovare şi uter.

Fete de 18 ani, direct la menopauză, fără posibilitatea de a mai face vreodată copii, după afirmă medicul ginecolog, Adrian Săngiorzan căreia la vremea acea, securiatea îi sufla în ceafă.

Tinerii de astăzi nu se găsesc la suspiciile sub care trăiau adolescenţii din vremea comunistă. Libertatea noastră de exprimare, de gâmdire şi de acţiune pare şi este infinită faţă de aceea ce era permis în regimul Partidul Comunist.

Învăţăm astfel, cu ajutorul scrierilor norocoşi avem dreptul de a decide pentru noi înşine. Şi spre deosebire de „pionieri", epoca actuală ne permite să ne responsabilizăm.

În acei de 23 de ani de funcţionare Decretului 770 din 1966 s-au născut peste doauă milionae de copii nedoriţi şi doar conform statisticilor comuniste au murit în urma avorturilor ilegale cel puţin 10.000 de femei. Până în prezent, povestea decreţilor este considerată unul dintre cel mai mari experimente sociale din istoria omenirii. Chiar dacă pealocuri lasă un gust

amar, chiar dacă uneori, imaginile sunt mult prea sugestive şi clare pentru ochi sensibili, documentarul merită văzut. Este un capitol de istorie românească. Aşa au apărut „decreţii".

Copii nedoriţi s-au dublat în anul 1967, rata fertilităţi din anul precedent. Atunci s-a născut cel mai mare zvare număr de copii din întreaga perioadă de după 1944 în România. În anul 1973 insă, rata fertilităţi totale a revenit la nivelul de 2,4 copii născuţi în medie de o femeie. Iar în anii următorii sa menţinut la cotele de dinante de adoptare a decretului.

Similiare au fost şi efectele legislaţia pentru, consolidarea familiei. Pentru scurtă vreme, divorţurilor au scăzut spectaculos. Pentru scurtă vreme, divorţurile au scăzut spectaculos. Potrivit lui Adrian Dumitru, ministrul justiţiei în 1966, în perioada 1 octombrie 1966- 31 mai 1967. S-au înregistrat 4.512 acţini de divorţ, adică mai puţin cu 87,7% faţă de aceaşi durată dinaintea introducerii legislaţiei.

Al doilea film documentar se numeşte "Iarna demografică" cu o durata de 51 de minute şi 46 de secunde. Producţia filmului este: ACUITY, Written şi directed by Rick Stout, Executive producer steve ne Somot and original music boy arlen l. Card, and Marril Jonson.

Locul de desfăşurare acţiunii al documentar filmului este în timpul de anotimpul iarnă, în care se povesteşte despre copii care încă nu s-au născut. Vor fi nevoiţi să trăiască sub povara imensă a conseciintelor sau iernii. Cercetătorii de top, din acest documentar ştiu acum câteva motive eronice pentru care criza nu ar fi trebuit cel puţin pe o suprafaţă atât de întinsă a globului pământesc.

Se pare că specialiştii încă au speranţă pentru sporirea iernii demografice.

Este evident că deşi creşterea populaţiei este vitală pentru societate, nu se vorbeşte despre ea. Acest film este realizat de Producţia filmului este: ACUITY, Written şi directed by rick stout, Executive producer stevene Smoot and original music by arlen l. Card, and marril jonson.

Titlul filmului: Declinul Familiei umane- demographic ninter the decline of the uman family, este publicat de către parlamentarul roman, pe nume Silviu Prigoana în anul 2009, la data de 21 ianuarie pe situl www.youtube.ro cu durata de fiecare de 10 minute, pe fiecare parte secventiei al filmului documentar din totalul de 51 de minute şi 44 de secunde.

Acest documentar, m-a emoţionat, prin faptul că în acest film nu se făcea copii deoarece familii sau cuplurile nu îşi doreau să aibă copii, iar fertilitatea era scăzută, din cauza principiul a declinului populaţiei, acesta a însemnat că nu aveau suficienţi tineri care să muncească comparativ cu numărul de persoanele vârstnice. De aceea este o problemă gravă din două motive:

una fiind Productivitatea muncii a scăzut în țările care se află în curs de dezvoltare, și de capitalul uman în care copii de acolo vor crește fără părinții lor, el este format din consecințele și aptitudinile oamenilor.

De aceea sociologii și academicienilor spuneau că nu în cadrul conferințelor oficiale, dar în discuții particulare, deci profesorii sociologii spune că familia nu prea contează în nașterea de copii și că aceea ce contează cu adevărat este venitul familiei. Semnificația titlului ”Iarna demografică” este aceea care este cu singuranță consecințele neîntemeiate, care se pare că nimic nu va fi cenzurat de efectele demografice. Consider că specialiștii încă cred că, pentru a ști opera iernii demografice și asta datorită descoperirile trecute despre o foarte veche instituție. Situația actuală este faptul că rata fertilități este sub 1% deoarece familiile nu mai fac, nici măcar un copil, din lipsa situației materiale, sociale, economică pentru a-i asigura un trai decent și educația copilului.

Acest documentar film ”Iarna demografică,, nu este vorba despre creșterea sau scăderea populației, nu este nici despre economie, nu este nici măcar despre stilul de viață al adulților, nici degrabă istoria va arăta că iarna demografică este depare copii. Copii care însă nu s-au născut, ei vor fi nevoiți să trăiască sub povara imensă a consecințelor a iernii. Pentru aceia dintre noi care am fost crescuți să creadă în învățăturile lui, datele demografice actuale sunt imposibile de explicat, pentru că cei mai inteligenți oameni de pe pământ nu sunt interesanți să aibă copii.

În final, cele două fime documentare, ”Născuți la comandă,, și „Iarna demografică,, sunt două filme cu aspecte diferite prin semnificația titlurilor, deoarece primul film documentar este vorba despre copii născuții, unde natalitatea era în creștere, iar al doilea film documentar este vorba despre copii nenăscuți, unde natalitatea era în scădere foarte mare.

În primul film documentar ”Născuți la comandă,, se înțelege după titlul sau, că în perioada 1966 prin decretul 770, până în decembrie 25 în anul 1989 s-au născuți foarte mulți copii, iar natalitatea era în creștere, iar fertilitatea era foarte mare, și familiile făceau copii fără număr, în al doilea documentar fim „Iarna demografică,, este faptul că aici copii nu erau doriți de familii și fertilitatea era scăzută, pentru că familiile doreau să fie un cuplu fără copii. De aceea fertilitatea era scăzută, iar populația era în scădere dramatică pentru că tineri care erau nu reușeau să acopere piața muncii pentru întreținerea numărului mare de persoane vârstnice.

Consider că aceste două filme documentare m-a emoționat și m-a stârnit interesul de cercetare mai îndetaliat de a afla care a fost declinul faptul că primul film se dorea foarte mult de a face copii iar al doilea film nu se dorea deloc copii.

Din punct de vedere personal cred că tinerii din ziua de astazi nu își iau în responsabilitatea sarcina de familie și doresc să trăiască mai bine în cuplu fără copii, pentru a nu avea responsabilității mai multe dacă apare un copil, care colipilul este un dar de la Dumnezeu, este lumina și viața familie, dar din lipsă de educație și de iresponsabilitate din partea autorităților și comunității din care facem parte, familiile nu știu concepția unui copil și dragostea lui. Frecvent foarte multe familii își abandonează copii la Leagănul de copii din cauza lipsei materiale, sociale, economice, sau din cauza faptul că statul ridică copii din familie dacă nu îndeplinește condiții optime de viață decentă în familie.

De aceea trebuie implementare programe de socializare și de informare cu privire la creșterea și educarea unui copil sau dorința de avea un copil în familie, pentru familiile aflate în dificultate, familii vulnerabile, monoparentale și cuplurilor care trăiesc în concubinaj.

4.3.2. Subiecţii filmelor documentare

a. Titlul filmului: Blestemul Evei, Născuţi la comnadă. Decreţii Children of the Decree- perioada comunistă din anul 1989.

Subiecţii acestei film documentar sunt în număr de 24, dintre care 9 de sex feminin şi 15 bărbaţii de sex masculin aceştia sunt:

- Adrian Săngiorzan: Ph. D., instituţia: Spitalul Braşov, profesia: Doctor ginecologie, vârsta de 42 de ani, sex: masculin;
- Delia Budeanu :instituţia: Televiziunea Română TVR, profesia: fostă prezentatoare TV, vârsta de 32 de ani, sex: feminin;
- Zina Dumitrescu: profesia: fostă prezentatoare de modă, instituţia: Casa de modă , în vârstă de 43 de ani, sex: feminin;
- Lizica Duscă: profesia:infirmieră , instituţia: Spital Bucureşti , în vârstă de 36 de ani, sex: feminin;
- Trandafira Popescu, profesia: făcea întreruperi ilegale de sarcină, instituţia: Spital, în vârstă de 72 de ani, **sex:** feminin;

- Nadia Pop: profesia: a adus pe lume un decreţel instituţia: Spital , în vârstă de 42 de ani, sex: feminin;
- Ciprian Pop: profesia: copil al decretului 770, instituţia: spitalul , în vârstă de 62 de ani, sex: masculin;
- Gheorghe Stănciulescu: profesia: tatăl românului cu numărul 20.000.000, în vârstă de 44 de ani, sex: masculin;
- Marian Dan Stănciulescu: profesia: fiul românului cu numărul 20.000.000 , în vârsta de 32 de ani, sex: masculin;
- Paula Ciupitu: profesia:asistentă ginecologie, instituţia: Spital Urziceni, în vârstă de 43 de ani sex: feminin;
- Silviu Saler: profesia: doctor ginecologie ,instituţia: Spital Bucureşti, în vârstă de 62 de ani, sex: masculin;
- Mihaela Ciucă: profesia: doctor ginecologie, instituţia: Spital Bucureşti , în vârstă de 64 de ani, sex; feminin;
- Richard Nixon: profesia: fost preşedinte SUA, instituţia: Casa Albă din Washington, D.C., în vârstă de 46 de ani, sex masculin;
- Mircea Onicescu: Ph. D, profesia:doctor ginecolog, instituţia:Spitalul Bucureşti, în vârsta de 57 de ani, sex: masculin;
- Marian Vintilă : profesia: decreţel , în vârsta de 32 de ani, sex: masculin;
- Andrei Duban: profesia: fost comandant de pioneri, vârsta de 42 de ani, sex: masculin;
- Silviu Saler: Ph. D, profesia: doctor ginecologie, instituţia: Spitalul Bucureşti, în vârstă de 64 de ani, sex: msculin;
- Nina Dedu: profesia: muncitoare fabrica de textile, instituţia: Fabrica de textile , în vârsta de 43 ani, sex: feminin;
- Floarea Ghinea : profesia: muncitoare fabrica de textile, instituţia: Fabrica de textile , în vârsta de 56 ani, sex: feminin;
- Andra Ionescu, Bucureşti, în vârstă de 36 de ani, sex: feminin;
- Iosif Pop , profesia: tată de decreţel , în vârstă de 64 de ani, sex. Masculin;

- Elena Toth , profesia: infiermieră din Cighid , instituţia: Legăn de copii din Cighid, în vârstă de 43 de ani, sex: feminin;
- Pavel Oacea, profesia: doctor pediatru, instituţia: spitalulu din Oradea , în vârstă de 44 de ani, sex: masculin;
- Laurenţiu Ştefănescu, profesia: a făcut parte din plutonul de execuţie, în vârstă de 36 de ani, sex: masculin.

b. Titlul filmului: Iarna Demografică - declinul familiei umane - demografic nin ter the decline of the uman family.

Subiecţii acestei film documentar sunt în număr de 22, dintre care 4 de sex feminin şi 18 de sex masculin aceştia sunt:

- Phil Longman: instituţia: Schwartz Senior Fellow New america foundation, profesia: author- the empty cradite, vârsta de 56 de ani, sex: masculin;
- Harry S., Dent: harvard MRA, profesia: prezident, HS dent foundation, best-selling author- the grendbvon amond, vârsta de 42 de ani, sex: masculin;
- Maria Sophia Agwirre: Ph. D, profesia: associate, professor, departamnet of business and economis the catholic instituţia: university of america, în vârstă de 41 de ani, sex: feminin;
- Gary Becker: Ph. D. - profesia: nobel prize în economist, instituţia: university of chicago, în vârstă de 68 de ani, sex: masculin;
- Lolă Velarde, PhD, president, european network institute fertilitate rodicies, în vârstă de 32 de ani, **sex:** feminin;
- Alban d' Endrenont: Ph. D, profesia: professor of economist, instituţia: university of novarra, supain, în vârstă de 56 de ani, sex: masculin;
- Nicholar Eberstadt: Ph. D. -profesia: henry wendt scholat în politioul, econom american, instituţia: epterorise institute washinoton, în vârstă de 46 de ani, sex: masculin;
- Patrick Fagar Rsydhologict- family reseach council, former U.S., deputy assity, profesia: secreetary healih and human service, în vârstă de 44 de ani, sex: masculin;
- Inse Slesere: profesia: MEMBRE OF PARRLIAMENT, instituţia: REPUBLIC OF LATVIA, în vasrta de 33 de ani, sex: feminin;
- Linda Waite: PhD, lucy flower professor în urban nucrrolofy, universty of chicago, în vârstă de 36 de ani sex: feminin;

- Kay Hymowitz, Willian et simon fellow, manhatian institute contributing editor city fournar, în vârstă de 42 de ani, sex: feminin;
- Steve Nook, Ph. D, profesia: professor of sociologg and instituţia: university of virginia director of the martiare motlers prezent, în vârstă de 46 de ani, sex; masculin;
- David Popenoe, Ph. D, profesia: professor of sociologg and instituţia: author wat over the family rutgers universty, în vârstă de 62 de ani, sex masculin;
- Norual Glenn, PhD, profesia: aslhbel smith professor sociologg, instituţia: university of texas at austin, în vasrta de 52 de ani, sex: masculin;
- Alan Viard, PhD, profesia: ressident scholar american enteroris institute, în vasrta de 34 de ani, sex: masculin;
- Viktor Medkov, PhD, profesia: professor of sociologg, instituţia: lomonossov moscov state university rusia, inj vârsta de 62 de ani, sex: masculin;
- Robert Nichael, PhD, eliakin hastihgs moute distinegosleul service, profesia: professor în the hattis school of fablic policy, instituţia: university of chicago, în vârstă de 46 de ani, sex: msculin;
- Bradford Wilcox, PhD, profesia: assitent professor of sociologg, instituria: university of virginia, în vasrta de 28 ani, sex: masculin;
- Mark Regnerus, PhD, profesia: asistent professor of sociologg, author forbidden fruir, instituţia: university of texas of austir, în vârstă de 34 de ani, sex: masculin;
- Dr. Jianguo Liu, Rachel carson charr în lorgren sustarnauillty, profesia: director of sustainalibility, instituţia: michagon state university, în vârstă de 44 de ani, sex: masculin;
- Patrick Făgan Beycholoyist former UŞ, profesia: departy assitent secretary of health and human services family research council, în vârstă de 57 de ani, sex. Masculin;
- Alan Tapper, PhD, profesia: senior leebrer, philosophg, edith cowan, instituţia: university australia, în vârstă de 42 de ani, sex: masculin;

4.3.3. Concluziile cercetarii

4.3.1. Descrierea fiselor de observaţie din documentarul „Născuţi la comandă”

Acest documentar film, „Născuţi la comandă- Decreţei” este un film din perioada comunistă, care a durat o oră şi opt minute şi 23 de secunde, unde am decupat în 7 fişe de observaţie (anexa 1), în care timpul lor a fost de 10 minute pentru fiecare fişă de observaţie. Acest film are Producţia filmului este: WESTOND şi TV PTODUCKTION TVR, Subcultura Production periscope production. Un film de Florin Iepau şi Răzvan Georgescu. Director: Florin Iepau, Producător executive: Răzvan Georgescu, Coproducere: Paul Pauvelt, Florin Iepau, Camera Worl Truclisess von Wetzhausen Peter Reuther.

În fişa numărul 1 de observaţie este vorba, despre semnarea decretului 770 din anul 1966, la venirea conducerii României Nicolae Ceauşescu, fiind secretar genarl al partidului cumunist din România. În anul 1966, Nicolae Ceaşescu a semnat decretul 770 , prin care interzicea avorturile, pentru ca natalitatea să fie în creştere, deoarece era în scădere şi lui îi plăcea copii, chiar dacă nu se gândea dacă copii au posibilitatea de creştere şi educare sau afecţiune dinpartea părinţilor lor sau din partea statului. În perioada aceasta din anul 1966, prin decretul 770, era interzicerea contracepţia, de a face copii.

În fişa numărul 2 şi 3 de observaţie de observaţie este vorba despre obligarea femeilor de face chiuretaj, deoarece rămâneau însărcinate, li se extirpau uter şi ovare, pentru a face copii de către doctori ginecologie, sub supravegherea miliţiei. Majoritatea avorturilor efectuate calendaristic fără instrumente li cunoştinţe adecvate, ducea la infecţie pentru că nu era personal specializat în domeniul medical.

În fişa numărul 4 de observaţie este vorba despre viaţa sexuală, în care bărbaţi sunt egoişti, existau şi bărbaţi fără suflet, pe care nu-i interesa nimic, pe care viaţa sexuală mergea în mod natural. Astfel ofelinatele sau umplut cu sute de copii, toţi nedoriţi pentru ca să fie educaţiea corespunzător în regimul comunist al Ceaşescu. Toţi copii trebuie să facă parte din Organizaţia de Pionieri din anul 1961.

În fişele 5 şi 6 de observaţie este vorba despre femeile care erau copntrolate de către doctori ginecologie, subpravegherea miliţei, procuratorului, ordonat de Nicolae Ceaşescu, pentru a vedea dacă femeile sau fete au rămas însărcinate, sau dacă au făcut avort spontan singure.

Atunci Ceauşescu a impus controalele ginecologice perioadice, pentru a descoperi sarcinile, şi să le supravegheze femeile până la naştere, pentru a nu face avort spontan, nu era voie, pentru că copii era protejaţi de Ceaşescu, cu decretul 770 semnat de el.

Deoarece în perioada comunistă au venit pe lume copii nedoriţi şi care erau da-ţi la Leagănul de la Cighid, unde acolo copii erau condamnaţi la moparte. Aceşti copii mureau lent, unul câte unul, singuri, fără căldură, mâncare, medicamente şi afecţiune deoarece erau mâncaţi de şobolani. Ce sa întâmplat la Cighid este consecinţa directă acelor 24 de ani de comunist, au fost condamnaţi la moarte, de când sa dat decretul 770 din anul 1966, pentzru interzicerea avorturilor, unde femeile şi fetele erau obligate să facă copii dacă nu îşi doreau copii. După lichidarea lui familia Ceaşescu , fiul lor pe nume Ștefănescu Laurenţu apovestit că a dat şansă, să trăiască la întregă populaţie, deoarece nu mai realiza atunci când i-a lichidat pe familia Ceauşescu.

Fiecare fişă de observaţie are sensul lui, pentru că fiecare fişă de observaţie se tratează cu înţeles, semnarea decretului 770 din anul 1966, în prima fişă de observaţie, iar în fişele de observaţie 2 şi 3 este vorba despre obligarea femeilor şi fetelor unde lucra la fabrica de textile, unde erau controlate de doctori ginecologii, subsupravegherea miliţei, procuraturi pentru a vedea dacă erau însărcinate sau au făcu avort, fără să anunţe, în fişa numărului 4 de observaţie se vorbeşte despre viaţa sexuală, când bărbaţi erau indiferenţi dacă femeia rămânea însărcinată după viaţa sexuală, în fişele de observaţie 5 şi 6 se vorbeşte perioada în care femeile şi fetele erau controlate dacă erau însărcinate, era decizia lui, iar copii erau duşi la Leagănul de copii din Cighid, unde erau copii aduşi, nedoriţi de părinţi lor în care trăiua în mizerie, fără medicamente, mâncare sau îmbrăcăminte, erau lăsaţi în voia sorţi şi mâncaţi de şobolani sau se mâncau între ei de foame, iar în ultima fişă de observaţie 7 este vorba despre lichidarea Familie Ceaşescu din perioada 1989 la data de 25 decembrie, unde s-a pus bazele Omului Nou al regimului comunist, a fost una primele 3 legi aprobate la 25 decembrie 1989, de noua putere instalată la Bucureşti.

În cei 23 de ani s-au născuţi peste 2 milionae de copii nedoriţi, dar conform avorturilor ilegale cel puţin 10.000 de femei au murit, din cauza chiuretajului şi infecţie, iar 62 de copii au murit de la Leagănul de copii din Cighid, din cauza indiferenţei şi neîngrijirea copiilor aflaţi la leagăn. Până în prezent decreşei este considerată unul dintre cele mai mari experimente sociale din istoria omenirii.

In acest documentar ma marcat faptul că au murit multe femei, fete şi copii nevinovaşiţi din cauza decretului 770 dat de către dictactorul Nicolae Ceauşescu.

4.3.2. Descrierea fiselor de observaţie din documentarul ”Iarna demografică”

Al doilea film documentar”Iarna demografică” a durat 51 de minute şi 46 de secunde, unde am decupat în 6 fise de observaţie (anexa 2), în care timpul a fost de 10 minute pentru fiecare fisa de observaţie. Acest film are Producţia filmului este: ACUITY, Written şi directed by Rick Stout, Executive producer steve ne Somot and original music boy arlen l. Card, and Marril Jonson.

În fişa numărul 1 de observaţie este vorba despre îmbătrânirea populaţiei şi iarna demografică, deoarece în peste 70 de ţări trăieşte un declin al natalităţi, pentru că se nasc foarte puţini copii, şi sunt foarte mulţi bătrânii. În fişa numărului 2 de observaţie se vorbeşte despre declinul fertilităţi. Reailitatea este că au existat şi perioade de scădere a populaţiei, de exemplu în timpul crizei din anii 1930.

Fertilitatea este scăzută din cauza principiul a declinului populaţiei, înseamnă că nu avem suficienţi tinerii care să muncească comparatic cu numărul de pensionari. Acesta este o problemă gravă din doau motive: Productivitatea municii va scădea în ţările în curs de dezvoltare şi de Capitalul uman copii de acolo vor creşte fără părinţii lor, el este format din consecinţele şi aptitudinile oamenilor. Aşa cum se menţionează şi în fişa numărul 2 de observaţie, despre fertilitatea care a scăzut atât de mult pentru că mulţi tinerii nu îşi iau responsabilitatea de părinte, şi se întârzie cu primul copil.

Tot în fişa numurului 2 de observaţie, este vorba despre cauzele declinului demografic, sunt legate de economie că în fişa numărului 1 de observaţie. Revoluţia sexauala din motive multiple, sociologii cred că revoluţi sexuală a avut efecte atât directe cât şi indirecte în declinul demografic. Acest lucru care este foarte puţin discutat în naţiunea noastră, este rata de creştere a concubinajului, adică oamenii necăsătoriţi, dar care locuiesc împreună. De aceea cuplurile de concubinaj tind să aibă mai puţinii copii decât cele căsătorite, se de asemenea se respinge şi vartsa căsătoriei tot mai târziu, iar ceea mai mare problemă este fertilitatea, scăzută pentru că cuplurile fac puţinii copii. Sexul este acuma ceva care are un impact disponibil oriunde şi oricun.

Clar, asta are un impact imens pentru natalitate deoarece cuplurile întârzie foarte mult pentru primul copil şi căsătoria.

În fişa numărului 4 de observaţie se spune aşa cum este menţionat şi în fişele numărului 1 şi 2 de observaţie, despre revelaţia sexuală care a însemnat de asemenea că femeile nu mai sunt stigmatizate social dacă rămân gravide, înainte de arată că fac sex înainte de nuntă. Familia nu este singurul factor, dar contează foarte mult în dezvoltarea copilului, de ce dă, acei copii născuţi în afara familiei sunt mult dezavantajaţi faţă de cei din tradiţionale formate din doi părinţi, care petrec mult timp cu copilul.

Deci aceste sunt cu singuranta consecinţele neîntemeiate, se pare că nimic nu va fi cenzurat de efectele iernii demografice. Se pare că specialişti încă au speranţă pentru a şti opera iernii demografică şi asta datorită descoperilor recente despre o foarte veche instituţie. În fişele cu numerele 5 şi 6 de observaţie se vorbeşte despre, Iarna demografică care nu este despre creşterea sau dezvoltarea populaţiei, nu este despre economiile şi nici măcar stilul de viaţă al adulţilor. Mai degrabă istoria va arăta că iarna demografică este despre copii, acei care nu s-au născut. Ei vor fi nevoiţi să trăiască sub povara imensă a consecinţelor iernii. De aceea sr putea fi prea târziu, deşi economişti şi sociologii ne spun că asta nu este o problemă politică, rămâne poate cea mai dezastruasa problemă politică.

În fişa numărul 3 de observaţie este totul diferit de celelalte fişe de observaţie cu numerele 1, 2, 4, 5, 6 pentru că ne vorbeşte despre populaţia din Japonia şi Rusia, în care populaţia este foarte bătrână. Pe măsură ce populaţiei din Japonia a îmbătrânit peste 48 de ani, cheltuielile consumatorilor au scăzut treptat. Aşa, că aici în aceste fise de observaţie este vorba despre declinul natalităţi şi fertilităţi şi al populaţiei de îmbătrânire al lumii. Copilul se simpte extraordinar când vede iubirea dintre părinţi, nu neaprat în relaţie personală, pe care o are cu mama şi cu tatăl, factor care este desigur important, dar aceea ce îl face cu adevărat fericit este atunci când tatăl şi mamă sunt...

Situaţia actuală este faptul că rata de fertilitate este sub 1%, deoarece familile nu mai fac nici măcar un copil, din lipsa situaţiei materiale, sociale şi economice, pentru a-i asigura un trai decent şi educaţie.

Prosperitatea, revoluţia divorţurilor, prejudecăţi femeile de carieră, revoluţia că societate nu ne place să discutăm despre cauzele declinului fertilizări. Aproprierea dintre fişele de observaţie sunt 1, 2, 4, 5 şi 6 în care se menţionează depsre fertilitate, revoluţia sexuală, rata

concubinajelor şi rata divorţurilor, aşa că în fişa cu numărul 3 de observaţie nu se vorbeşte despre tema mea ci despre populaţia din Japonia şi Rusia în care populaţia este foarte îmbătrânită, faţă de celelalte state în curs de dezvoltare unde sunt tinerii.

Mentinonez, faptul că documentarul acesta „Iarna demografică" nu este despre creşterea sau scăderea populaţiei. Nu este despre economie. Nu este nici măcar stilul de viaţă al adulţilor, mai degrabă istoria va arăta că iarna demografică este depsre copiii. Copii care încă nu s-au născut, ei vor nevoiţi să trăiască sub povara imensă a consecinţelor iernii. Trebuie să continuăm să analizăm consecinţele iernii demografice, să cercetăm cauzele. Cum am ajuns aici?

Concluzii

Ultimele decenii au adus mari schimbări pe planul familiei ca instituţie. Rolul important al familiei care în trecut era unanim acceptat, a scăzut foarte mult în ultimul timp. Dacă înainte familia şi căsătoria reprezentau împlinirea afectivă şi socială a unui individ, astăzi, din ce în ce mai mulţi nu mai doresc să-şi întemeieze o familie, ci aleg să-şi trăiască viaţa de unul singur sau într-o formă de convieţuire care să-i ofere mai puţine constrângeri şi o mai mare libertate. Din ce în ce mai mulţi nu mai pun în prim planul existenţei lor familia, ci cariera, împlinirea materială, financiară, pe plan afectiv, rezumându-se la nişte relaţii caracterizate prin lipsa de obligaţii, raporturi sexuale libertine, etc.

„După anii ‘70, schimbările în mentalitatea şi judecata valorilor au dus la transformări ale familiei modeme. Dorinţa de libertate înregistrată la toate nivelele societăţii, valorizarea din ce în ce mai pregnantă a individualismului, evoluţia tehnicii şi transformările structurale ale societăţii au avut repercusiuni şi asupra familiei tradiţionale. Astfel, datorită decalajului existent între opiniile, mentalităţile şi transformările din structurile sociale au apămt mai multe modele ale familiei contemporane, ca o alternativă a căsniciei.”[57]

Studiind literatura de specialitate, am descoperit cauzele transformării familiei şi a apariţiei noilor modele alternative de convieţuire.

Prin lucrarea de faţă s-a urmărit demonstrarea faptului că familia trece printr-o puternică perioadă de criză, chiar dacă trece în acelaşi timp printr-o tranziţie caracterizată prin „tulburenţă”, haos, dezordine, incertitudine, nesiguranţă etc. Puternica criză morală prin care trece societatea actuală, potenţată şi de secularizarea profundă, ca experienţă a omului care a uitat de Dumnezeu, a generat în mare parte şi criza familiei la care asistăm astăzi.

Familia se află într-o perioadă de tranziţie dar în acelaşi timp şi într-un moment de criză; tranziţia nu exclude criza şi nici criza familiei nu exclude etapa de tranziţie în care se află.

Este foarte clar că familia trece printr-o criză, însă nu se poate vorbi de dispariţia sau chiar „moartea” familie, în afară de cercetările experţilor în domeniu care evidenţiază ideea că familia astăzi „suferă” sau ideea că noile schimbări sunt normale şi familia se va adapta treptat la noile realităţi sociale, datele statistice sunt foarte concludente: a crescut enorm numărul divorţurilor, a scăzut rata nupţialităţii, a crescut numărul concubinajelor, a familiilor

[57] Mana Voinea, Monoparentalitatea şi statutul marital al femeii din România, Universitatea Bucureşti, 2005, p. 131

monoparentale, a celibatarilor, a crescut numărul de copii născuţi pe jumătate „orfani” în afara căsătoriei din relaţiile pasagere ca urmare a creşterii sexualităţii premaritale, etc.

Mi-am propus la partea practică să analizez două filme documentare, care au rezonanta cu tema mea de licență, intitulata „Funcții și disfuncții ale familiei în societatea contemporană”.

În primul film documentar”Născuți la comandă” se prezinta o modalitate de crestere a natalitatii. În al doilea film documentar ”Iarna demografică” se vorbeste despre declinul natalitatii.

Primul film documentar ”Născuți la comandă” se petrece în perioada 1966, atunci când s-a semnat Decretul 770 prin care se interzicerea avorturilor de către Nicolae Ceaușescu, la femei și fete tinere. Aceste decret 770 din anul 1966 care apus la bazele Omului Nou al regimului comunist Ceaușescu a fost din primele 3 legii comuniste aprobate la 25 decembrie 1989.

Acest film documentar m-a emoționat foarte mult pentru că în perioada aceea au murit foarte mulți copii nevinovați și femei, fete tinere, din cauza decretului 770 din anul 1966, pentru interzicerea avortului, iar fetele și femeile erua obligate să facă copii, chiar dacă nu aveau posibilitatea de condiții de creștere și de educarea copiilor. De aceea au murit foarte multe femei și fete de peste 10.000 iar copii 62, pentru că regimul ia privit pe copii ca handicapați, ca pe o povară, ca pe o consumator de resurse și atunci a făcut în așa fel să scape de ai săi extreme.

Majoritatea românilor nu știa de existența unor astfel de centre de exterminare, cum era cel din Cighid. În acest leagăn pentru copii, mortalitatea infantilă era cea mai mare din Europa 50%. Mulții dintre ei au fost născuți de mame eroine, femei de la țară care aveau pană la 10 copii acasă, de aceea au fost selectați de comisi medicală care i-au catologat ca fiind irecurabili pe copii, pentru a fi trimiși la Legănul de copii de la Cighid, chiar dacă sufereaa de o problemă de sănatate nu erau du-și la spital, ci îi lăsa unul câte unl să moară. Ce săa întâmplat la Cighid este consecința directă a celor 24 de ani de forțe a natalității. Era prețul plătit de România ca să se realizeze Omul Nou. Singurii declarații vinovații de dezastrul din România au fost Nicolae Ceaușescu.

Astfel ofelinatele s-au umplut cu sute de copii abandonați de părinți lor sau erau luați din familie, pentru ca să le ofere educație corespunzător de regimul Ceaușescu. La sfârșitul anilor 1980, copii decretului 770 era deja adulți, iar ei s-au lupta ca decretul 770 care interzicea avorturile, aceiași lege care îi adusese pe lume cu 20 de ani în urmă, i-a salvat de la moarte, s-au bucurat.

Al doilea film documentar”Iarna demografică” se petrece în anotimpul iarna, si m-a emoționat, faptul că în acest film nu se făcea copii deoarece familii sau cuplurile nu își doreau să aibă copii, iar fertilitatea era scăzută, din cauza principiul a declinului populației, acesta a însemnat că nu aveau suficienți tineri care să muncească comparativ cu numărul de persoanele vârstnice. De aceea este o problemă gravă din două motive: una fiind Productivitatea muncii a scăzut în țările care se află în curs de dezvoltare, și de capitalul uman în care copii de acolo vor crește fără părinții lor, el este format din consecințele și aptitudinile oamenilor.

De aceea sociologii și academicienilor spuneau că nu în cadrul conferințelor oficiale, dar în discuții particulare, deci profesorii sociologii spune că familia nu prea contează în nașterea de copii și că aceea ce contează cu adevărat este venitul familiei. Semnificația titlului ”Iarna demografică” este aceea care este cu singuranță consecințele neîntemeiate, care se pare că nimic nu va fi cenzurat de efectele demografice. Consider că specialiștii încă cred că, pentru a știi opera iernii demografice și asta datorită descoperirile trecute despre o foarte veche instituție. Situația actuală este faptul că rata fertilități este sub 1% deoarece familiile nu mai fac, nici măcar un copil, din lipsa situației materiale, sociale, economică pentru a-i asigura un trai decent și educația copilului.

Acest documentar film ”Iarna demografică,, nu este vorba despre creșterea sau scăderea populației, nu este nici despre economie, nu este nici măcar despre stilul de viață al adulților, nici degrabă istoria va arăta că iarna demografică este depare copii. Copii care însă nu s-au născut, ei vor fi nevoiți să trăiască sub povara imensă a consecințelor a iernii. Pentru aceia dintre noi care am fost crescuți să creadă în învățăturile lui, datele demografice actuale sunt imposibile de explicat, pentru că cei mai inteligenți oameni de pe pământ nu sunt interesanți să aibă copii.

În final, cele două fime documentare, ”Născuți la comandă,, și „Iarna demografică,, sunt două filme cu aspecte diferite prin semnificația titlurilor, deoarece primul film documentar este vorba despre copii născuții, care natalitatea era în creștere, iar al doilea film documentar este vorba despre copii nenăscuți, în care natalitatea era în scădere foarte mare.

În primul film documentar ”Născuți la comandă,, se înțelege după titlul, că în perioada 1966 prin decretul 770, până în decembrie 25 în anul 1989 s-au născuți foarte mulți copii, iar natalitatea era în creștere, iar fertilitatea era foarte mare, și familiile făceau copii fără număr, în al doilea documentar fim „Iarna demografică,, este faptul că aici copii nu erau doriți de familii și fertilitatea era scăzută, pentru că familiile doreau să fie un cuplu fără copii. De aceea fertilitatea

era scăzută, iar populația era în scădere dramatică pentru că tineri care erau nu reușeau să acopere piața muncii pentru întreținerea numărului mare de persoane vârstnice.

Consider că aceste două filme documentare m-a emoționat și m-a stârnit interesul de cercetare mai îndetaliat de a afla care a fost declinul faptul că primul film se dorea foarte mult de a face copii iar al doilea film nu se dorea deloc copii.

Din punct de vedere personal cred că tinerii din ziua de astazi nu își iau în responsabilitatea sarcina de familie și doresc să trăiască mai bine în cuplu fără copii, pentru a nu avea responsabilității mai multe dacă apare un copil, care colipilul este un dar de la Dumnezeu, este lumina și viața familie, dar din lipsă de educație și de iresponsabilitate din partea autorităților și comunității din care facem parte, familiile nu știu concepția unui copil și dragostea lui. Frecvent foarte multe familii își abandonează copii la Leagănul de copii din cauza lipsei materiale, sociale, economice, sau din cauza faptul că statul ridică copii din familie dacă nu îndeplinește condiții optime de viață decentă în familie.

De aceea trebuie implementare programe de socializare și de informare cu privire la creșterea și educarea unui copil sau dorința de avea un copil în familie, pentru familiile aflate în dificultate, familii vulnerabile, monoparentale și cuplurilor care trăiesc în concubinaj.

Bibliografie

1. Academia Română, Dicţionarul Explicativ al limbii române, Editura Universul Enciclopedia, Bucureşti 1998

2. Adina Băran Pescaru, Familia Azi. O Perspectivă Sociopedagocică, Editura Aranis, București 2004

3. Ana Munteanu, Incursiuni în Creatologie, Editura Augusta, Timișoara, 1994

4. Arthur Mihaila, Sociologia dreptului, Editura Hamangiu, Cluj-Napoca, 2010

5. Asociaţia ACCEPT, Despre noi. Minorităţi sexuale în România, Bucureşti, 2003

6. C.Paunescu, Agresivitatea si conditia umana, editura Tehnica, București, anul 1994

7. Corina Bistriceanu, Sociologia Familiei (Ediția 2 A), Universitatea Spiru Haret, Editura Fundația România De Mâine, 2006

8. Costa de Beauregard Marc-Antoine, Teologia sexualității. Heterosexualitate și homosexualitate din perspectiva creștina, Editura CHRISTIANA, București, 2009

9. Cox, D. F., Human intimacy. Marriage, the Family and its meanings, Editura West Publishing Company, 1990

10. Cristian Ciupercă, Viitorul familie-perspective și ipoteze, în CALITATEA VIEȚII, XII, nr. 1- 4, 2000

11. Cristina Mariana, afacerea burlacilor, în Revista Business din 26 octombrie 2006

12. Cristina Rotaru, Copii racolați de pedofili prin internet, în Ziarul Click din 18 martie 2006

13. Elisabeta Stăncilescu, Sociologia Educației Familiei, Editura Polirom, 2002

14. Emse, Florian, Dreptul familie, Editura Lumina Lex, București, 1997

15. Flirin Duță, Psihologia Familiei, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998

16. George Bălan, Homophobia, psihograma unei boli sociale, Editura MAIKO, 2004

17. George, Neamtu Tratat de Asistență socială, Editura București anul 2011

18. Georgeta Dumitrescu, Protecția socială a familiei în România, editura Academia Națională de informații, București, anul 2002

19. I. Atwater, , The extramarital connection: Sex, intimacy and identitity, New York: Irvington, 1982

20. Iancu, Stancu, Psihologia școlarului, Editura Polirom, 2000

21. Ioan C. Teşu, Patima desfrânării şi lupta împotriva ei; frumusețile căsătoriei și ale familiei creştine, Editura Credința strămoşească, 2003

22. Iolanda Mitrofan, Cristian Ciupercă, Incursiune în psihosociologia şi psihosexologia familiei, Editura Press, Bucureşti, 1998

23. Iolanda Mitrofan, Cuplu conjugal-armonie și dizarmonie, editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989

24. Iolanda Mitrofan, Nicolae Mitrofan, Familia de la A....la Z, Editura Științifică, București, 1991

25. Iolanda Mitrofan, Nicolae Mitrofan., Familia de la A... la Z. Mic dicționar al vieții de familie, Editura științifică, București, 1991

26. Ion Gureşoae, Divorţul şi efectele sale juridice, Editura Gir Press , Bucureşti, 1997

27. J. M.Bailey, Homosexuality and mental illness. Archives of General Psychiatry, 56.

28. Mana Voinea, Monoparentalitatea şi statutul marital al femeii din România, Universitatea Bucureşti, 2005,

29. Maria Nicoleta Turiuc, Psihologia Cuplului și a Familiei, Editura Performantica, Iași, 2004

30. Murdock, Vasile Breban, Dicționarul General al Limbii Române, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1987

31. Nicoară Mona, Scandaluri publice: Orientarea sexuală şi legea penală în România, Raport elaborat de Human Rights Watch şi International Gay and Lesbian Human Rights Commission, New York - Washington - Londra – Bruxelles, 1988

32. Petre Brow, Trupul şi societate, Editura Rao, Bucureşti, 1999

33. Petru Iluţ, Sociopsihologia şi antropologia familiei Editura Polirom, 2005

34. Philippe Aries, George Duby, Istoria vieții private, Editura Meridiane, București, 1994

35. Philippe Ariès, Sexualități Occidentale, coord.Bejin, A., Editura Antet, București, 1998

36. Pr. Prof. Dr. Dumitru Popescu, Iisus Hristos Pantocrator, EIBMO, București 2005

37. Rădulescu M.S., Sociologia violentei (intra) familial, editura luminal lex., București, anul 2001

38. Sfânta Scriptură, Editura Institutului Bliblic și de Misiune Ortodoxe Române, București, 2001

39. Sorin Spineanu-Dobrotă, Homosexualitatea: normal sau patologic, Editura Tritonic, Bucureşti, 2005

40. T.Pirozynschi, Patologia Agresivitati intrafamiliale, Revista medico-chirurgicala (supliment), Socola, Iași, anul 1991

41. Tereza Bulai, Fenomenul migrației și criza familială, Editura Lumen, Iași, 2006

42. http://articole.famouswhy.ro/familia-_-funcțiile_familiei

Anexe

Anexa 1: Fise de observatie pentru filmuldocumentar "Născuţi la comandă"

Fişa de observaţie numărul 1

Dată:03.08.2015

Durata:10 minute

Intervalul:12.00- 15.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substarea în limba romană

„În momentul în care vom şti de unde venim,..... cu foarte mare precizie, vom ştii şi încotro ne îndepărtăm."

Povestitor: Ce este „omul nou"? De mii de ani, omenirea se luptă să atingă acest ideal.

În 1936, ieşea din închinsoare un puşti pe jumătate analfabet. Fusese condamnta la 3 ani pentru acţivităţii comuniste. Pentru el, oameni erau nedrepţi , iar România, un local de sărăciei. Voia să schimbe cursul istoriei ţării sale. După 24 de ani acel puşti devenea Secretar General al partidului comunist din România. Se numea Nicolae Ceauşescu. Dornic să răzbune sutele de ani în care ţara fusese la cherenul marilor imperii, Ceauşescu punea bazele unei dictaturi naţonal-comuniste al cărui scop era reinventarea ţării şi ai locuitorilor săii.

Un proiect gigantic care avea să dureze 24 de ani. Experimentul începuse, de fapt în anul 1966, când Nicolae Ceauşescu a semnat decretul 770, prin care se interziceau avorturile maturitatea devenea o problemă de stat. Astfel, o femeie avea dreptul legal să facă un avort doar dacă avea peste 40 de ani sau 4 copii de întreţinere. Decretul 770 a fost certificatul de naştere al Omului Nou. Omul Nou a devenit subiectul favorit al maşinii de propagandă. Oamenii nu păreau să facă faţă aşteptărilor erei Ceauşescu.

Doar copii aveau şansa să devină omani noi care să ajute România să-şi ocupe locul meritat în lume. Dar aceşti copii aveau nevoie de nişte calităţi excepţionale. Peste noapte s-au construit mii de grădiniţe şi şcoli. Au fost create programe speciale pentru copii supra adoptaţii. Învăţământul devenae unul dintre cele mai avansate din lume. Toţi copii era obligaţii să facă sport şi să participe la competiţie de masă. Modelul tinerii generale a fost o celebritate mondială

Nadia Comăneci, multipla campioană olimpică la gimnastică. Copii trebuie să crească în acelaşi ritm alert în industria.

Se doarea ca ei să-şi înlocuiească părinţi cât mai repede. După ani de grea dictactură comunistă, România devenise cea mai liberală ţară din blocul comunist, dar neoficial, oadată cu interzicerea avorturilor, Ceauşescu a pus capăt şi tuturor mijloacelor de contracepţie. Femeile din România nu mai aveau nici o şansă de scăpare. Ele erau forţate să devină mame. Aşa a început războiul tăcut dintre ele şi Ceauşescu.

Adrian Săngiorzan: Neoficial, contracepţia era practice interzisă. Nu exista nici o lege împotrica contracepţiei, dar devenise un subiect tabu.

Povestitor: În anii 1970, Delia Budeanu era prezentatoare singurului post de televiziune din România. Popularitatea ei o depăşea cu mult pe cea a Elenei Ceauşescu. În lipsa prezervativelor şi a pilulelor contraceptive, chiar şi ea a fost nevoită să-şi provoace un avort, folosind metode care nu aveau nici o legătură cu medicina. Milioane de femei din România procedau la fel.

Delia Budeanu: Tot odată , eu ca să evit o sarcină care nu era programată, care nici vorbă, ma-m aruncat într-un bazin cu apă rece. Da avut efect şocul dar puteam să fac un infarct, dar nu conta trebuie rezolvată problema.

Adrian Săngiorzan: Femeile îşi băgau în uter tot felul de obiecte bizare, de la muştar de ceai, antibiotice până şi bucăţi de plante, despre care tradiţia populară spunea că provoacă avortul. Scopul era simplu: să o facă sângerare, să poată merge la spital ca să-i facă un chiuretaj legal şi să se întoarcă acasă.

Delia Budeanu: îmi aduc aminte de o metodă de suc de lămâie, puteţi imagina ceravagi putea să facă sucul de lămâie, în local, dar era o metodă foarte răspândită. Tot felul de nebuni sa petrecut şi sau foarte multe vieţi s-a pierdut aşa.

Povestitor: Femeile care nu putea să ajungă la un aşa nevoit avort spontan, erau nevoite să apeleze la întreruperile de sarcină olegale, făcute pnetru bani de către doctori, dar mai ales de către amatori, fără nici o pregătire medicală. La începutul anilor 1970 Zina Dumitrescu era o foarte cunoscută prezentatoare de modă. Chiar şi ea, când a rămas însărcinată,a apelat la un medic, care i-a făcut chiuretaj pe masa ei din bucătărie.

Lizica Duscă: vă da-ţi seama că atunci nu se făcea anestezie. Medicul nu a avut curajul să facă anestezie totală sau mai ştiu altceva. Atunci femeia respectivă, a suportat şi eu pauze, ea la

fel ca pense, urlam în bucătărie, în curtea alăturată săteau într-o vilă. Atunci în curtea interioară a vilei puteau să ţi-am că nu aveam vecini, ţipau nai opreştete, ţipam mai opreştete, şi au avut noroc că nu sa întâmplat absolut nimic. Slavă Domnului.

Trandafira Popescu: totul a mers foarte bine, a fost okei. Au trecut 2 ani şi jumătate şi sa întâmplat din nou, şi au plecat să-l caut pe domnul doctor. Am ajuns la adresa respectivă, de doctor era arestat, care de fapt nu era doctor ci era un mecanic auto.

Adrian Săngiorzan: Noi, gincologii, stiam că au apărut un „ucigaş în serie", deoarece erau câte 3 decese într-o săptămână, sau 15 cazuri de infecţiei foarte gravă şi era foste fericiţi când aceasta era arestată.

Povestitor: din înalte raţiuni de stat, autorităţile au ascuns de opinia publică toate efectele negative cauzate de interzicerea avoturilor. Într-o societate considerată liberală după standardele comuniste, nimeni nu sufla o vorbă despre zecile de femei care mureau zilnic din pricina avorturilor ilegale. În spatele uşilor închise, avea şoc o adevărată dramă. Dar a fost şi o excepţie, filmul artistic, „Ilustrate cu flori de câmp", inspirat de disparaţie unui fete de 20 de ani, Maria Goran. Rămăşiţele fetei au fost găsite după 2 ani, îngropate în curtea casei lui Popescu Trandafira, care pentru bani se ocupa cu întrerupere de sarcină ilegală.

În film nu se pomeneşte de faimosul decret, din cauta căruia fata nu a făcut un avort în spital.

În ciuada decretului 770, femeile din România nu doreau să devină maşinile de făcut copii ale regimului. Deci pedepsele erau aspre, în câţiva ani s-a dezvoltat o adevărată industrie a avorturilor clandestine.

Fişa de observaţie numărul 2

Dată:08.08 .2015

Durata:10 minute

Intervalul:16.00-18.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Trandafira Popescu: A făcut filmul ca să nu mai facă avorturi tineretul să se ducă să nască 5-6 copii să-i facă lui Nicolae Ceauşescu copii mulţi. La cei pricopsiţi preţul pentru avort era de 5.000, iar cei săraci nu era nimic. Să vă intre bine în cap că nu a fost nici un fel de nuntă sau de petrecere, era torul fals în el, tot odată atâta a dat în el tot filmul asta este îngropat, nu altceva în tot filmul asta este îngropat, alt ceva nimic.

Povestitor: În film, ca şi în realitate doar Popescu Trandafira fost acuzată de moartea fetei. Deşi a fost condamnată la 7 ani de închisoare, pe ascuns, asistenţa anateore a continuat să provoace avorturi până în 1989. În total, ea avea să petreacă după gratii aproape 12 ani.

Trandafira Popescu: dacă vrei să îţi spun că nu mai am fire în cap la câte avorturi am făcut, ce vrei mai mult, nu şi de a ştii tu, hai spune, ţi-am zis odată, vrei să-ţi repet de 1000 de ori eu nu prea am obiceiul a mai repeta o odată, spui odată şi gata. Ai înţeles! Alt ceva. Astai e!

Povestitor: Maria Goran a fost una dintre miile de fete care au plătit cu viaţa pentru că au încercat să scape de o sarcină nedorită. În urma ei a rămas doar un film care spune adevărul pe jumătate şi 5 fotografii făcute cu câteva săptămâni înainte de tragedie. În anul 1969. La 2 ani după interzicerea avorturilor, Ceauşescu reuşi pe să se dubleze natalitatea şi să „producă primul milion de copii peste sporul natural al populaţiei". În anii 1960, avortul era unica metodă contraceptivă. Interzicerea lui a dus la apariţia multor copii nedoriţi. Familia Pop din Bucureşti a fost nevoită să aducă pe lume un băiat pe care nu şi-l dorea.

Nadia Pop: Atunci am fost un accident până în decretul din la 67 a venit acest copil, care nu-l doream. Nu am avut ce face, ar trebuit să-l nasc. Soţul meu a fost foarte fericit că are un băiat până şi eu.

Ciprian Pop: Eu mă bucur că sunt pe lume, pentru că vorbeam cu sora mea, care se făcea diferenţa între mine şi ea, şi deoadată s-a făcut linişte, şi evita aşa am venit şi am avut noroc, pentru că putea să nu fiu, sau să fiu aruncat la gunoi.

Povetitor: Mulţi dintre aceşti copii au fost înconjuraţi cu dragoste de părinţi lor naturali dar şi de către regim. La un an după impunerea restricţilor, rata natalităţi se dublase. Propaganda s-a pus în mişcare în favoarea creşterii natalităţii.

În anul 1969, un computer al Institutului Naţional al Statistici îl alegea, dintre alţi 1000 de copii născuţi în aceeaşi zi, pe bebeluşul Marius Dan Stănciulescu ca fiind românul cu numărul 20.000.000.

Dar cine era el? Era el potrivit pentru scopurile propagandei? Ţinea cont computerul de sex , de apartenenţa la vreo monoritate sau de meserile părinţilor? Programul de prelucrare a prevăzut ca din cei 1.000 de locuitori, născuţi în ziua de 20 iunie 1969 să aleagă în mod aleatorie, locuitorul cu numărul de 20 de milioane. În realitate, această alegere nu a fost făcută de calculator. Românul cu numărul 20 de milioane nu trebuie să aparţină vreunei minorităţi naţional, trebuie să fie băiat şi să provină dintr-o familie fără probleme, din puncul de vedere al regimului comunist.

Gheorghe Stănciulescu: La o săptămână ce s-a născut Marius Dan a venit de la comitetul judeţean de la partid la mine la fabrică, ca să mergem până la ţară, să vadă locuinţa şi să vadă soţia şi copilul. Ma-m suprins că erau de la Consiliul Judeţean dacă am făcut ceva neregulă de mă caută şi acasă. Aşa este neplăcut. La un momendat la jurnalul de acualităţii, 1969, a luat copilul, în spatele acestei semicerc al acestei discuţi, să fotografieze copilaşul la evenimentul acesta. La un momendat am întrebat dar copilul meu unde este, şi ma-m uitat în stânga, şi ma luat şi ma bătut pe umăr şi a zis lasă că eşti tânăr şi fără să-mi dau seama a făcut o gafă , până la 40 mai am, atunci mi-am dat seama de gafă,de acel nivel că ei până la ora 4 ma obligat să fac şi trebuie să-l fac.

Povestitor : Tocmai Marius un copil dorit şi iubit de părinţi săi a devenit peste noapte cel mai mediatizat subiect din România. Pentru Ceauşescu naşterea românului cu numărul 20 de milionae a reprezentat o victorie personală.

Gheorghe Stănciulescu: Şi atunci au venit şi au zis domnul a-i să filmăm, şi să nu fim supăraţi, cum vă mutaţi ca să putem scrie un reprotaj noi, într-o locuinţă nouă de la sat la oraş. Păi cum să mai facem, este simplu, hai să luăm maşina, scoate dumneavoastră două furtuni şi noi filmăm cum băgaţi înăuntru.

Marius Dan Stănciulescu: Tot atunci nu îmi venise să cred că eu eram cel de al 20 de milionae român, ce mă reprezintă, chestii de acestea. Eu nu realizam dacă puteam să spun nu sau

da, deci toate venea ca un val şi toate venea de la sine. Într-un cel din urmă am luat un model, simplu pe talo, deci trebuie să fiu primul, trebuie să fiu la olimpiade şi eu trebuia să nu întârzie, toate acestea m-au afectat în destul de mult, până acuma cât sunt destul matur, că atunci am fost monitorizat şi în acelaşi timp folosit.

Gheorghe Stănciulescu: Ceaşescu era foarte prietenos, şi era cu calitate extraordinară foarte aproape de copii, îi iubea.

Povestitor: După 1973, reţinerea femeilor de a aduce pe lume copii nedoriţi a menţinerea planul autorităţilor de la Bucureşti. Pentru prima dată de la interzicerea avorturilor, rata natalităţi începea să scadă. Natalitatea era îm pericol, aşa că Ceuşescu a ordonat Miliţiei şi Procuraturii să ocupe poziţie în spitale.

Paula Ciupitu: Într-o tură de noapte,când 4 femei nu dormeau şi era linişte, auzeam că vin maşinile şi ieşeau repede, şi veneau echipe,nu venea persoană trei poliţie, procuratura, veneau în civil toţi şi cereau foile de observaţie, noi le prezentam pe toate, bolnavele auzeau în saloane se panicau începuse, să se sperie, noi disperate, eu când intram cu foile în mână, nu vreau să le spun cum arătau feţele a fetelor acelor bolnave îngrijorate de frică , ştiu ce însemnă.

Silviu Saler: Dacă femeia nega,că ar fi făcut o manevră, le ameniţau cu arestarea, nu interzicerea avorturi că era să moară.

Paula Ciupitu: ni se vorbea urât, ne şi bătea.

Trandafira Popescu: Le bătea, pe cele care făcea avorturi dar le făcea să spui, cine a făcut, poate femeia nu spunea, dar mânca bătaie de la ei.

Fişa de observaţie numărul 3

Dată:09.08.2015

Durata:10 minute

Intervalul:12.00-15.00

Locul: în sufragerie

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Paula Ciupitu: Şi le spuneam în şoaptă, să nu spuneţi, ce va făcut că le scria în frunte, sub nici o formă să nu spuneţi.

Adrian Săngiorzan: Nu vorbeam între ele căci ştiau că miliţia are urechi peste tot. Chiar dacă miliţianul nu era în salon, umbra lui era întotdeuna printre noi.

Mihaela Ciucă: Dar foarte tare ma impresionat o doamnă, care a murit şi care a refuzat să spună.

Trandafir Popescu: Dacă ţi-am spus că am făcut şi la fete poliţişti, miliţiene care rau pe timpul acela, securişti.

Adrian Săngiorzan: Din câte ştiu, de fiecare spital răspundea un ofiţer de miliţie. El făcea jocurile.

Povestitor: Chiar operaţiile de urgenţe se făceau doar cu aprobarea milişeanului sau a procurorului din spital. De multe ori aceştia stăteau chiar în sala de operaţie ca să verifice dacă medicul poate interveni sau nu.

Adrian Săngiorzan: Uneori, când făceau un chiuretaj, îi simţeam răsuflarea în ceafă, urmărindu-mă ce scot din ulterul femei şi ce pun în recipientul care era trimis la laborator. Asta era o imposibil de suportat.

Povestitor: Ceaşescu era un tată bun îl iubea pe cei 3 copii ai săii. Părerea sa legat de familii venea din experienţă sa personală, ca fiu al unor ţărani săraci care crescuseră 10 copii. De aceea, nu avea nici o înţelegere pentru femeile care refuzau să aibă 4 copii sau 5 copii.

Majoritatea avorturilor efectuate calendaristic, fără instrumente şi cunoştinţe adecvate, duceau la infecţii. Chiar dacă femeile ajungeau la spital nu mai aveau scăpare.

Adrian Săngiorzan: În salonul septic din spitalul nostru vedeam săptămânal pe cineva murind Sau se întâmpla ca o fată să plece fără uter şi ovare, la menopauză de la 18 ani! Fără şansă de a mai face copii vreodată! Îmi aduc aminte de câteva femei care au murit. Nu mureau

uşor. Se chinuiau zilele întregi. Ştiau că vor muri, pentru că de la un punct încolo, totul era peste puterile noastre. Îmi amintesc feţele lor. Nu regretau că mor, deaorece erau complet epuizate.

Povestitor: O lege făcută de bărbaţi era impusă femeilor. Mii de bărbaţi, medici, procurori, miliţeni sau informatori, erau plătiţi să supravegheze viaţa intimă a tututror femeilor considerate fertile. România era deja considerată în lume un exemplu pentru felul în care a aşteptat căderea natalităţi

Drept urmare, a fost aleasă de ONU, să fie gazda Conferinţei Mondiale asupra Populaţiei din 1974. Ceauşescu era un personaj chiar pe scena internaţională.

Restricţia impusă românilor de a călători în Occident, a fost un semn clar că lucrurile nu erau pe calea cea bună . Pentru tineri „cei mai buni ani"au luat sfârşit brutal în 1975, când 4 din cei 5 membri ai grupului Rock Phoenix, echivalentul românesc al faimosului grup britanic fethrotullam fugit din ţară. Motivat de dispariţia lui Ceauşescu faţă de Moscova, Occidentul a susţinut financiar România, în speranţa că blocul comunist se va dezintegra din interior, deşi libertăţii românilor dispăreau una după alta Ceauşescu era încă foarte popular datorită imaginii sale de lider mondial care a scos România din anonimat.

Imaginea lui de Copii Minune al blocului comunist, avea să ţină încă 20 de ani, fără să se împlinească vreuna din aşteptările lumii civilizate, în schimb, în România se consolida unul dintre cele mai naţionaliste regiuni politice care a expirat vreodată în Europa.

Richard Nixon: Din toate ţările pe care le-am vizitat, nu a fost nici una mai memorabilă ca România.

Povestitor: angajaţilor care nu aveau copii li se lua automat din salariu aşa-numită „taxă de celibrat". Pe de altă parte, statul tolera cu bună ştiinţă obiceiul bărbaţilor de a avea ultimul cuvânt în familie. Dorinţa bărbatului de a face sex nu era subiect de negociere, dar sarcina nedorită nu mai era problema lui, dar sarcina nedorită nu mai era problema lui.

Delia Budeanu: Dar ceea ce este îngrojitor că viaţa de cuplu era o torerizată de a acest amănut. Se putea naşte un copil de 12 ori pe an.

Paula Ciupitu: Nici nu se putea numi în vremuri acelea viaţă sexuală. Era un eveniment care se întâmpla rar, aşa programat.

Mircea Onicescu : Ei vreau să fac sex, doar atăt trebuie să se ferească să facă prea mulţii copii. Dar nu vreau să aibă treabă poliţia sau cu procuratura. Fiind că era scurt descurcat.

Fişa de observaţie numărul 4

Dată:11.08.2015

Durata:10 minute

Intervalul:10.00-13.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Adrian Săngiorzan: Bărbaţii, după ce făceau sex şi ieşeau din dormitor, dispăreau. Nu i-au simţit îbn aproprierea femeilor în timpul avorturilor probleme ginecologice, pe bărbaţi nu i-au prea văzut. Nu ştiu unde erau.

Delia Budeanu: Existau bărbaţii egoişti, existau bărbaţi fără suflet pe care nu-i se interesa de nimic, pe care viaţa sexuală mergea în mod natural, nu e aşa, iar înainte, ia soţia na avea decât să se descurce, pe două categorii bărbaţii buni, şi bărbaţii grii la mijloc care nu-i cunosc.

Adrian Săngiorzan: Îmi amitesc chipurile bărbaţilor care veneau la spital. Le spuneam că soţia lor a murit. Ei mă întrebau de ce pentru că a făcu un avort! Iar ei erau uimiţi ca şi cum nu ar fi avut nici o legătură.

Paula Ciupitu: Ce îmi amintesc eu în care cunosc o femeie ce era marcat foarte mult, prvirea soţului care era atât de tristă, o femeie care acasă avea 4 copii, şi care avea nevoie să-l facă şi pe V lea, acea femeie a decedat, dar na-m să uit niciodată privirea soţ care era disperat.

Povestitor: Omul nou trebuie să fie tare ca oţelul, armonios ca gimnaştii românii, talentat, inteligent şi, dacă un copil Minune ca Radu Postăvaru. El a devenit dirijor la 5 ani şi a fost promovat în toată lumea ca o dovadă de neconstestată a superiorităţi noi generaţii. Se născuse o generaţie excepţională, cu un viitor fantastic. O generaţie fără trecut şi convinsă că era formată din cei mai buni şi mai promiţători tineri de pe glob.

Nadia Pop: Copii ăştia era foarte energetici, se zbăteau pentru viaţă, parcă vrând, vrând trebuie să se zbată şi făcea tot ce e posibil de mici, să fie ca ei, să învingă ca ei să lupta de mici.

Povestitor: Adeseori atotputernicul stat considera că femeile necăsătorite, nu sunt capabile să-şi educe proprii copii după standardele societăţii comuniste. Şi atunci, copii erau luaţi cu forţa în custodia statului. Pretextul putea să fie şi un interviu TV facilitat Televiziuni Române de către miliţie.

Marian Vintilă: Nu aveaua încontro de aceea a spus aceste cuvinte, astfel nu vorbea aşa. Deci era aşa putea să spună. Normal da. Aceste nu sunt cuvintele ei, orcine ar putea să spună, deci asta sunt impuse, nu rezolvi şi am 27 de ani.

Povestitor: Emisiunea Reflector de la TVR avea una dintre cele mai mari audienţe. Oameni prezentaţi aici negativ erau stigmatizaţi pe viaţă.

Marian Vintilă: Deci nu am jucat, pentru că eu ştiam care sunt urmările, deci ştiam din înainte, dacă îmi aduc bine aminte chair reportera mea înainte de botez mi-a şi spus, că este varianta de a pierde mama tutela, şi că să fiu cuminte, şi să continu este bine aşa fac reportajul. Dar mă aducea pe făgaş, pe linie, dar cât punea la început să facem stai aşa, fă aşa.

Povestitor: Era datoria patriotică a fiecărei femei fertile trebuia să îndeplinească anumite standarde. După ce a fost obligată să aducă pe lume un copil nedorit rezultat în urma unui aventuri de o noapte, Ioanei Vintilă i s-a cerut să recunoască în faţa aparatului de filmat, că nu este o mamă potrivită pentru a-şi creşte băiatul aşa încât să devină un mentor util al societăţii.

Marian Vintilă: Acuma să-i pup mâinileşi picioarele lui Ceauşescu pentru că sa dat decretul, că astfel erau pe ameliora chiuretajul, în care nu eram. Asta este. Eu am fost dat la casa de copii şi a pierdut tutela asupra mea ca părinte. Pe mine sufleteşte nu ne îndepărtat, am rămas tot apropiaţi, ca între fiu şi mamă deci nu are , deci să ne afecteze sufelteşte, pentru că era singurul lucru pe care nu-l putea să-l iert ca sufletul , în rest Dumnezeu cu mila.

Povestitor: Astfel, ofelinatele s-au umplut cu sute de mii de copii, toţi nedoriţi pentru că să fie educaţia corespunzător de regimul Ceauşescu. Toţi copii trebuie să facă parte din Organizaţia de Pionieri 1981. Aici li se spălau creierele şi li se înlocuia dragostea şi recunoştinţa faţă de cuplu Ceauşescu.

Andrei Duban: Cred că am devenit pienier de mult pentru că nu aveau încotro, au tipul de copil dorit de care orice familie din România, eram hrănit, bine sănătos, ochi albaştri. Măcar la televizor trebuie să se vadă că numai noi trăim, existau ce caute în sistem lor, iar ceilalţi care erau handicapaţi, ţigani că astfel era standardele lor nu mai exista.

Fişa de observaţie numărul 5

Dată:31.08.2015

Durata: 10 minute

Intervalul:12.00-14.30

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Povestitor: Cei care controlau propaganda au stabilit ce trăsături fizice trebuie să aibă copii care veneau în contact cu Ceaşescu. La fel se întâmpla şi cu tinerii aleşi pentru apariţia TV şi spectacolele omagiale. În cele din urmă , de pe ecarnele TV a dispărut o întreagă minoritate din România, rromi, în spitale femeile rome primeau aprobare pentru avort. Majoritatea membrilor din comisiilor pentru avorturi împărtăşeau tacit opinia generală că numărul prea mari de nou-născuţi de rromi, pune în pericol puritatea mai generaţii. Astfel, indirect, decretul 770 a devenit un instrument de purificare etnică.

Silviu Saler: Vreau să vă spun că am fost şi eu preşedinte comisie de întrerupere al sarcinii şi îmi amintesc că era o ţigancă care avea o sarcină la limita permisă de chiuretaj, şi i-au zis, că tu eşti ţigancă şi că este un om în plus trebuie făcută.

Povestitor: La începutul anilor 1980 România visată de Ceaşescu a început să se clatine sub povara problemelor economice. Viaţa oamenilor obişnuiţi devenise un coşmar, dar foarte puţini acveau curajul să ridice glasul.

Dorinţa românilor de a aduce pe lume alţii copii era mai scăzută ca niciodată. Ca să evite o nouă scădere a natalităţi, autorităţilor au impus noi restricţii. Femeile aveau dreptul legal la avort, doar dacă aveau vârsta de peste 45 de ani, sau dacă aveau 5 copii întreţinere. Sfătuit de medici renumiţi, Ceauşescu a impus controalele ginecologice periodice. Rostul lor era să descopere sarcinile şi să le supravegheze femeia până la naştere. „Producţia de copii" a devenit un criteriu de evaluare pentru medici, membri cu rang înalt în partid miliţieni şi chiar pentru igineri şi şefi de secţie din fabricile în care lucrau femeile acolo.

Adrian Săngiorzan: Într-o fabrică, femeile erau ca într-o cuşcă, fără scăpare, ele nu s-ar fi dus de bunăvoie la ginecolog, de teamă să nu se descopere că sunt însărcinate. Dar în fabrică, ele erau forţate să o facă.

Nina Dedu: Veneau cuastru între războaie şi spunea astăzi trebuie să mergi la cabinet, şi mai mergea şi la colega de lângă mine, şi la colega din faţa mea, eram un număr de fete care trebuia controlate eu stiu 10-20-30 de fete.

Adrian Săngiorzan: În doar 2 h , şi nu sunt deloc mândru de performanţa mea, controlam între 40 şi 60 de femei. Totul era bine organizat. Ele intrau în cameră gata dezbrăcate. Consultam pe două mese deodată. Era ca un balet grotesc. Forate important pentru autorităţi era ultima menstruaţie. Şi dacă găseau că na era însărcinată, trebuie să raportez acest fapt.

Nina Dedu: Dacă nu mergeau trebuie să mergem sus la partid, şi acolo nu ştiam ce sancţiuni puteam să aveam, sa întâmpla, acea, pentru că aveam aşa de mare frică pe partid, că....

Adrian Săngiorzan: Era incredibil! Să vezi femeile acela cum îşi încurcau chiloţi între ele, îşi luau hainele şi halatele şi fugeau direct în fabrică. Dar simţeam că mă urîsc şi pe mine.

Povestitor: În anul 1985, oameni a 3 copii, muncitoare la Textila APACA, mureau în urma unui avort clandestin. Atunci sa întâmplat ceva ce nu va fi uitat n iciodată.

Floarea Ghinea: Acuma în partidul, forţaţi sau nu ştiu de cine ar fi fost s-a dus la familia moartă, acasă şi le-a impus să nu treacă, de exemplu la fabrică şi alte fete ceea ce a făcut ea.

Povestitor: Familia femei moarte a fost forţată de conducerea fabricii, să treacă cu sicriul şi cortegiul nortear prin faţa muncitoarelor, ca de exemplu pentru cele care ar fi încercat să îşi provoace un avort. Femeile erau utile propagandei şi vii şi moarte.

Floarea Ghinea: Era îmbrăcată foarte frumos, era moartă, şi frumoasă de zicea că vorbeşte şi au oprit acolo, făcea slujbă, toate fetele plângea, familia, copii şi spunea o mămica noastră!

Povestitor: La începutul anilor 1980 Ceaşescu a hotărât ca România să-şi plătească toate datoriile extreme.

Astfel, importul de medicamente şi reacţii pentru spitale a fost oprite. Testele de sarcină au ajuns să se facă cu ajutorul unui mascul de broască, un procedeu descoperit şi folosit în medicina secolului al XIX-lea care se baza pe reacţia specifică a animalul când venea în contact cu urina unei femei gravidă.

Adrian Săngiorzan: Este un test foarte bun. Dar cere timp, de la un punct broaştele erau complet epuizate. Era cimic şi ridicol că ne bazam pe o broască ca să aflăm dacă o femeie este gravidă sau nu.

Povestitor: Rezultatele trebuie ca broasca erau folosit şi de procurori împotriva femeilor suspendat cî şi-au provocat un avort. Dar, o nouă lege a întors spitalelor să cumpere servicii de la furnizori extremi, aşa că nu s-au mai folosit nici broaşte pentru teste de sarcină.

Sute de femei suspectate de avort au scăpat de un proces penal, căci procurori nu mai puteau demonstra că au fost însărcinate.

Adrian Săngiorzan: Totul a dispărut din România la acea vreme, inclusiv broaştele. Ştiam că ele existau, dar nu mai avea cine să le livreze, pentru că sistemul era total blocat.

Povestitor: Datorită noilor legi, natalitatea începea să crească iar, într-o ţară în care găseau nici alimente de bază, unde oameni stăteau la coadă şi 10 ore ca să cumpere lapte.

Adrian Săngiorzan: Practic, în anii 1980 Ceaşescu îl obliga pe români să se reproducă precum iepurii fără să le ofere ceva în schimb. Nici o metodă de contracepţie. Sexul devenise un mare risc.

Povestitor: Mii de cupluri au decis că este mai bine să renunţe la sex. Televiziunea şi-a redus programul de doauă ore pe zi. Se părea că comunisnul o să dureze extrem. Cei mai mulţi dintre aceşti copii nedoriţi nu erau iubiţi, ei erau încă o gură de hrănit.

Mircea Onicescu: Şi când primeau copilul scoteam copilul din mame luau în braţe, îi arătau lui Dumnezeu şi el si cu mine , eram fericiţi iar mama începea să blestem, vreau să-l arunc, că nu are ce face, în orice caz avea o reacţie de respingere care mă îndurerea şi pe mine.

Paula Ciupitu: Cele dădea să mănânce, cu ci le îmbrăca, să meargă la şcoală, cele puteau oferi, se temeau nu aveau cu ce să îi cunoască, îi blestema, nu îşi doreau deloc.

Povestitor: La sfârşitul anilor 1980, copii deretului era deja adulţi. Şi ei s-au luptat ca decretul 770 care interzicea avorturilor, aceaşi lege care îi „adusese pe lume” cu 20 de ani în urmă.

Fişa de observaţie numărul 6

Dată: 07.09.2015

Durata:10 minute

Intervalul:10.00-13.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Andra Ionescu: Mă rog când am început viaţa sexuală, gândindu-mă că, eu nu puteam rămâne dar altcineva da, sigur că auzisem de prezervative şi piluite care nu am apucat să le fac vreodată.

Ştiu că le-am întrebat pe doctorul meu atunci, ce fac, dacă rămân gravidă, mi-am pus întrebarea asta, şi el a fost atent şi mi-a zis lasă că rezolvăm noi, asta.

Povestitor: Andra Ionescu a rămas însărcinată în clasa a XI-a. Prima reacţie familiei a fost să găsească pe cineva de înceredere care să-i provoace un avort.

Andra Ionescu: medicul, mi-a spus că se gândeşte la viitorul meu să dacă mi-aş închide viaţa şi aşa mai departe, şi că ar fi bine să nu dau afară, şi spre ruşinea mea, şi îmi pare rău că spun dar eram departe tatălui meu, şi atunci am hotărât să îmi meargă bine Domnul ca acest copil să nu se nască, şi îmi pare rău că spun acuma, dar astai realitatea, asta s-a întâmplat atunci.

Povestitor: Până la urmă, de teama riscurilor asociate unui avort clandestin, Andra a născut un băiat în ultimul an de liceu. Desconsiderată la şcoală pentru faptul că era mamă, Andra Ionescu era de fapt victima aceleiaşi politici demografice care a adus-o si pe ea pe lume cu 17 ani mai devreme.

Delia Budeanu: Acum aceşti copii au 34 de ani, 35, aşa o pudoare de acest subiect, mă gândesc că îi supărăm dacă noi părinţi lor, dacă vorbim despre asta, sau dacă ne gândim, dar eu am fost programat sau ne-a dorit să venim nici mama, nici tata.

Andra Ionescu: Ma-m gândit că Vicenţiu s-a născut, aşa cum la rândul meu am născut. Poate aşa a fost să fie atunci.

Povestitor: Dar zilele Ceauşescu erau numărate, atât Vestul cât şi Estul doreau să-şi încheie socotelile cu el. Copilul teribil al anilor 1960 devenise un comunist dogmatic care nu mai interesa pe nimeni.

Iosif Pop: În momentul în care această generaţie care şi-a dat seama că ar avea să dea mai mult, dar nu poate să facă cei se spune, şi că era posedat atunci revoluţa a izbucnit.

Andra Ionescu: Măi nu pot să spun că, am intrat într-o transă sperietură, şi am început să strig şi eu nu ştiu când am intrat printre ei. Dar nu putea să fac, este special, magic ceea ce se întâmplat acolo.

Zina Dumitrescu: Am început să stigăm şi voi aveţi copii, până şi masa de milițeni, gras care stăteau cu mitraliera lângă noi, aflaţi că bruta acea a început să plângă.

Andra Ionescu: Câţiva băieţi mai spre, care şi-au tras, era decembrie era frig afară, şi le spunea la băieţi să tragă şi atunci am rămas uimită, şi ma impresionat.

Nadia Pop: Care nu ia urmat pe Ceauşescu să facă copii, ca să-l de a jos şi ajungă oameni şi să termine cu toată porcăria care a fost, toată dominarea care a fost comunişti, şi cred că am reuşit.

Andra Ionescu: Când alergam din faţa maşini, îmi dădea seama, ştiam că bărbaţi ne aducea nouă femeilor, o chestie care era la faţa locului trăită şi era solidaritare greu de descris.

Povestitor: Peste o 1.000 de oameni au fost ucişi de trupele lui Ceaşecu, mai mult de jumătate de ei fiind născuţi între 1967 şi 1972, perioada de glorie a decretului 770. Printre ei, Radu fratele Andrei Ionescu, împuşcat la câţiva zeci de metri de sora sa, în 21 decembrie 1989.

Andra Ionescu: Ceea ce a făcut el nu-a dat şi nouă lecţie, pentru că şi ei au, după ce nu au mai fosrt, să facă el ceea ce s- a făcut.

Povestitor: Ce este Omul Nou? De mii de ani, omenirea se luptă să atingă acet ideal. Este el un om cu calităţi excepţionale sau doar un om obişnuit care era curajul să plătească cu viaţa pentru libertate?

Cu mult timp înainte de revoluţia din 1989, un regizor care trebuie să un film despre o fermă de curcani, a avut curajul să sugereze ce se ascunde în spatele procesului de selecţie al Omului Nou: exterminarea ceor care se năşteau cu deficienţe. Adevărul s-a aflat abia la 3 luni după căderea regimului comuniste, în martie 1990, când o echipă germană de filmare a descoperit în pădurea de la Cighid una dintre cele mai tulburătoare locuri din Europa.

Elena Toth: În trei paturi erau câte 25 de copii, şi pe aştia îi acoperau pentru că nu erau culcaţi, stăteam şi nu am dormit toată noaptea, în frig, nu era lemne în sobă, şobolani lucru, şi mânca copii, iar un copil care nu se putea mişca, nu a fost muşcaţi de şobolani de viu se poate apăra..

Fişa de observaţie numărul 7

Dată: 09.09.2015

Durata:8 minute 23 secunde

Intervalul:10.00-11.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Povestitor: Majoritatea românilor nu ştia de existenţa unor astfel de centre de exterminare, cum era cel din Cighid. În acest leagăn pentru copii, mortalitatea infantilă era cea mai mare din Europa, 50 %. Numai în 1988 aici au murit 62 copii , majoritatea decreţiei.

Mulţi dintre ei au fost născuţi de mame Eroine, femei de la ţară care aveau până la 10 copii. Au ajuns aici selecţionaţi de diferite comisii medicale care i-au catologat ca fiind irecurabili. Pentru toţi, Cighidul a fost destinaţia finală. Oricât de gravă era starea lor de sănătate ei nu au fost trimişi vreodată în vreun spital. Aceşti copii mureau lent, unul câte unul, singuri, fără căldură, mâncare, medicamente şi afecţiune.

Elena Toth: Astai realitatea domnule, că copii ăştia erau condamnaţi la moarte la Cighid, astai realitatea, dar nouă nu ni s-a spus, dar am văzut noi medical care i-a făcut extornare, copilului de la spital, i-o făcut internare la spitalul Cighid a ştiut că copilul ăsta nu mai trăieşte, şi noi ar trebuit să privim aşa cum ne-a adus fiind că nu am avut nevoie de loc de muncă şi am tăcut.

Povestitor: Ce s-a întîmplat la Cighid este consecinţa directă a celor 24 de ani de forţe a natalităţii. E preţul plătit de România ca să realizeze Omul Nou. Singurii decaraţi vinovaţi pentru dezastrul din România au fost Nicolae şi Elena Ceaşescu.

După un proces care a durat doar două ore, soţii Ceaşescu au fost condamnaţi la moarte. Un grup de 4 paraşutişti a primit ordinul să-i execute. Unul dintre ei era Ştefănescu Laurenţiu.

Ştefănescu Laurenţiu: În prima fază am simţit că suntem salvatori având pe, după care şi-au dat seama că îi lichidăm. Era tatăl meu, el n-ea dat şansa să trăiască, să ies şi să fiu eu, numai că atunci când mi-am dat seama sunt eu, viaţa era aspră, era grea şi tată ca el sau mamă ca ea nu mai merita pe mine şi nici eu pe ei. La-m lichidat fiindcă nu se mai putea, era deci era un capăt de drum, nu mai exista, astai era singura şansă să putem scăpa de viaţa care a fost cu el. Cred că şi-a însumat lichidarea, când a dat decretul din 1966.

Ciprian Pop: Şi cînd eram la revoluţie mă evitam cum la împuşcat pe tata, nenorociţi, poate dacă nu era Ceaşescu nu eram nici eu, nu

Delia Budeanu: Era atât de utopic încât ne-a a dus la distrugere, a făcut ca sistemul să se autodistrugă, nu el a crezut singur în idealuri, doar el a crezut.

Ştefănescu Laurenţiu: Mi-a rămas cu imaginea că Ceaşescu era întins pe jos foaie de cort, singuri şi uitaţi de tot poporul care au fost pe lângă ei şi care au condus o viaţă întreagă.

Decretul 770 din 1966 care a pus bazele Omului nou al regimului comunist Ceaşescu a fost una din primele 3 legii comuniste aprobate la 25 decembrie 1989, de noua putere instalată la Bucureşti. În cei 23 de ani s-au născut peste două milioane de copii nedoriţi, doar conform avorturilor ilegale cel puţin 10.000 de femei. Până în prezent povestea „decreţiilor" este considerată unul dintre cele mai mari exprimente sociale din istoria omenirii.

Adrian Săngiorzan: Privind în urmă, am trăit într-o altă viaţă, acum o 100 de ani. Am lucrat într-un sistem, care văzut acum, pare o invenţie, o iluzie, un experiment, un coşmar.

Anexa 2: Fise de observatie pentru filmul documentar "Iarna Demografică"

Fişa de observaţie numărul 1

Dată:26.07.2015

Durata:10 minute

Intervalul:11.00- 13.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substarea în limba romană

Phi Longman: cred că ne aflăm la o răscruce: putem poate să alegem o cale să evităm asta. Alternativa groaznică este "modelul suedez". Nu sunt prea multe lucruri încurajatoare de spus despre modul modelul suedez...

Harry S., Dent: dacă ai o tara sau o regiune care pier de populaţie, este devastator. Putem spune că acea regiune este în criză. În termeni economici.

Maria Sophie Agwirre: când vorbesc cu oameni despre asta, ei pur şi simplu nu înţeleg ce urm, baza să facă.

Phil Longman: nu există nici o îndoială despre asta.

Maria Sophia Agwirre: am intrat într-o nouă etapă a istoriei unor pe care trebuie neapărat să o înţeleagă...

Gary Becker: ştim că în peste 70 de ţări este declin de natalităţii. Reglement fertili... înlocuirea generaţilor numărul de copii pe femeie ca să înlocuiască generaţia existenţa.

Lolă Velarde: Intrăm într-o nouă eră...

Figura numarul 1

Femei European Population By Age

Soure: Eurostot Data

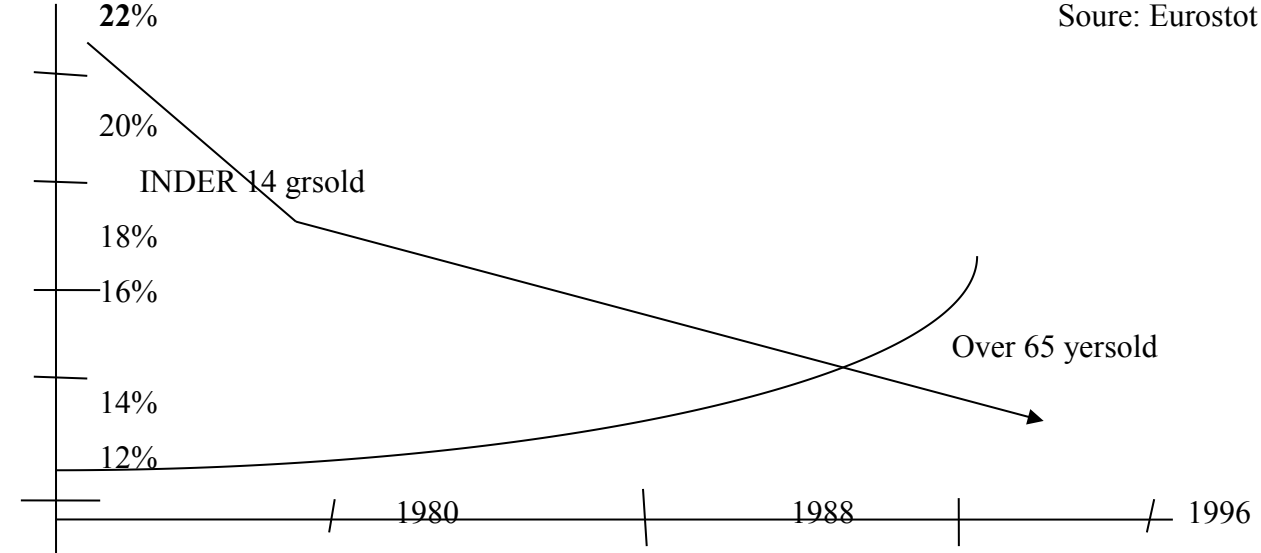

Lolă Velarde: De ce aceasta îmbătrânire a populaţiei şi iarna demografică? Se întâmplă în ţării bogate, ţări sărace, tari islamice, catolice.

Figura numarul 2

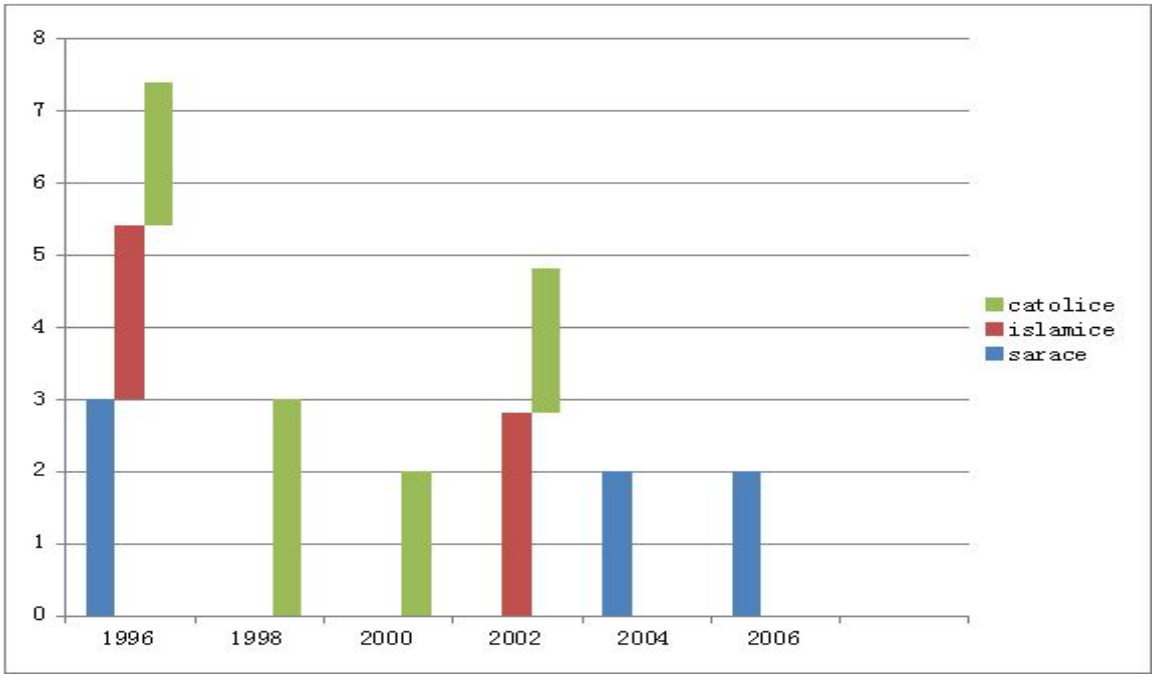

Iranian Total fertity.

Soucer: U.S Cersus Bureau

Peste tot oamenii au din ce în ce mai puţini copii.

Figura numarul 3

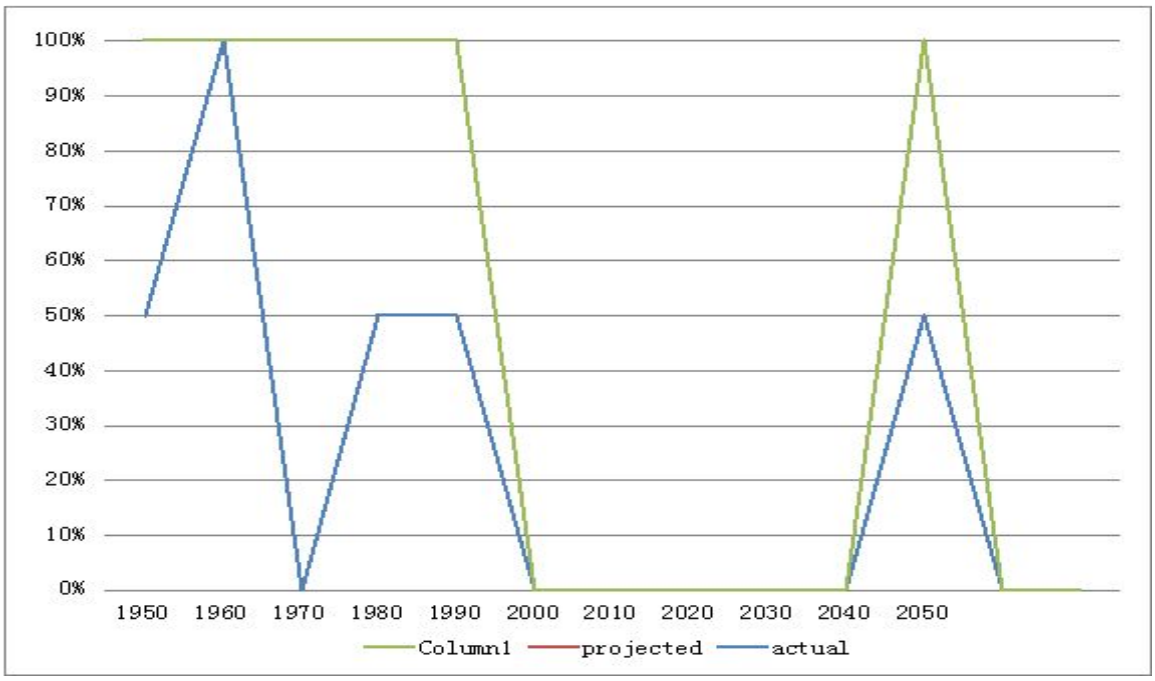

Lifetime Births Per Woman In Egipt

Actual and U.N. nudian variant project, 1950-2050

Povestitor: Când se nasc mai puţini copii, vor fi mai mulţi bătrâni.

Figura numarul 4

Eldely

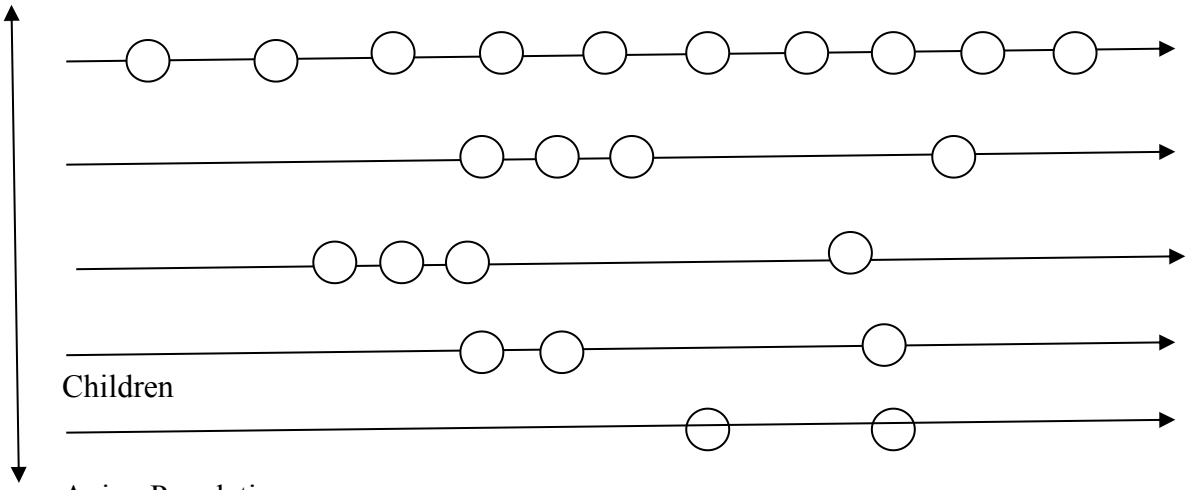

Aceasta este o populaţie îmbătrânită.

Gary Becker: cu toate acestea a fost o creştere a populaţiei în ultimii 20 de ani. Deci asta este o provocarea: prima dată să înţelegeţi de ce se întâmplă şi apoi să înţelegeţi consecinţele

Graficul declinului fertilităţii: 50% în 50de ani.

Nicholar Eberstadt: motivul pentru care a cunoscut o explozie demografică în ultimul secol, nu este pentru că oamenii au început brusc să se înmulţească ca iepurii, ci pentru că au început să moară ca muştele.

Ceea ce a mărit nu oamenilor a fost "explozia de sănătate" graficul scăderii natalităţi în lume

Phil Longman: populaţia de copii în lume a scăzut dramatic, şi totuşi populaţia lumii va mai creşte probabil că încă 1,7 sau 1, 8 miliarde de oameni. Este o realitate paradoxal, până când studiezi statisticile diferitelor grupe de...

Gary Becker: scăderea populaţiei în majoritatea ţărilor, dacă nu acceptă imigraţia ne duce pe un teren necunoscut putând avea consecinţe foarte rele.

Nicholar Eberstadt: fertilitatea sub limita înlocuirii generaţiilor înseamnă că populaţia activa pentru munca 14-54 ani îşi că încetinii creşterea, apoi va atinge apogeul, şi apoi va scădea dramatic pe o perioadă nedefinită de timp. În cele anterioare în care am avut o criză de forţă de muncă, am apelat la sclavii.

Phil Longman: Apoi treptat, pe măsură ce populaţia creştea, începând cu secolul 18, am început să eliberăm de sclavie tot mai mulţi oameni.

Harry S., Dent: cei mai mulţi oameni cred aşa cum au văzut în mass-media ca populaţia Terrei a crescut in continuare. Realitatea este că au existat şi perioade de scădere a populaţiei, de exemplu în timpul crizei din anii 1930.

Patrick Fagar Rsydhologict: Nordul Italiei, părţi din Spania, au rata de fertilitatea sub 1, adică majoritatea femeilor de acolo nu mai fac nici măcar un copil. Sunt multe care şi rata de abandonare este peste tot în Europa.

Lolă Velarde: la început sunt puţine naşteri şi rata fertilităţi este foarte mică. Rata fertilităţi în Europa este de 1,38 iar rata necesară pentru supravieţuire este 2,1.

Schema

Povestitor: În timp de Europa vestică are o rată scăzută de fertilitate, părţi din Europa estică deja se confruntă cu un creștere demografic.

Inese Slesere: Din 1989 până în 2002 populaţia Letoniei a scăzut cu 13%.

Povestitor: Statele Unite de vor confrunta cu probleme serioase chiar înaite că populaţia să înceapă.

Phil Longman: Imaginaţi-vă că toate taxele voastre s-ar duce doar pentru pensiile bătrânilor, şi toate asta nu v-ar acoperi nici măcar asigurarea de sănătate. Deci ne confruntăm cu probleme foarte serioase şi reale.

Harry S., Dent: Fertilitatea scăzută care este cauza principală declinului populaţiei, înseamnă că nu avem suficienţi tineri care nu muncesc, comparativ cu numărul pensionari care trebuie să primească pensia şi medicamente. Cum o să finanţăm asta în viitor?

Phil Longman: De asemenea este adevărat că niciodată în istorie nu am avut prosperitate economică însoţită de depopulare.

Povestitor: Economiile moderne au nevoie de creşterea populaţiei. Asta înseamnă că toate ţările dezvoltate vor avea nevoie de imigraţii!

Maria Sophie Agwirre: Țările dezvoltate vor spune că nu e nici o problemă cu îmbătrânirea, pentru că pot face rost de forţă de muncă prin imigraţie. Asta se întâmplă astăzi în special în Europa, Australia.

Alban d' Endrenont: Asta va însemna o emigrare şi mai mare din ţările sărace. Emigranţii sunt în general bărbaţii tineri.

Maria Sophie Agwirre: asta este o problemă gravă din două motive. Voi sublinia două: productivitatea muncii va scădea în ţările în curs de dezvoltare, pentru că nu mai au forţa de muncă. Toţi au emigrat în ţări bogate şi.. Capitalul uman: copii de acolo vor creşte fără tată.

Gary Becker: Capitalul uman este format din cunoştinţele şi aptitudinile oamenilor. Economiile moderne sunt bazate pe informatice şi cunoştinţe, nu pe forţa fizică, ci pe capacitatea intelectuală şi diverse aptitudini. Aceasta este temelia economiei moderne. Orice economie care nu face investiţii substanţiale în capital uman, este sortită.

Alban d' Endrenont: Ar fi ironic şi foarte nedrept că ţările sărace să rămână fără oameni, aceasta fiind plecaţi în ţările bogate să muncească, pentru că ţările bogate nu şi-au protejat

familiile şi de aceea acum nu mai au copii, iar imigranţii îşi vor pierde propriile familii lăsate în ţările lor, în timp ce repopulează ţările noastre, iar vesticii dispăreau treptat neavând.

Linda Waite: Acest capitol este despre familia americană, şi de ce Statele Unite au suficienţi copii pentru înlocuirea generaţiilor. Cred că mulţi, ar fi de acord că asta se datorează imigrantilor hispanic. Ei fac copii începând de la o vârstă fragedă, au 2 sau 3 copii, în timp ce Grecia, Spania, Franţa, Italia, Japonia, Rusia, toată Europa de est, au o fertilitate multă sub pragul înlocuirii generaţiilor.

Phil Longman: În Mexic este o scădere incredibilă a numărului de naşterilor. Declinul fertilităţii în Mexic este fără precedent în istoria omenirii. Americanii au impresia că vor fi mereu mexicanii încercând să treacă peste şi că ar trebui un zid imens care să ţină afară. Realitatea este că nu numai în Mexic, ci în toată America Latină se înregistrează scăderi catastrofe ale natalităţii.

Povestitor: 60% din creşterea populaţiei Americane de după 1990 a venit din imigranţii şi copii majoritatea imigranţii hispanic.

Gary Becker: Adam Smith, probabil unul dintre cei mai mari economişti, a scris că prosperitatea este totdeuna asociată cu creşterea populaţiei, şi recesiunea, criza nu a folosit exact evenimentele astea, dar asta era ideea, este asociată cu declinul populaţiei.

Fişa de observaţie numărul 2

Dată:27.07.2015

Durata:10 minute

Intervalul:13.00-15.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Phil Longman: Din scăderea populaţiei conduce la altele efecte negative foarte grave. Am menţionat doar...

Povestitor: Înainte să continuăm să analizăm consecinţele iernii demografice, să cercetăm cauzele. Cum am ajuns aici?

Phil Longman: De ce fertilitatea a scăzut atât de mult? Asta este întrebarea de 64 mii de dolari. Nu aş spune că ştim că exact toate cauzele, dar cred că ştim şi dovezile arată câteva dintre cele mai importante cauze. Unul dintre ele este creşterea valorii timpului mamelor educative şi cu cariera.

Kay Hymowitz: Cu cât femeile au o carieră mai strălucită, înainte să aibă copii, cu cât vor simţi că le costa mai mult când îi au.

Phil Longman: Deci ele nu vor să "piardă timpul" având copii, pentru că vor să muncească şi să facă alte. Acest motiv este mod clar foarte important. Femeile de carieră= fertility decline (Wonen Working). Unul dintre cauzele declinului demografic sunt legate de economie. Multe dintre ele nu sunt în esenţă rele, cum ar fi creşterea nivelului educaţiei pentru asta e un lucru bun, femeile acum sunt mai educate decât bărbaţii în SUA. Global, în colegii sunt mai multe femei decât bărbaţii. Al doilea motiv foarte important: ţările bogate au mai mulţi bani de cheltuit, dar ăsta conduce la aspiraţii mai făcând parte din economii mai bogate ei vor să investească mai mult în cei însăşi şi copii.

Kay Hymowitz: Prosperitatea nu înseamnă numai că putem cumpăra mai multe; usturoi. Ea înseamnă de asemenea că vrem să trăim individualişti, izolaţi şi nu în grupuri.

Phil Longman: De aceea ei au mai puţini copii şi investesc mai mult decât în ei.

Nicholar Eberstadt: Când, studiezi datele sociale statistice, pare să fie un factor care explică cel mai bine indici de fertilitate. Acel factor este dorinţa femeilor de a avea o familie numeroasă.

Povestitor: Economiştii ne spun că pe măsură ce ţările şi indivizii devin mai bogaţi, ei tind să facă mai puţini copii.

Steve Nook: Cred că revoluţia sexuală este cel mai important eveniment al secolului 20. S-ar putea chiar să fie cel mai important eveniment al istoriei moderne.

Linda Waite: Cu siguranţă a fost o revoluţie sexuală şi poţi să oa vezi foarte clar în statisticile despre viaţa femeilor. Dacă vorbeşte cu femeile care au împlinit 18 ani în 1960 şi mai târziu, mult mai multe şi-au început viaţa sexuală înainte de căsătorie, cu cineva cu care nu s-au căsătorit.

Steve Nook: Fără nici o îndoială că după ce am început să parcurgem drumul s [pre această revoluţie sexuală, şi cu toate schimbările asociate cu ea cum ar fi naşterilor (adică AVORTUL), Totul s-Au schimbat.

Povestitor: Cel mai mare impact asupra fertilităţi de după pilula contraceptiva, a fost avortarea sarcinilor nedorite de către 70% dintre femeile căsătorite.

Linda Waite: Femeile care au împlinit 18 ani după 1960 au avut mai mulţi parteneri sexuali, aveau o rată a divorţurilor mare, decât femeile ajunse la majorate în 1940 sau comportamentul s-a schimbat, lumea s-a schimbat, afectând felul în care oamenii iau privind sexul, căsătoria, naşterea de copii şi munca.

Steve Nook: Și cred că cel mai important, familiei s-a schimbat.

Povestitor: Revoluţia sexuală: din motive multiple, sociologii cred că revoluţia sexuală a avut efecte atât directe cât şi indirecte în declinul.

David Popenoe: Lucru care este puţin discutat în naţiunea noastră, este raţa în creştere a concubinajului, adică oamenii necăsătoriţi care locuiesc împreună. Cuplurile în concubinaj tind să aibă mai puţini copii decât cele căsătorite, şi de asemenea timp atinge vârsta căsătoriei tot mai târziu, iar unul din marile cauze ale fertilităţi scăzute este faptul că oamenii fac copii prea...

Povestitor: Dacă ai primii 2 copii la 20 de ani, nepoţii se nasc când voi avea 40 de ani=

Linda Waite: Unele cercetări sugerează că obţinerea uşoară divorţurilor a condus la o creştere a ratei divorţurilor cu aproximativ 20%. Revoluţia divorţurilor a însemnat că nici bărbaţii şi nici femeile nu puteau să fie singuri că vor mai fi împreună cu soţul şi în anul următor.

Riscul divorţurilor cu care cuplurile se confruntă, scade şansele ca ei să mai facă un copil.

Povestitor: Revoluţia divorţurilor a redus naşterea copiilor. O ultimă cauză: diversele prejudecăţi au un impact imens asupra numărului de copii doriţi vom studia una dintre ele.

Nicholar Eberstadt: Cred că este destul de normal pentru oameni, care trăiesc pe o planetă cu dimensiuni să aibă impresia că trăim într-o lume limitată.

Phil Longman: Pentru înţelegere de ce oameni obişnuiţi de pe stradă sunt îngrijoraţi de prognoze bombastice despre explozia populaţiei şi suprapopulare. Doar se spune că ne confruntăm cu o "bombă demografică"...

Nicholar Eberstadt: Numărul oamenilor pe planetă în ultimul secol a crescut de 5 ori, şi în aceiaşi perioada de timp hrana adeverit mai ieftină şi mai abundenţă. Preţul orezului, graului şi porumbului a scăzut cu 70%.

Phil Longman: Aşa zisa "bomba demografică" a fost numerizata presa şi de nespecialişti adenografiei în adevăraţii demografici chiar şi atunci ştiu că lumea de astăzi vă suferii de...

Povestitor: Prosperitatea, revoluţia divorţurilor, prejudecăţi, femeile de carieră, revoluţia că societate, nu ne place să discutăm despre cauze declinului fertilităţi. Probabil nu vrem să jignim alţi oameni lucru înfricoşător despre iarna demografică este că nici o cauză nu se poate repara cu Iarna demografică, este ceea ce suntem, ceea ce am devenit în aceste vremuri post

Harry S., Dent: În 1988 a venit cu un indicator economic foarte simplu l-am găsit pentru că aveam pe birou statistică demografică şi statistică, şi mi-am dat seama că ele coincid translatate cu 30-50 de ani.

Povestitor: Este o diferenţă de 48 de ani între vârful demografic şi maximul cheltuielilor acelor chletuiele pe diferite grupe de vârste.

Harry S., Dent: Luaţi 1961, care este vârful explozii demografică înainte ca naşterile să se şi adăugaţi 48 vârsta medie a maximului cheltuielilor unui individ. Acesta va da un vârf al afecţiunilor undeva la sfârşitul lui 2009. Este foarte simplu. Generaţia "baby boom" o să cheltuiască mulţi bani până acum şi apoi uşor o să câştige şi o să cheltuiască mai puţini bani iar bursele vor avea exact aceeaşi curbă descendentă. Pentru că nu depozitele şi investiţiile sunt baza economică aşa cum unii cred că şi cheltuiala, deoarece cheltuiala oamenilor aduce profit companiilor.

Phil Longman: A treia problemă o reprezintă investiţiile în medicină şi tehnologiile noi care se fac doar dacă sunt mulţi potenţiali consumatori.

Nicholar Eberstadt: Previziunea pentru Europa vestică este că grupa de 30-44 ani că scădea drastic.

Linda Waite: Când ai un număr în scădere de consumatori, descurajaţi investiţiile în cercetare şi creşterea producţiei, iar acestea sunt exact motorul creşterii economice în orice economie.

Nicholar Eberstadt: De ce contează asta în mod special? Pentru că în secolul trecut peste tot investitorii aveau de obicei între 30 şi 44 de ani.

Povestitor: Este ciudat că deşi creşterea populaţiei este vitală pentru societate nu se vorbeşte despre... Oare deoarece nu ne simţim confortabil cu consecinţele acestei societăţi?

Norval Glenn: Bărbaţii tineri nu mai sunt motivaţi să se însoare şi îşi asume responsabilitatea de dragul răsplătirii lor în plan sexual.

Maria Sophia Agwirre: Acesta nouă perioadă nu a fost atât de bună pentru bărbaţii.

Norval Glenn: Sexul este acuma ceva care este disponibil oriunde şi oriunde.

Maria Sophia Agwirre: Cred că bărbaţii le e mai greu să se maturizeze fără femeie, decât femeilor fără...

Alban d' Endrenont: Deci dacă o situaţie ca în Europa, unde oameni se căsătoresc la o vârstă foarte şi anume 29 de ani pentru femei şi 30 de ani pentru bărbaţi, avem foarte mulţi oameni de 25, 30 chiar 35 de ani sau mai mult care stau cu, nu îşi întemeiază familiei.

Maria Sophia Agwirre: Eu îi numesc "barbati-copii" ei sunt majori, îşi petrec cel puţin două ore pe zi judecându-se pe calculator

Norval Glenn: Avem foarte multe cazuri de tineri în concubinaj

Maria Sophie Agwirre: Ei citesc reviste idioate, se uită la desene animate pe Cartoon Network

Norval Glenn: Bărbatul nu are nici un plan să se căsătoresc cu femeie cu care are o lungă, ei continuă să stea împreună din complezenta şi comunitate.

Maria Sophie Agwirre: Clar, asta are un impact imens pentru natalitate deoarece oamenii întârzie foarte mult primul copil. Amâna căsătoria şi amâna primul copil.

Fişa de observaţie numărul 3

Dată:28.07.2015

Durata:10 minute

Intervalul:16.00-18.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Norval Glenn: Bărbatul nu are nici un plan să se căsătoresc cu femeie cu care are o lungă, ei continuă să stea împreună din complezenta şi comunitate.

Maria Sophie Agwirre: Clar, asta are un impact imens pentru natalitate deoarece oamenii întârzie foarte mult primul copil. Amâna căsătoria şi amâna primul copil.

Phil Longman: Oameni au nevoie de motive ca să aibă copii. Trăiesc de mult împreună şi ştiu de atâta timp cum să evite să facă copii, nu vor face până când ceva diferit de consensul economie le va da motivul.

Norval Glenn: Nu cred schimbările economice ar avea impact în absenţa schimbărilor deci cred că cel mai mult contează schimbările în atitudinea, valorile şi credinţa.

Povestitor: Pe măsura ce populaţia Japonia a îmbătrânit peste 48 de ani, cheltuielile au scăzut treptat.

Graiul cheltuielilor consumatorilor din Japonia

Schema figura numarul 8

Harry S., Dent: Bursa Japonia , de la începutul lui 1990 până la minimul din 2003 a scăzut cu .....

Noi am fost printre singurii oameni din lume care am văzut asta, deoarece nu raportăm la demografie. Toţi ceilalţi spuneau „Guvernul Japonez face asta" sau „companiile fac asta"..... Acesta sunt doar simptome. Cauza reală a scăderii economiei este criza, populaţia a crescut până un punct şi apoi a scăzut brusc, şi economia a urmat exact acelaşi curs cu cel al populaţiei.

Phil Longman: O altă recţie pe care mulţi oameni o au când aud prima dată de aceste lucruri este să creadă tinerii vor beneficia enorm pentru că vor fi mai puţini, şi deci va fi mult mai uşor să îşi găsească un serviciu şi vor avea un salariu.

Maria Sophie Agwirre: Numesc „capcana îmbătrânirii populaţieie" faptul că piramida normală a structurii populaţiei este inversată.

Schema figura numarul 9

Şi deci ai foarte mulţi bătrănii şi foarte mulţi timerii. Astfel tineri nu îi pot ţine economia în spate pe bătrâni.

Modern inverted pyramid

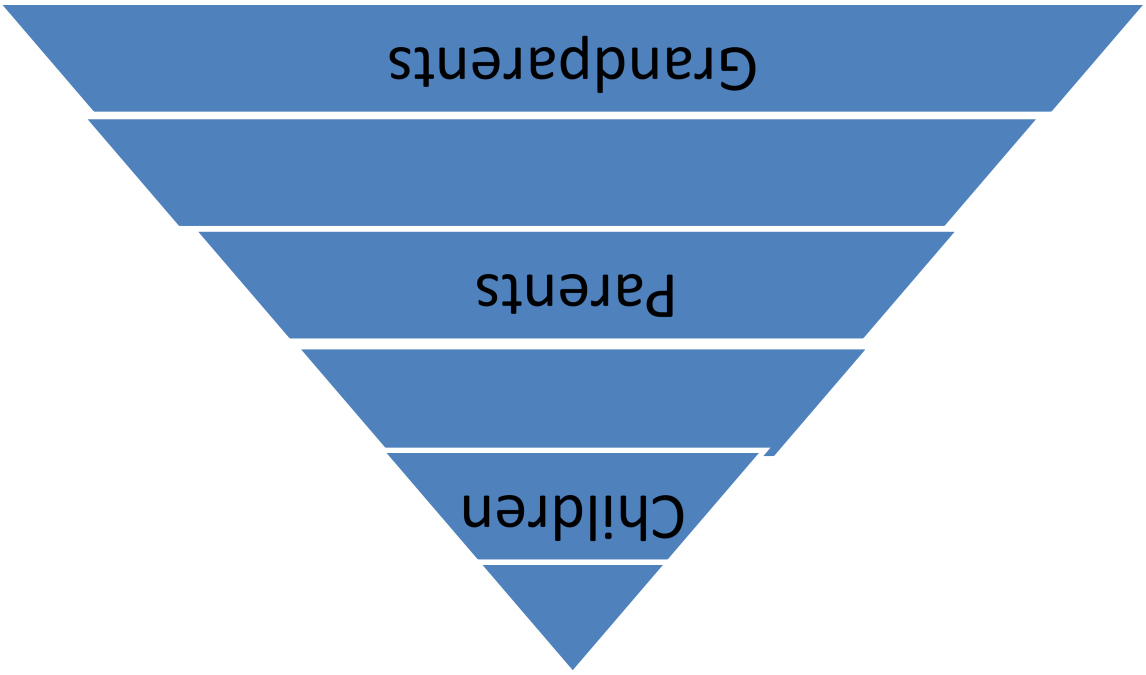

Phil Longman: Dacă studiezi ţări ca Libia sau Spania, care sunt într-un proces avansat de îmbătrânire a populaţieie există o cerere teoretică de forţă de muncă tânără, dar în lumea reală rata somajului la tineri s-a dublat!

Maria Sophie Agwirre: „Capcana de îmbătrânire a populaţiei" este foarte serioasă din multe motive. Unul dintre ele este că financiar, şi astăzi o vedem în mai multe ţări din Europa, ţările nu mai pot fi susţinute. Serviciile sociale nu mai pot funcţiona.

Phil Longman: Rezultatul este că economia nu mai produce locuri de muncă.

Gary Becker: Suntem obişnuiţi să finanţăm pensiile şi serviciile medicale pentru bătrâni din taxarea tinerilor care muncesc.

Alan Viard: Chiar în anii aceştia, generaţia „baby boom" adică numărul imens de oameni născuţi între.... sunt încă încadraţi în muncă. Plătesc taxele şi ajută la plata serviciilor . dar în următori anii vom vedea aceasta grupă de oameni pensionîndu-se.

Gary Becker: Dacă taxele se vor mări foarte mult deoarece avem mai puţini contribuabilii, aceasta va fi o mare povară pentru bătrâni. Ei vor încerca să se acomodeze cu acea

povară probabil investind mai puţin în ei sau muncind mai puţin, şi asta va creea alte consecinţe negative.

Alan Viard: Serviciile sociale sunt doar o parte a problemei cu care ne confruntăm. Creşterea costurilor lor sunt absolute ameniţătoare dacă se menţine tendinţa.

Gary Becker: Va trebui să regândim întrega noastră politică de pensii, servicii medicale pentru care va fi o lume cu populaţie în declin. Mulţii bătâni şi puţini tineri.

Alan Viard: Generaţiile actuale mai ales cei pensionaţi şi cei care se aproprie de pensie şi nu şi- au îndeplinit obligaţiile faţă de societate şi generaţiile următoare.

Harry S., Dent: Japonia a fost un foarte bun indicator pentru ţările dezvoltate şi ţările..... deoarece Japonia au îmbătrânit primii, pentru că nu au avut explozia demografică de după cel de al doilea război mondial. Când Statele Unite, Canada, Australia, Noua Zeelanda şi majoritatea Europei, vor avea o economie în cădere, asta înseamnă 60%- 70% din economia mondială. Chiar dacă economia ţărilor în curs de dezvoltare creşte rapid, noi ţărilor vestice tot reprezentăm majoritatea. Când noi vom intra în recesiune, asta va avea un import mare pentru economică în ţările în curs de dezvoltarea vor fi locuite la începutul, deoarece ele de exemplu China unde 35%- 36% din economia sunt exporturie. Credeam că atunci când S.U.A. şi Europa intră în această criză demografică începând cu prima dată vor fi evite ţărilor în curs de dezvoltare, şi burselor lor vor cădea, şi economiile vor, dar diferenţa este că ei vor avea populaţia ce să îşi revină după secolul, în timp ce S.UA. şi Europa vor continua să se afunde în criză, iar statele ca Rusia de exemplu, le va fi imposibil să mai iasă din criză.

Viktor Medkov: Dacă se continuă tendinţa actuală , familile vor înceta să mai existe, şi împreună cu ele vor dispărea şi copii. Acestea sunt lucruri pe care noi le-am preţuit enorm. Unii sunt optimiştii, şi spun, că pot „fabrica" copii şi că nu au nevoie de familii.

Harry S., Dent: Populaţia Rusiei, scade cu 700.000 de oameni pe an. Aceasta este grijă cea mai mare a lui Putin. Rusia se confruntă cu catastrofa care urmează să se întâmple. Rusia a fost o mare putere militară în trecut şi încă au arsenalul, dar acum sunt pe cale să intre într-o criză economică. Guvernul Rusiei se va confrunta cu o economie în profunzime şi va mării taxele. Guvernul Rus plăteşte oamenii ca să aibă mai mulţi copii 900 de dolari pe copil; 140 dolari lunar şi 40 % din salariu în timpul ingrijirii Metoda de funcţionare!

Viktor Medkov: Soluţiile economice nu se vor rezolva această pproblemă. Guvernul încearcă în zadar să le folosească. Rădăcina răului vine din forţele care slăbesc familia.

Povestitor: Prosperitatea, revoluţia divorţurilor prejudecăţi, femeile de carieră, revoluţia= Declinul natalităţi.

David Popenoe: Una dintre marele schimbării în cultura noastră care este o cauză şi o simptomă a acestei fenomene, este faptul că în trecut oamenii erau mult mai preocupaţi de a avea copii.

Acum 100 de ani, 70%-80% dintre case avea copii ei vedeai în camera alăturată crescând, şi te gândeai la ce le era lor bine. Nu lăsai să intre în casa decât mesaje culturale potrivite pentru ei. Astăzi doar 32% (o treime) din case nu au copii, şi multe dintre ele nu vor avea 68% (două treime) din case nu au copii, şi multe dintre lele nu vor avea.

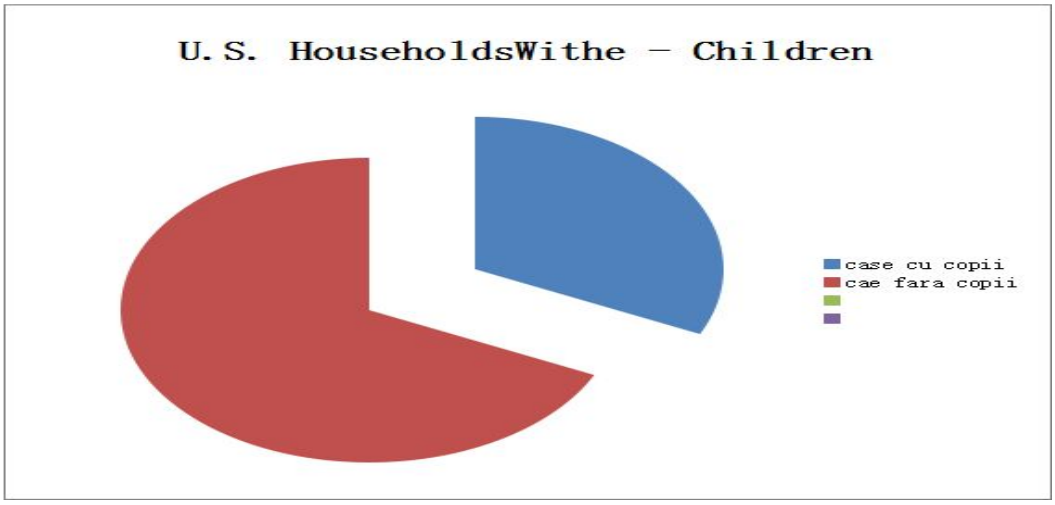

Figura numărul 10

Cred că schimbarea scopului oamenilor în viaţa a fost forţa şi cauza majora.

Steve Nook: Unde cred că este vestea rea pentru copii este în stabilitatea vieţii lor. Psihologii ne spun ca copii se dezvoltă cel mai bine în relaţiile stabile.

Robert Nichael: Copilul se simpte extraordinar unde vede iubirea părinţi. Nu neapărat în relaţia personală, pe care o are cu mama şi cu tatăl, factor care este desigur important, dar aceea ce îl face cu adevărat fericit este atunci când tatăl şi mama sunt fericiţi.

Bradford Wilcox: Majoritatea copiilor care au fost crescuţi doar de mamă, la rândul meu am fost crescut de o mamă singură, majoritatea copiilor crescuţi de un singur părinte, sau de mame-tati vitregi, vor ajunge normali la maturitate. Acesta este adevărat. Totuşi, în acelaşi timp, ar trebui să fim sinceri şi să recunoaştem că copii crescuţi în afar familii sunt mult mai predispuşi pentru diverse.

Statistic, săracii sunt crescuţi de cupluri: 12% la prima căsătorie, 13% la a doua căsătorie , 31% divorţuri, 39% concubinj, 41% separţi şi 67 % never married.

Poverty by Child" s family Year 2000.

Souce: Adolscent Health Survery Wave I. Grodes 7-12 Math şi English GPAS.

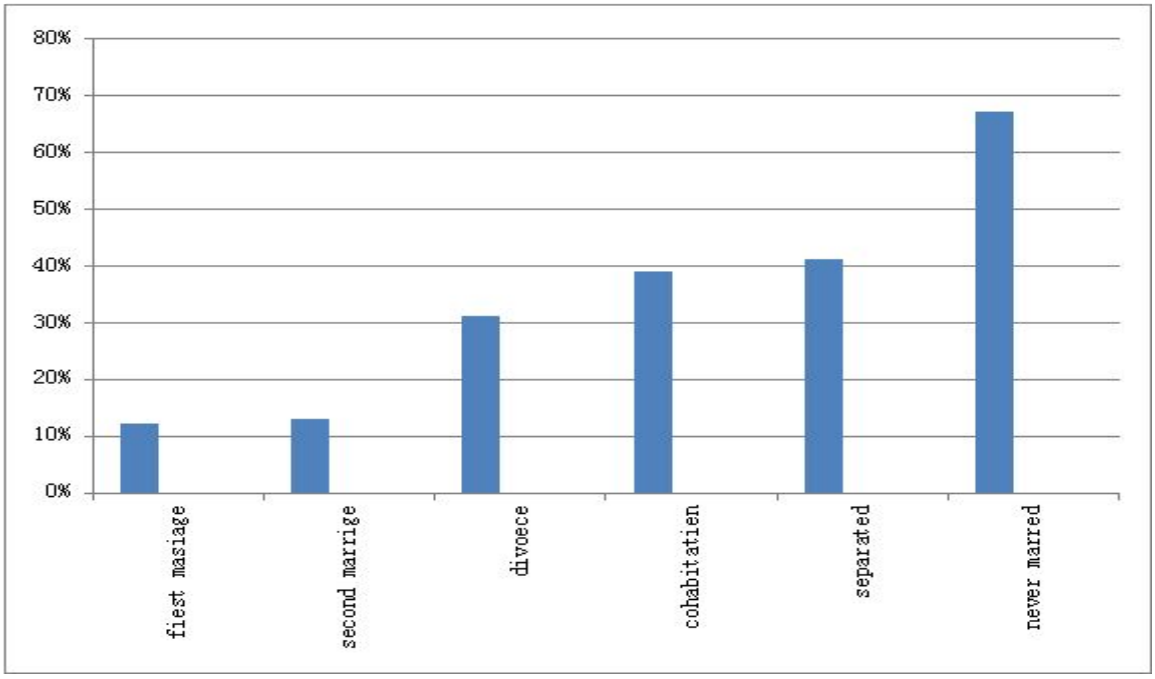

Figura numărului 11

Fişa de observaţie numărul 4

Dată:29.07.2015

Durata:10 minute

Intervalul:14.00-17.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Bradford Wilcox: Majoritatea copiilor care au fost crescuţi doar de mamă, la rândul meu am fost crescut de o mamă singură, majoritatea copiilor crescuţi de un singur părinte, sau de mame-tati vitregi, vor ajunge normali la maturitate. Acesta este adevărat. Totuşi, în acelaşi timp, ar trebui să fim sinceri şi să recunoaştem că copii crescuţi în afar familii sunt mult mai predispuşi pentru diverse.

Am studiat datele statistice din S.U.A care arată că copii născuţi în afara familiilor sunt mult mai predispuşi la sărăcie, abuuzuri, depresie, delicvenţă, etc. Statistica celor din puşcărie: din părinţii căsătoriţi, crescuţi doar de mama, tata vitregi, mama.

Tncarcertiontion of Children

Soucer: C. Harper and S. MCLanahan

San Fromesco, august 1998

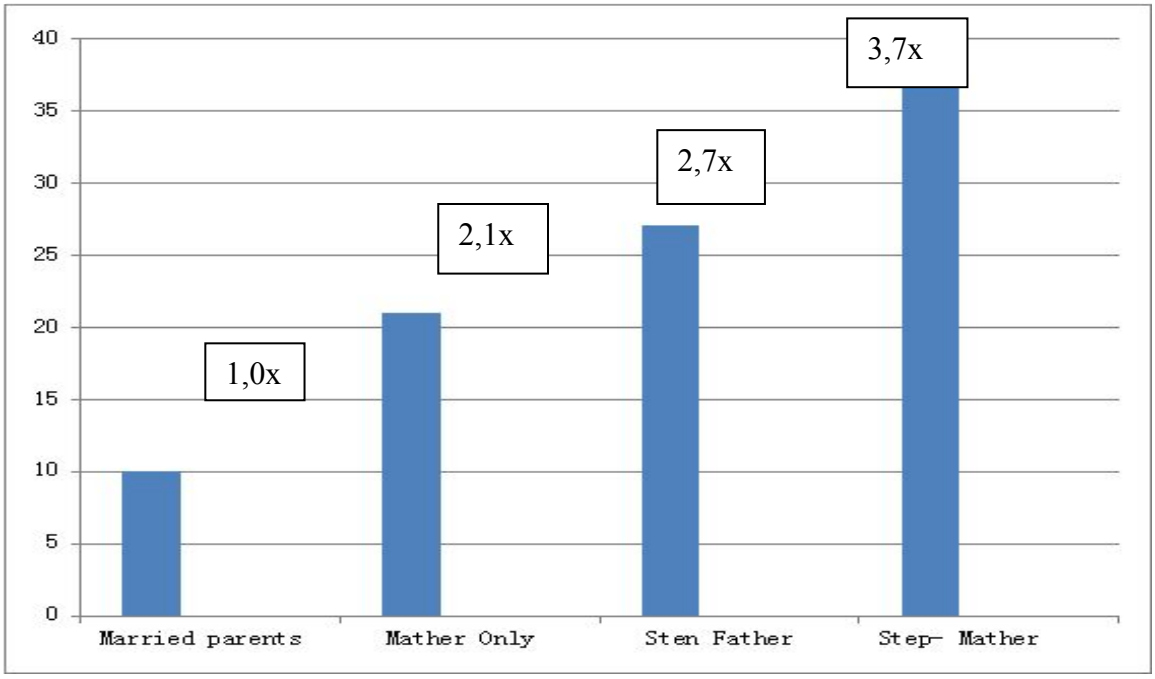

Figura numărul 13

Rata exmatriculărilor: copii din părinţi căsătoriţi. Familii divorţate, mama

School Explulsion

Soucer: Adolecent Hedth Suevey,

Wave II , 1996

Figura numărului 14

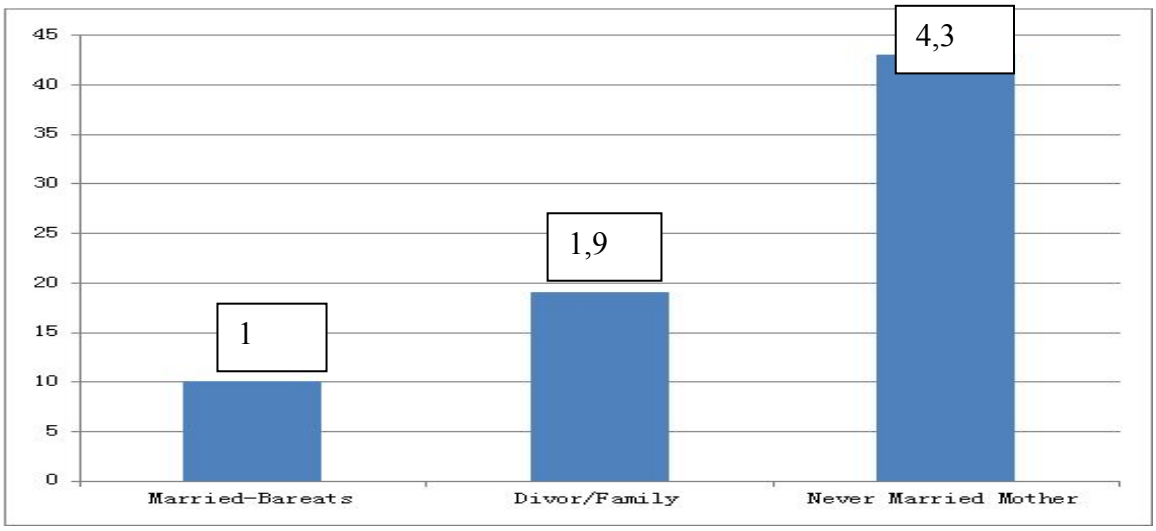

GPA= grade point average, adică un colicativ al performanţei elevilor

GPA-ul cel mai mare îl au întotdeauna copii din cuplurile căsătorite.

figura numărului 15

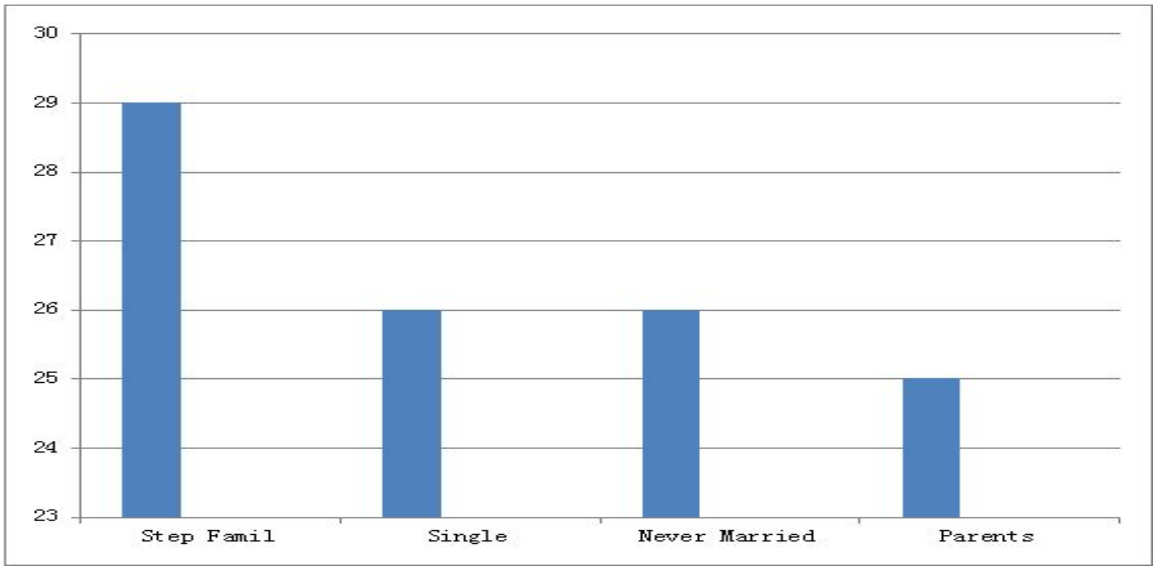

Steve Nook: Cred că contactul social este o metaforă pentru relaţia dintre adulţi şi..... Eu cred că lucrurile sunt mai puţin fericite deoarece adulţi nu îşi resprectă obligaţiile faţă de copii.

Norual Glenn: În mod clar, ceea ce se întâmplă nu este corect faţă de copii şi de aceea cred că pe viitor, la rândul lor, copii deveniţi adulţi nu îşi vor îndeplini obligaţiile faţă de genetaţiile.

Kay Hymowitz: Când avem o cultură divorţurilor, sau mai general, o cultură a copiilor crescuţi de un singur părinte. Este clar că fericirea şi prosperitatea adulţilor este mai important decât cea a .....

Norual Glenn: Cred că aceasta generaţie de tineri este frustrată ca generaţia bătrână nu i-a tratat

Linda Waite: Revoluţia sexuală a însemnat de asemenea că femeile nu mai sunt stigmatizate social dacă rămân gravide înainte de în trecut asta arată că fac sex înainte de nuntă. În prezent nu mai e o problemă, deci a dispărut ruşinea.

David Popenoe: Rezultatul acestor lucruri este că numărul copiilor din afara căsătoriei. Acum în S.U.A 40 % din copii sunt născuţi în afara căsătoriei.

Married Women

Soucer: Popenoe State of our Uniets 97

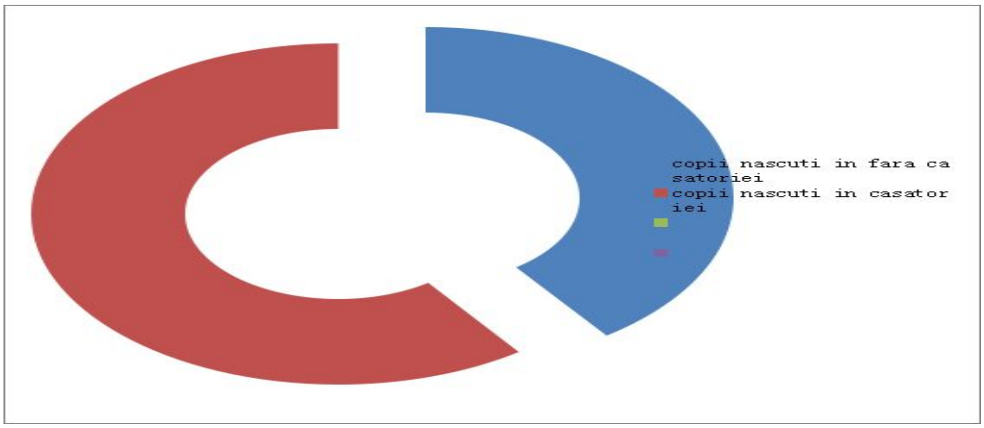

Figura numarului 16

Linda Waite: Dacă în S.U.A nu s-ar naşte copii din afara căsătoriei, rata natalităţii ar fi cu foarte mult sub nivelul de înlocuire a generaţilor.

Gary Becker: Când sunt mici, copii din afara căsătoriei tînd să fie mai neglijaţi de părinţii.

Maria Sophia Agwirre: Familia este crusiala pentru capitalul moral şi social al copiilor.

Gary Becker: Cum învăţarea se bazează pe învăţarea anterioară, dacă nu înveţi ceva, nu mai poţi înţelege altceva. Dacă atunci când ai 3, 4, 5, 7 ani eşti neglijat , eşti dezavantaj şi după aceea. La 8 ani de exemplu nu o să poţi învăţa la fel de bine ce cei care au fost trataţi bine până...

Maria Sophia Agwirre: Pentru creşterea economică este metode de 3 elemente. Aitfel productivitatea, piaţa şi întreaga economică este pusă în pericol.

Gary Becker: Familia nu este singurul factor, dar contează foarte mult în dezvoltarea..... Deci da, acei copii născuţi în afara familiei sunt mult dezavantajeţi faţă de cei din tradiţionale formate din doi părinţi care petrec mult timp cu copilul. De aceea deja de a 6 ani- 7 ani, copii familiei sunt cu mulţi în faţă.

Alban d' Endrenont: Studiez de ceva vreme ideea dezvoltării durabile şi a familiei. Ideea de vază este că nu poţi avea o dezvoltare durabilă dacă nu ai o familie.

Mark Regnerus: Aici este ciudat. Cine se reproduce? Acesta este paradoxul demografic-economia. Aceia care finaciar pot să aibă o familie numeroasă nu o au. Şi cei săracă care financiar nu pot susţine o familie numeroasă, tind să facă mai mulţi.

Robert Nichael: Cei cu venituri nici sunt de obicei cei care au familii dezorganizate sau în viitor asta să amplifică şi mai mult handicapul copiilor născuţi în asemenea..... în timp scara dezavantajului creşte şi numărul copiilor excluşi din societate va.

Gary Becker: Foarte mulţi copii 20%-25% nu sunt pregătiţi pentru piaţa de muncă a economie. Nu au abilităţile şi cunoştinţele necesare să o facîă. Şi copiilor le va fi foarte greu să treacă peste acest handicap. Aceasta este, după părerea mea, una dintre consecinţele schimbării structurii familii, şi toată această problemă învăţării bazate pe învăţarea anterioară, şi deci efectele neglijării copilului la vârste fragede se va vedea mai târziu.

Bradford Wilcox: Una dintre întrebările care apar, este dacă aceeaşi concluzii că în cazul Japoniei sunt aplicabile pentru Europa. Deoarece mai ales în nordul Europei, una dintre marile diferenţe dintre Europa de nord şi S.U.A , este generazitatea statului pentru cuplurile cu.....

Phil Longman: Statele nordice investesc mult mai mult în copii, în grădiniţe, în substitutori de ..... şi încearcă în diverse moduri încearcă să diminueze conflictul dintre serviciu şi conflict care îi împiedică pe mulţi oameni să aibă copii pe care şi-i doresc.

Bradford Wilcox: Întra-devăr, aşa se evită sărăcia copiilor din europa de nord după ce părinţi pe dar alţii indicatoare ca depresia, delicvenţa, sinuciderea de exemplu din Suedia, sunt identici ca şi în ....

Povestitor: Deci aceasta sunt cu singuranţă consecinţe întenţionate, se pare că nimic nu va fi cerut de efectele iernii demografice.....

Maria Sophia Agwirre: Majoritatea oamenilor cu care am vorbit asta spun: „Nu este foarte bine dacă se nasc mai puţini copii şi ne înpuţinăm?" Oameni ăştia nu se găsesc la cine le va plăti pensia!

Dr. Jianguo Liu: În trecut, când oamenii vorbeau despre problemele de mediu cauzate de oameni, de obicei se raportau la mărimea şi rata de creştere a populaţiei, folosite ca indicatorii ai impactului oamenilor asupra mediului.

Maria Sophia Agwirre: Această are legătură cu felul superficial în care neclarificăm problemele. Acum se vorbeşte despre „înclăzirea globală" şi „densitatea populaţiei" şi alte astfel de..... iar eu nu vreau să spun că lucrurile acestea nu contează. Ne confruntăm cu probleme sociale şi economice care sunt legate de declinul.....

Dr. Jianguo Liu: Ceea ce noi am descoperit este că, global, numărul de case a crescut mult mai repede decât numărul de oameni. Dacă construieşti mai multe case, folosesc mai multe resurse şi eliberezi mai multe gaze cu efecte de seră. Dacă eficienţa folosirii resurselor pentru caselor celor necăsătoriţi, este la fel ca şi în cazul caselor celor căsătoriţi, atunci doar în 2005 S.U.A ar fi economisit 73 miliarde Kilowati de curent şi peste 600 miliarde galloane de apă. 1 US gallon= 3, 78 litri, 600 miliarde galloane de apă = 2268 miliarde de litri de apă. Şi asta s-ar fi economi doar în anul 2005 în SU. Gândiţi-vă cât s-ar economia în general..

Povestitor: Se pare că specialişti încă au speranţa pentru a ştii oparea iernii demografice Şi asta datorită descoperilor recente despre o foarte veche instituţie.

Patrick Făgan Beycholoyist: În 1990, marea majoritatea acedemicienilor şi a sociologilor spuneau nu în cadrul conferinţelor oficale, dar în discuţii partiulare, deci profesorii spundeau că familia nu prea contează în naşterea de copii şi că ceea ce contează cu adevărat este venitul familie. Apoi, pe măsura ce s-au studiat mai mult statisticile alţii au spus că nu e aşa, şi că familia contează enorm, şi mai ales ce este în spatele familie, şi anume dragostea.

Asta contează. Asta a stârnit o dezbatere academică, şi cei ce au făcut cercetării chiar şi mulţi dintre cei care se opuneau împreună cu socilogii de vârf, au studiat datele, şi după 10-15 ani s-a dat verdictul printre academicienii de top: Căsătoria contează enorm!

Norual Glenn: Şi doveziile extrem de puternice. Sunt la fel de convingătoare ca dovezile sociologiei.

David Popenoe: Dovezile sunt foarte clare. Părinţi biologice căsătoriţi adferă mediul ideal copilului.

Norual Glenn:Sociologii care analizează statisticile, sunt de acord că multe dintre aceste schimbări recente au avut consecinţe foarte negative. Negând realitatea, nu o să se rezolvăm problemele.

Povestitor: Cercetătorii de top ştiu acum câteva motive ironice pentru care criza nu ar fi trebuit să se. Sau cel puţin pe o suprafaţă atât de întinsă a globului.

Linda Waite: Studiez în special cazurile oamenilor care au spus că sunt nefericiţi....

Fişa de observaţie numărul 5

Dată:30.07.2015

Durata:7 minute 55 secunde

Intervalul:10.00-12.30

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Linda Waite:..... şi apoi reîntrebaţi cât de fericiţi sunt cu căsătoria lor, 2-3 dintre ei cei neferiţi de căsnicia lor cu 5 ani în urmă, dar care au rămas..... erau pe o scară a fericirii de la 1 la 7, undeva pe la 6 sau 7, adică foarte

Robert Nichael: Oameni cu un singur partener, sunt mult mai fericiţi sexuali şi emoţional, decât oameni care au avut mai mulţi parteneri. Datele şi corelările lor efectiv sau înlocuit. Sunt evidente: În graba noastră să se modernizăm..... oare am aruncat copii la coşul de gunoi?

Povestitor: S-ar putea să fie prea târziu. Deşi economiştii şi sociologii ne spun că asta nu este o problemă politică, rămâne poate, cea mai dezastroase problemă politică.

Mark Regnerus: Cred că există o dispută între oamenii care fac afirmaţii morale despre familie, divorţ, concubinaj căsătorie homosexualilor. Există o dispută între oamenii cfac afirmaţii morale legate de aceste şi oamenii care fac afirmaţii bazate pe date concrete.

Norual Glenn: Și când studiez manualele, sau ce au spus unii scriitori sau academicienii care deşi nu au studiat date concrete, îşi dădeau cu părerea depsre demografie, veţi vedea că între realitate şi cea ce spun ei este o mare diferenţă.

Mark Regnerus: Aceia dintre noi interesa-ţi doar afirmaţii bazate pe date concrete, şi vor să evite total afirmaţiile morale depsre asta, vor vedea că afirmaţiile morale şi ştiinţifice despre asta în mare măsură. Şi ne povestesc perioada sumbră în care urmează să intrăm.

Norual Glenn: Foarte multe manuale de demografice nu se raportează la datele acumulate în ultima....

Phil Longman: De asemenea asta este valabil şi pentru oameni care sunt înconjuraţi de : drepturile femeilor, drepturile homosexualilor, mediu. Toate aceste mişcări se bazează pe datele din 1970 ale celei ere preocupate de.....

Norual Glenn: Profesorii care predau de obicei în colegii şi universităţii mici, chiar nu vor şă înţeleagă profund criza, şi să înceapă să vorbească depsre cum schimbările în structura familiei provoacă schimbării în numărul de copii.

Phil Longman: Dacă oamenii vor înţelege că viitorul lumii NU este suprapopularea, ci este atunci poate argumentele grupurilor enumerate mai sus vor cădea, şi ei vor trebui să îşi găsească total alte argumente.

Alam Topper: Este neglijată crearea legilor care protejează familia. Familia pierde în competiţia cu alte grupuri de interese. Este un motiv clar pentru asta. Aceasta este ca familiile sunt structuri care sunt ocupate cu creşterea şi de obiceiuri sunt foarte ocupate, şi nu au timpul necesar şi nici înclinaţia să ierte pe scena politică.

David Popenoe: Aceasta a fost o dierctică a Senatului din câte îmi amintesc, acum aproximativ cu 8, 9 sau 10 ani în urmă, şi atunci mulţi dintre noi începem să realizăm ca instituţia căsătoriei devenid din ce în ce mai slabă în Statele Unite. Sperăm că senatul să ia măsuri.

Alam Topper: Politicieni sunt bombardaţi de tot felul de grupuri. Tentaţia să uiţi de familie şi că statul şi societatea ar trebui să o protejeze, este foarte.....

David Popenoe: senatul nu a facut abcolut nimic.

Inse Slesere: Letonia: trebuie să recunoască că am început să fim extrem de îngrijoraţi şi preocupăţi de politica de protejare a familiei, după ce au recunoscut că ne confruntăm cu o CATASTROFĂ DEMOGRAFICĂ. Numărul copiilor mici scade din ce în ce mai mult. Pentru o naţiune aşa de mică, Letonia, se pune chiar problema dispariţiei poporului nostru. Deci este crucial că noi să schimbăm situaţia demografică, şi noi în calitate de politicieni, credem că cea mai bună cale să îmbunătăţim situaţia demografică, este să întărim.

Phil Longman: O înţelegere dificilă este următoarea: Dacă oameni nu fac sufiecinţii copii, va conduce la extincţia special umane? Şi cred că răspunsul este nu. Pentru că totuşi se nasc copii, doar că foarte disproporţionat, către omanei credincioşi.

Această afrimaţie este adevărată fie să vorbim despre otodocşi, evrei, creştini fundamentalisti, musulmani, peste tot în lume, oamenii credincioşii tind să aibă familii mai numeroase decât familiile ateilor.

Mark Regnerus: Biologia evoluţionistă a sexului se bazează pe reproducerea. Aceasta este un mare mister pentru mine. Conform teoriei evoluţioniste, dacă suntem programaţii ca să ne reproducem, atunci dece atât de mulţi oameni nu sunt interesaţi să facă copii!

Phil Longman: Pentru aceia dintre noi care au fost crescuţi să creadă în învăţăturile lui datele demografice actuale sunt imposibil de explicat.

Mark Regnerus: Cei mai inteligenţi oameni de pe pământ nu sunt interesaţi să aibă copii.

Darwinismul susţine ca organismele se înmulţumesc până la epuizare resurselor. Şi se susţine ca exact asta crează competiţia şi supravieţuirea celui mai şi totuşi uite că este o specie imensă care contrazice ipoteza Darwinista. Acea specie esre specia umană.

Mark Regnerus: Darwinişti spun că bărbaţii sunt interesaţi să se reproducă cât mai mult. Realitatea este că bărbaţi sunt interesaţi se sex nu de copii.

Phil Longman: Singura cale prin care ai putea să încerci să salvezi ipoteza Dorwinista este să spui că ”oamenii sunt o specie de dispoziţie nefiind adaptaţi la”. Realitatea este că doar anumite grupuri de oameni sunt pe cale de dispoziţie, şi anume aceia care din lipsă de credinţă nu mai văd restul de a face copii.

Ne gândim o răscruce. Putem poate să alegem o cale să evităm asta. Alternativă groaznică este „modelul suedez”. Calea de a îl evita este întoarcearea la valorile tradiţionale, mai exact patrionatul bine înţeles. Aceasta a fost sistemul de valori care i-a convins atât pe bărbaţii cât şi pe.....

Fişa de observaţie numărul 6

Dată:31.07.2015

Durata:4 minute 22 secunde

Intervalul:10.00-11.00

Locul: în cameră

Moderator: în limba engleze cu substritarea în limba romană

Phil Longman: Calea de a il evita este întoarcerea la valorile tradiţionale. Aceasta a fost sistemul de valori care i-a convins atât pe bărbaţi cât şi pe nu numai să facă copii, dar şi să îşi asume responsabilitatea pentru ei. Nu sunt prea multe lucruri încurajatoare de spus depare „modelul suedez”... Rata naşterilor în Suedia , în ciuda ajutoarelor financiare imense acordate de este ceva mai ridicată decât în alete părţi din Europa, dar nici pe departe sufieciente pentru a înlocui generaţiile.

Povestitor: Iarna demografică nu este despre creşterea sau scăderea populaţiilor. Nu este despre economia. Nu este nici măcar stilul de viaţă al adulţilor. Mai degrabă istoria va arăta că iarna demografică este despre copii. Copii care încă nu s-au născut. Ei vor fi nevoiţi să trăiască sub povara imensă a consecinţilor iernii.

David Popenoe: Nu sunt aşa de pesimist că alţii, sunt chiar optimist din fire, dar trebuie să spun că îmi este foarte greu să văd cum putea fi despăşită această.....

Harry S., Dent: Este unul dintre acele paradoxuri, şi anume totul în lume şi în univers are cicluri. La fel şi demografia şi ţările în dezvoltarea lor.

David Popenoe: Veţi vedea slăbirea treptată a vestului.

Phil Longman: Romanii pe timpul lui Iulius Cezar erau foarte preocupaţi de frica că nu au suficient. Treptat, mobilitatea stabilă a îmbătrânit şi a murit, şi împreună cu ei ideea strămoşilor despre....

Harry S., Dent: Dacă priveşti înapoi în istorie, nici o parte a lumii nu dă mâna pentru că de exemplu Roma era o mega putere, conducea lumea, şi acum Italia este doar o ţărişoară. De asemenea Grecia conducea în trecut inovaţiile în ştiinţe, filosofie.

Astăzi nici vorba de aşa „în timpul noastru Grecia a fost lovită de o lipsă acută de copii, şi de îmbătrânirea populţiei în generale....” Deoarece ţările, pe măsura ce se dezvolta şi devin mai

urbanizate, acestea sunt cele două lucruri care însoţesc progresul, în special în prezent, oamenii fac mai puţinii copii.

David Popenoe: Deci poate apogeul civilizaţiei vestice a fost atins, şi acum urmează.

Phil Longman: Și dacă ajută, ca să ştiţi câteva lucruri despre mine. Nu sunt dus la biserică, nu sunt un om religios. Lucrez într-un domeniu secular (= laic, religios). Sunt cercetător. Şi puteţi să spuneţi asta în documentul vostru. Am un singur copil, adoptat. Analiza prezentă în acest film nu se bazează pe credinţă. Este o analiză care s-ar putea să mă ducă la credinţă, dar prezentarea nu a fost bazată pe credinţă. Prezentarea s-a bazat pe date statistice concrete legate de populaţie.